

C O R P U S
SCRIPTORUM HISTORIAE
B Y Z A N T I N A E.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

I N S T I T U T A,

A U C T O R I T A T E

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

CONSTANTINUS PORPHYROGENITUS.

VOLUMEN III.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXLI.

CONSTANTINUS
PORPHYROGENITUS
DE THEMATIBUS
ET
DE ADMINISTRANDO IMPERIO.

ACCEDIT
HIEROCLIS SYNECDEMUS CUM BANDURII
ET WESSELINGII COMMENTARIIS.

RECOGNOVIT
IMMANUEL BEKKERUS.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXL.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ

περὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀνηκόντων τῇ βασιλείᾳ τῶν Ῥωμαίων, P 1
 πόθεν ἔσχον τὰς ὀνομασίας, καὶ τί σημαίνουν αἱ τούτων προσ-
 ηγορίαι, καὶ ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ἀρχαῖζουσι, τὰ δὲ νέαν ἐκτήσαντο
 τὴν προσηγορίαν. P 2

5 Οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν, ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται,
 ἢ τῶν θεμάτων ἐγένετο προσηγορία. οὐδὲ γὰρ παλαιὰ τις ἐστίν,
 οὐδέ τις τῶν ἱστορίας γραψάντων ἐμνήσθη τοιαύτης ὀνομασίας ὡς
 λέγεται νῦν· ἀλλὰ πρῶτην καὶ κατ' ἀρχὰς τάγματά τινα καὶ λε-
 γεῖνες ὑπῆρχον ἀναγεγραμμέναι κατ' ἔθνος, ὡς ἢ λεγεὼν ἢ τῶν
 10 τεσσευράκοντα μαρτύρων ἐλέγετο κεραννοβόλος, καὶ ἄλλη Μιαρ-

inscr. τοῦ — Πορφ.] φιλοκίνημα Κωνσταντίνου υἱοῦ βασιλέως
 Λέοντος τοῦ σοφοῦ A i. e. codex Regius a Morello, deinde a
 Bandurio ad editionem Vulcanianam (V) collatus. quem addunt
 titulum ΠΕΡΙ ΘΕΜΑΤΩΝ, omisi, tituli esse ratus ea quae infe-
 rantur, περὶ τῶν θεμάτων — προσηγορίαν. 1 τῶν ante 'P.
 om C i. e. codex Paris. Reg. 854 2 πόθεν] καὶ πόθεν A
 5 τῶν om C 7 τῆς τοιαύτης C 9 ἢ τῶν om A 10 ἐλί-
 γετο κεραννοβόλος add A

SAPIENTISSIMI IMPERATORIS

CONSTANTINI PORPHYROGENITI

DE THEMATIBUS LIBER PRIMUS.

de thematibus, quae ad Romanum imperium spectant, acturi, et
 unde appellationem duxerint, et haec ipsae appellationes quid signifi-
 cent, et quod nonnulla themata antiquum retineant nomen, alia vero
 novicium ac recens nacta sint.

Thematum appellatio, ut mihi quidem videtur, nequaquam eam
 quam multi opinantur originem habet, siquidem neque antiqua est, ne-
 que quisquam eorum qui historias condidere eiusmodi appellationis,
 quae nunc in usu est, mentionem facit. olim vero et ab initio turmae
 quaedam ac legiones per singulas provincias distributae erant, quemad-
 modum legio quadraginta martyrum dicebatur fulminatrix et alia Mar-

μαριτῶν καὶ ἄλλη Πισιδικὴ καὶ ἑτέρα Θεσσαλικὴ καὶ ἄλλη ἄλλως ὀνομασμένη, ὑπὸ δούκα καὶ ἡγεμόνα τυγχάνουσαι, πολλάκις δὲ καὶ πραιπόσιτον. καὶ ταῦτα πότε; ὅτε οἱ βασιλεῖς μετὰ τοῦ λαοῦ ἐπιστρέτεον καὶ τοῖς ἀνταῖρουσι τὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς δουλείας ζυγὸν ἐπετίθεισαν καὶ μικροῦ δεῖν πῶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπολιόρκουν⁵ ἀτακτοῦσαν καὶ ἀντιλέγουσαν, ὡς ὁ Καῖσαρ Ἰούλιος, ὡς ὁ σεβαστὸς Αὐγουστος, ὡς ὁ Τραιανὸς ἐκεῖνος ὁ περιβόητος, ὡς ὁ μέγας ἐν βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος καὶ Θεοδόσιος καὶ οἱ μετ' ἐκείνου τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὴν θεοσέβειαν ἀσπασόμενοι. οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς βασιλείῳ ἐπὶ στρατοπέδῳ παρόντος στρατηγὸν διατάττει-¹⁰ σθαι· ὅφ' ἡγεμόνας γὰρ καὶ ταξιάρχους ἐτέλουν, καὶ ὅλα τὰ τῶν πολεμίων πρῶματα ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως βουλῇ ἀπεκρέμαντο, καὶ πῶς ὁ λαὸς εἰς ἓνα καὶ μόνον τὸν βασιλέα ἐώρα. ὅτε δὲ τοῦ στρατεύειν οἱ βασιλεῖς ἀπεπαύσαντο, τότε καὶ στρατηγοὺς καὶ θέματα διωρίσαντο. καὶ εἰς τοῦτο κατέληξεν ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ μέχρι¹⁵ τῆς σήμερον. νυνὶ δὲ στενωθείσης κατὰ τε τὰς ἀνατολάς καὶ δυσμὰς τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας καὶ ἀκρωτηριασθείσης ὑπὸ τῆς ἀρχῆς Ἡρακλείου τοῦ Αἰθῶνος, οἱ ἀπ' ἐκείνου κρατήσαντες, οὐκ ἔχοντες ὅποι καὶ ὅπως καταχρήσονται τῇ αὐτῶν ἐξουσίᾳ, εἰς μι-

2 τυγχάνουσα V cum Bandurio, A invito 3 καὶ ante πο.
add A πότε;] ποτέ, vulgo 6 θαναμαστός V 12 πολέ-
μων? 13 εἰς add A 15 ταῦτα V μέχρις C 16 τῆς]
καὶ V στενωθείσης τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἦγον τῆς Ῥωμαϊ-
κῆς βασιλείας καὶ ἀκρωτηριασθείσης κατὰ τε ἀνατολάς καὶ δυσμὰς
ἀπὸ AC

maritarum, alia Pisidica, alia Thessalica, aliaeque aliter nuncupatae; quae ducibus et praefectis, saepe etiam praepositis subditae fuerunt. atque haec quidem olim, cum imperatores una cum populo expeditiones facerent, et in eos qui Romanae servitutis iugum detrectabant copias ducerent, ac totum fore orbem terrarum renitentem reluctantemque subigerent, quemadmodum Iulius Caesar, ut venerabilis ille Augustus, ut celeberrimus ille Traianus, ut magnus ille imperator Constantinus, et Theodosius, et qui post illos Christianam religionem ac divini numinis cultum sunt amplexi. neque enim par erat ipso imperatore in exercitu versante praetorem designari, si quidem sub ducibus et centurionibus debebant, omniaque bellica negotia ab imperatoris voluntate pendeant, et populi totius oculi in unum ac solum imperatorem erant coniecti. cum vero imperatores expeditionibus interesse desierunt, tum demum praetores et themata constituta. atque hanc quidem rationem Romanum imperium in hodiernum usque diem tenuit. verum nunc, cum Romanorum principatus seu Romanum imperium angustius sit factum, et extre-
mis aliquot provinciis tam orientem quam occasum versus sit mutilatum ab imperio Heraclii Libyci, qui post eum regnarunt, cum non haberent ubi aut quomodo potentiam dominatumque suum exercerent, in

πρὸς τινα μέρη κατέτεμον τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν καὶ τὰ τῶν στρατιω-
τῶν τάγματα μάλιστα, καὶ ἑλληρίζοντες καὶ τὴν πάτριον καὶ Ῥω-
μαϊκὴν γλῶττιαν ἀποβαλόντες. λογγίνους γὰρ ἔλεγον τοὺς χιλιάρ-
χους, καὶ κεντουρίωνους τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ κόμητας τοὺς
5 πῶν στρατηγούς. αὐτὸ γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ θέματος Ἑλληνικόν ἐστι
καὶ οὐ Ῥωμαϊκόν, ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομαζόμενον.

Πρῶτον μὲν οὖν τοῦ καλουμένου Ἀνατολικοῦ, εἰ δοκεῖ, μνη-
μονεύσωμεν.

Πρῶτον θέμα τὸ καλούμενον Ἀνατολικόν.

- 10 Ἀνατολικὸν τοίνυν τὸ θέμα καλεῖται οὐχ ὅτι τῆς ἄνω καὶ
πρώτης ἀνατολῆς ἐστίν, ὅθεν ἀνίσχει ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὅτι πρὸς
ἡμῶς τοὺς κατοικοῦντας τὸ Βυζάντιον καὶ τὸν τῆς Εὐρώπης τόπον P 3
λέγεται ἀνατολικόν. πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Μεσοποτα-
μίαν Συρίαν καὶ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, ἐν ἧ κατοικοῦσιν Ἴνδοι καὶ
15 Αἰθίοπες καὶ Αἰγύπτιοι, λέγεται δυτικὸν μέσον καὶ Ἀσία μικρά·
ἣ γὰρ ἀνατολή, καθ' ὅσπερ ἔφημεν, Ἰνδῶν ἐστὶ καὶ Αἰθιοπίων καὶ
Αἰγυπτίων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τὴν ἀνατολὴν κατοικούντων. ὁμῶς
ἵνα μὴ μακρολογῶμεν καὶ δοκῶμέν τισι τερατεύεσθαι περὶ τῆς τῶν

1 τινα om C 5 ννη C γὰρ om C 6 τῆς om C
7 Πρῶτον — 9 Ἀνατολικόν] haec vulgo supra ponunt, post
τὴν προσηγορίαν, p. 11 4, AC quidem ita concepta, τὴν
προσηγορίαν, εἰ δοκεῖ, τοῦ καλουμένου θέματος ἀνατολικοῦ μνη-
μονεύσωμεν. Πρῶτον κ. τ. λ. pro titulo V: ἐταῦθα τῆς ἀνατο-
λῆς θέματα ἦγον τῆς μικρᾶς ἀσίας. 10 τὸ om C 12 τὴν
τῆς Εὐρώπης γῆν V 15 δυτικόν C 16 ἔφη V 17 αἰσούν-
των C

parvas aliquot partes imperium suum ac militum turmas secuerunt; et
tunc maxime Graecum sermonem affectabant, patrium vero ac Roma-
num repudiabant; longinos quippe vocabant qui mille militibus, et cen-
turiones qui centum praerant, et comites quos nunc strategos. ipsum
enim thematis nomen Graecum est, non Romanum, ἀπὸ τῆς θέσεως,
hoc est a positione sive locatione ita nuncupatum.

Primum quidem, si videtur, thematis Anatolici cognominati men-
tionem faciemus.

Primum thema Anatolicum appellatum.

Anatolicum igitur thema appellatur non quod superioris illius ae
primi Orientis sit, unde sol oritur, sed quod nostrum, qui Byzantii
habitamus, et totius Europae respectu, Anatolicum, id est Orientale
dicatur: respectu vero eorum qui Mesopotamiam Syriam et magnam
Asiam habitant, in qua degunt Indi et Aethiopes et Aegyptii, dicitur
Occidentale quod interiacet et Asia minor. Oriens quippe, ut diximus,
Indorum est et Aethiopum et Aegyptiorum et reliquorum qui Orientem
incolunt. at vero ne prolixiores simus et videamur nonnullis monstrosa

Θεμάτων ὀνομασίας, ἐν συντόμῳ ἐροῦμεν ὡς ἔχει αὐτὴ ἡ ἀλήθεια.

Τὸ τοίνυν Ἀνατολικὸν θέμα, ὡς νῦν ὀνομάζεται, ἐκ πέντε ἐθνῶν τὴν ὅλην κατοικίαν ἔσχηκεν. ἀρχὴν γὰρ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κομοπόλειος τῆς ὀνομαζομένης Μηροῦ πεποιήται; καὶ λέγεται 5 Φρυγία Σαλονταρία, ἕως τοῦ Ἰκονίου. τὰ δὲ πρόσοικα τῶν Ἰσαύρων τὰ πρὸς τὸν Ταῦρον καλεῖται Λυκαονία. τὰ δὲ πρὸς Θάλασσαν καὶ τὸν νότον, καὶ τὰ τοῦ καλουμένου Ψυχροῦ ὄρη, καὶ ἕως αὐτῆς Ἀτταλείας, καλεῖται Παμφυλία. τὰ δὲ ἄνω καὶ μεσόγεια καλεῖται Πισιδία. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀκροῖνου καὶ μέχρι 10 τοῦ Ἀμορίου καλεῖται Φρυγία Πακατιανή. τὰ δὲ πρὸς Θάλασσαν νέοντα καὶ διορίζοντα τὴν Καρίαν καλεῖται Λυκία. ὅσα μὲν οὖν εἰσι μεσόγεια καὶ πρόσοικα τῷ Ταύρῳ καὶ διήκοντα μέχρι τῶν ὄρειων Καππαδοκίας, καλεῖται Ἀνατολικά· μέρη γὰρ εἰσι τοῦ Ἀνατολικοῦ θέματος. ἐνταῦθα τοίνυν τὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ θέματος- 15 τὸς ἔστι πέρασ, ἀρχὴν μὲν ἔχον ἀπὸ τῆς Μηροῦ, ἣ ἔστι τέλος τοῦ Ὀψικίου, τερματίζον δὲ μέχρι τῶν ὄρειων Ἰσαυρίας πρὸς μήκος· πρὸς δὲ πλάτος ἔχει μὲν ἐξ ἀριστερῶν μέρη τινὰ τοῦ Βουκέλλαριου καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Καππαδοκίας, πρὸς δὲ δεξιὰν τὴν τε Ἰσαυρίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν μερῶν τοῦ Κιβυρραϊώτου. 20

1 συντομότερον V 6 Φρύγη A, Φρυγίας V Σαλοντα-
 ρίας AV 9 αὐτῆς] τῆς C 10 Κροῖνου V 11 καὶ
 πατιανῆ AC, καπατιανῆς Vulcanius et Bandurius. sed Bandurius
 in animadvers. ut editum est. 14 ἀνατολικόν AC 16 μι-
 κροῦ A

dicere de thematum appellatione, breviter rei ipsius, ita ut sese habet, veritatem exponemus.

Anatolicum itaque thema, ut nunc appellatur, a quinque gentibus totum incolitur. initium enim a Comopoli, quae dicitur Merus, sumit, et vocatur Phrygia Salutaris, Iconium usque. finitima vero Isauris Taurum versus appellantur Lycaonia; quae vero ad mare, ad austrum et ad montes Frigidi cognominatos vergunt, Attaliam usque, Pamphylia nuncupatur. ulteriora autem et mediterranea Pisidia dicuntur; quae vero ab Acroino Amorium usque, Phrygia Pacatiana vocatur. at quae ad mare vergunt et Cariam determinant, Lycia dicitur. quaecunque igitur sunt mediterranea et finitima Tauro et ad montes Cappadociae usque pertingunt, Anatolica nuncupantur, partes siquidem sunt Anatolici thematis. his igitur limitibus Anatolicum thema terminatur, initium quidem habens a Mero, quae est finis Obsequii, pertingens vero in longitudinem ad montes Isauriae usque. quod autem ad latitudinem attinet, habet quidem a sinistra partes quasdam Buccellarii et initium Cappadociae, ad dextram vero Isauriam et initium partium Cibyrtaeotici thematis.

Ἰδοὺ τοίνυν τὸ θέμα τὸ Ἀνατολικόν. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐκ ἦν οὕτως, ἀλλ' εἰς χιλιαρχίας καὶ πεντακοσιαρχίας καὶ ἑκατονταρχίας καὶ πεντηκονταρχίας διήρητο τὸ τάγμα τὸ στρατιωτικόν, εἰς δέ τις ἀνδράποτος ἐκράτει τῶν ὄλων ταγματῶν, ὡσπερ ἐπὶ τῶν κάτω χρόνων, καὶ ἕως Ἰουστινιανοῦ, μάγιστρος ἐπέμπετο τοῖς τάγμασιν ἕξαρχος. καὶ μάρτυς ὁ ἐν Σμύρῃ κείμενος τάφος Ποπλίου τινὸς ἀνδράποτου, γράφων οὕτως "Πόπλιος ἀνδράποτος ἄρχων Ἰωνίας Φρυγίας Αἰολίδος Μηονίας Λυδίας Ἑλλησπόντου Μυσίας Βιθυνίας Ταρσίας Γαλατίας Μαριανδυνῶν

10 Πόντου Παφλαγονίας Καππαδοκίας μικρᾶς καὶ μεγάλης Ἰσαυ- P 4
ρίας τε καὶ Λυκαονίας, καὶ μέχρι τῶν ὄρων τοῦ Ταύρου καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας." ἰδοὺ ἀρχὴ ἐνὸς ἀνδράποτου. ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς κάτω χρόνοις ἄλλος τις στρατηλάτης τὴν ἄξιαν πατρικίως, τοῦνομα Ἰορδάνης, οὗ τινὸς εἰσι τὰ ἀργυρᾶ μινουσούρια τὰ

15 ἀνάγλυφα, ἅπερ κεῖται ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ, ἐπιγραφῆν ἔχοντα τοιάνδε "Ἰορδάνου στρατηλάτου τῆς ἀνατολῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν τῶν ὑπὸ τὴν μικρὰν Ἀσίαν." καὶ οὗτος γὰρ μύναρχος ἦν τῆς αὐτῆς ἀνατολῆς, ἦνθει δὲ καὶ εὐδοκίμει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. ὡς οὖν προείπομεν, τὸ νῦν

20 Ἀνατολικόν καλούμενον θέμα ὑπὸ πέντε ἐθνῶν κατοικεῖται, Φρυγῶν Λυκαόνων Ἰσαύρων Πамφύλων Πισιδῶν. κατ' ἔθνος οὖν

2 καὶ ἑκατονταρχίας καὶ πεντηκονταρχίας add A 7 πομπλίου
AV et mox πομπλίου 9 μαριανδυνῶν C 14 ἀρχὴ A 15 ἀνά-
γλυφα C κείνται C β. καὶ ἐπιγραφῆν C 16 ἔχον V
18 τῆς ἀνατολῆς ἔχον μικρᾶς Ἀσίας V

Habes itaque thema Anatolicum. atque initio quidem res ita se non habuit, sed agmen militare dividebatur in praefecturas, quarum aliae mille, aliae quingentis, aliae centum, aliae vero quinquaginta capitibus constabant. unus vero quidam proconsul praeerat omnibus agminibus, quemadmodum posterioribus temporibus, etiam ad Iustinianum usque mittebatur magister agminum praefectus. cuius rei fides facit monumentum quod Smyrnae positum est Publico cuidam proconsuli, cum hac inscriptione "Publius procos. praefectus Ioniae Phrygiae Aegolidae Meoniae Lydiae Hellesponti Mysiae Bithyniae Tarsiae Galatiae Mariandynorum Ponti Paphlagoniae Cappadociae minoris et maioris Isauriae et Lycaoniae, et usque ad montes Tauri et minoris Armeniae." habes praefecturam unius proconsulis. fuit autem posterioribus temporibus alius quidam dux agminum, dignitate patricius, nomine Iordanes, cuius sunt abae lances sculptiles, quae in regio vestiariorum asservantur, cum hac inscriptione "Iordani praefecti agminum Orientis et reliquarum gentium Asiae minoris." erat enim hic monarcha ipsius Orientis. floruit autem et claruit temporibus Arcadii imperatoris. Anatolicum igitur thema a quinque, uti diximus, gentibus incolitur, Phrygiis videlicet Lycaonibus Isauris Pamphyliis et Pisidis. singulae autem gentes sunt

μὲν ἡ μικρὰ Καππαδοκία, ἡ ἀπὸ τῆς εἰς Θέματος ὄνομα χρηματιζουσα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄνω χρόνων εἴτε Ἰουστινιανοῦ εἴτε ἄλλου τινὸς τῶν βασιλέων τμηθεῖσθαι τῆς Καππαδοκίας εἰς τρία μέρη τὸ μὲν μεσόγειον ἐκλήθη Χαρσιανὸν ἀπὸ Χαρσιῶν τινὸς ἄρχοντος τῷ τότε καιρῷ εὐδοκίμησαντος ἐν τῷ πρὸς Πέρσας πολέμῳ, καὶ διὰ τὸ τοῦτο εἰς Θέματος τάξιν καὶ στρατηγίδα μέχρι τοῦ νῦν ἐχορηγήσασθαι· τὸ δὲ κάτω καὶ πρὸς Θάλασσαν ἐκλήθη Ἀρμενιακὸν διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ πλησιόχωρον τῶν Ἀρμενίων, τὸ δὲ ἀνωθεν καὶ ὁμοροῦν τοῖς Λυκαίοσι καὶ τῷ Ταύρῳ Καππαδοκία μικρὰ, ἡ νῦν, ὡς ἔγραψεν, εἰς Θέματος ὄνομα χρηματιζουσα. ἐβασιλεύετο δὲ μέχρις 10 Ἀυγούστου Καίσαρος. ἦν δὲ ὑπὸ τὴν Περσικὴν ἐξουσίαν, πρὶν ἢ τὸ Ῥώμης ἀνξήθῃναι βασιλεῖον. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτόνομος, ὅτε Ἀριαράθης ἔρχεν αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἰμνη ἢ τὸ ἄλλας τίκτοισα, ἦν ἀπὸ τῆς βαρβαρίζοντες Καρατίαν καλοῦσιν, Ἀριαράθεια ἐπωνόμαστο. μετὰ δὲ Ἀριαράθην βασιλεύει αὐτῆς 15 Ἀρχέλιος ὁ κηδεστὴς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. μετὰ δὲ τοῦτον πανσαμένης τῆς βασιλείας εἰς ἐπαρχίαν παρὰ τῶν Ῥωμαίων τὸ σῆμα μετέβαλε, καὶ ἀνθύπατος ταύτην ἰδασημολογεῖ τε καὶ διετάττετο. εἰσὶ δὲ πόλεις ἐπίσημοι κατὰ τὴν πρώτην ἐπαρχίαν

P 7 τέσσαρες, Καισάρεια μητρόπολις, ἡ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Καίσαρος 20 Ἰουλίου ὀνομασθεῖσα, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Μάζακα ἀπὸ Μο-

1 ὄνομα θέματος AV	2 ἄλλων τινῶν V	5 παρεσοκίμησαντος V	8 αὐτῶν τὸ V	9 ἢ add A	10 ὄνομα θέματος AV	12 ἢ τῶν Ῥωμαίων A	13 τὸ om V	16 κηδεστῆς ἦτοι ὁ συμπροθετός Ἡρώδου A	17 ταῦτα A	ἐπαρχίας AV	18 ἰδασημολογεῖ V
--------------------	-----------------	----------------------	--------------	-----------	---------------------	--------------------	------------	---	------------	-------------	-------------------

Cappadocia, quae non ita pridem thematis nomen nacta est. superioribus vero temporibus, sive Iustiniani sive alterius cuiusdam ex imperatoribus, Cappadocia in tres partes secta, mediterranea pars Charsianum vocabatur, a Charsio quodam duce, qui tum bello adversus Persas prospere gesto celebris erat; atque iccirco in thematis et praefecturae ordinem in hunc usque diem relata est. inferior vero pars, ad mare vergens, Armeniacum appellata est, quod sit regio Armeniis vicina. superior autem pars, finitima Lycanibus et Tauro, Cappadocia minor; quae nunc, ut diximus, thematis appellationem nacta sub regum dominatu fuit usque ad Augustum Caesarem; ante vero Romani imperii incrementum sub Persica potestate erat. sed et sui iuris fuit, cum Ariaratha rex ibi regnaret; ex quo etiam lacus sales gignens, quem modo barbari Caratia appellant, Ariaratha nuncupabatur. post autem Ariaratham regnavit in eadem Archelaus affinis Herodis regis Iudaeorum. at postmodum cum Archelaus gubernatio regia, in praefecturam a Romanis forma administrationis est instituta, et proconsul tributa ab ea colligebat et ipsi praerat. sunt autem in prima praefectura urbes celebriores quattuor, Caesarea metropolis, a magno illo Caesare Iulio ita nuncupata; quae antea vocabatur Mazaca, a Mosech primo Cappadocum auctore. altera urbs

τωρίων διεκόνον τοῖς βασιλεῦσι στρατεύουσι, καὶ τὰς τῶν στρα-
 τωτῶν τροφὰς ἐξ ἑτοίμου παρέχοντες, τὰ τε τῶν βασιλέων ἄπλη-
 κτα διευθετοῦντες καὶ τὰς ὁδοὺς ἐκκαθαίροντες. καὶ ταῦτα μὲν
 τὰ τῶν Ῥωμαίων· ὅτε δὲ Πέρσαι ἐκράτουν καὶ μετ' αὐτοὺς Μα-
 κεδόνες, εἰς σατραπείας ἦν διηρημένη ἡ πῦσα Ἀσία, καὶ σα-
 τραπῆς μὲν ἦν Λυδῶν, ἕτερος δὲ Φρυγῶν, ἄλλος δὲ Ἰώνων, ἕτε- P 5
 ρος δὲ Παμφύλων, ἄλλος δὲ Καρῶν, ἄλλος δὲ Παφλαγόνων,
 ἄλλος δὲ Βιθυνῶν, καὶ ἄπλωσ πῦσα ἡ Ἀσία μικρὰ καλουμένη,
 ὡς ἐδόκει τῷ Πέρσῃ κάπεται τοῖς Μακεδόσι, διμεμεριστό τε καὶ
 10 διετάττετο, καὶ ἄλλος μὲν τῶν δημοσίων πραγμάτων ἤρχεν, ἄλλος
 δὲ τῶν στρατιωτικῶν. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

Ἐνταῦθα τοίνυν ἕστω τὸ πέρασ τοῦ τῆς ἀνατολῆς θέματος.
 οἱ δὲ λεγόμενοι τουρμάρχαι εἰς ἑπουργίαν τῶν στρατηγῶν ἐτά-
 χθησαν. σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν
 15 στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους καὶ πελταστὰς τριακοσίους
 καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. οὕτως γὰρ κεῖται ἐν τῇ βίβλῳ Ἰωάννου
 Φιλαδελφῶς τοῦ καλουμένου Λυδοῦ.

Θέμα δεύτερον τὸ καλούμενον Ἀρμενιακόν.

Τὸ θέμα τὸ καλούμενον Ἀρμενιακόν οὐ κύριον ἔχει τὸ
 20 ὄνομα, οὐδὲ ἀρχαία τίς ἐστίν ἡ τοῦτου προσηγορία, ἀλλὰ ἀπὸ

1 στρατιῶν V 4 τὰ τῶν οὐκ V 5 Ἀσία] βασιλεία AC 7 παμ-
 φυλίαν A δὲ ante Παφλαγόνων add C 20 ἀρχή C

rum inserviebant imperatoribus expeditionem facientibus, com meatum
 exercitai prompte procurantes, et imperatoria tentoria componentes, et
 vias purgantes. et haec quidem Romanorum. quando vero Persae im-
 perium obtinebant et post hos Macedones, universa Asia in satrapias
 divisa erat. atque alius quidem erat satrapa Lydorum, alius Phrygum,
 alius Iouum, alius Pamphyllorum, alius Carum, alius Paphlagonum, alius
 Bithynorum, et ut verbo dicam, universa Asia, minor dicta, prout Per-
 sis visum erat et postea Macedonibus, divisa administrataque fuit. at-
 que alius quidem rebus civilibus praecerat, alius vero militaribus. atque
 haec quidem hactenus.

Et hic finis esto de themate Anatolico. ceterum qui dicti sunt
 τουρμάρχαι, ad ministerium praefectorum instituti sunt. significat vero
 eiuscemodi dignitas eum qui praeeat sagittariis quingentis, scutatis tre-
 centis, stipatoribus centum. ita enim habetur in libro Ioannis Philadel-
 phensis, qui dictus est Lydus.

Thema secundum, dictum Armeniacum.

Armeniacum quod dicitur thema, propriam appellationem non habet.
 neque enim vetusta est haec appellatio, sed eam a vicinis atque finiti-
 Const. Porph.

τῶν ὁμοροῦντων καὶ συνοικούντων Ἀρμενίων τὴν προσηγορίαν ἐκτίησατο. δοκῶ δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν κάτω χρόνων τὴν τοιαύτην προσηγορίαν ἐκληρονόμησεν· οὔτε γὰρ Στράβων ὁ γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καίτοι Καππαδόκης ὦν τὸ γένος, ἕξ Ἀμασειῶς τῆς πόλεως, οὔτε **Μένικπος** ὁ τοὺς σταδισμοὺς τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀπογραψάμενος, οὔτε μὴν **Σκύλαξ** ὁ Καρνανδηνός, οὔτε **Πανσανίας** ὁ Λαμιασκηρός, οὔτε ἄλλος τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων. καὶ φαίνεται νεωτέρα ἢ τοιαύτη ὀνομασία· οὔτε γὰρ **Προκόπιος** οὔτε μὴν **Ἀγαθίας** οὔτε **Μένανδρος** οὔτε **Ἡσύχιος** ὁ ἰλλουστριος ἐμνημόνευσαν **10** τοῦ τοιοῦτου ὀνόματος, οἱ τὰ χρονικὰ συντάξαντες ἐπὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας. τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οἱ παλαιοὶ εἰς τρία τέμνουσι μέρη, εἰς τε **Καταονίαν** τὴν ἀπὸ **Μελιτηνῆς** ἀρχομένην, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ **Ταύρου** **Ταυρικὴν** ὀνομασμένην, καὶ αὐτὴν τὴν μεσόγειον, ἐν ἧ **Καισαρεία** ἢ πόλις τῶν Καππαδοκῶν μητρόπολις **15** ἴδρται. καλοῦσι δὲ οἱ παλαιοὶ μεγάλην τε καὶ μικρὰν Καππαδοκίαν, μεγάλην μὲν τὴν ἀπὸ **Καισαρείας** τε καὶ τοῦ **Ταύρου** καὶ ἕως τῆς **Ποντικῆς** θαλάσσης, ἣν διορθεῖ **Ἄλυσ** μὲν ποταμὸς ἐκ δυσμῶν, **Μελιτηνῆ** δὲ ἕξ ἀνατολῶν. καὶ αὕτη μὲν ἡ μεγάλη Καππαδοκία. καὶ τούτων μάρτυς **Πολύβιος** ὁ τὴν **Ῥωμαϊκὴν** ἱστορίαν **20** γεγραφώς, ὃς διορθεῖ τὴν Καππαδοκίαν ἀπὸ τε **Ταύρου** καὶ **Λυκαονίας** καὶ ἕως τῆς **Ποντικῆς** θαλάττης· καὶ αὕτη γὰρ ἡ **Νεοκαι-**

2 δὲ om C **3** προσηγορίαν om C **7** οὔτε' αὐτὸς Πανσαν-
 νίας ὁ Λαμιασκηρός V, idque post γεγραφότων **8** συγγεγραφό-
 των C **9** οὔτε γὰρ] οὔδὲ γὰρ C **10** ἐμνημόνευσεν V **14** ταυ-
 ρωνικὴν A **21** τε] τοῦ C

mis Armeniis accepit. imo vero dixerim sub Heraclio imperatore huiusmodi appellationem sumpsisse. nam neque Strabo geographus eius vocis mentionem fecit, Cappadox alioqui genere, ex Amasea urbe; neque Menippus, qui totius orbis terrarum per stadia dimensionem conscripsit, neque Scylax Caryandenus, neque Pausanias Damascenus. sed neque alius quisquam eorum qui historiam scripserunt. atqui recentiorum esse hanc appellationem ex eo colligi potest, quod neque Procopius neque Agathias neque Menander neque Hesychius illustrius ullam huius nominis mentionem faciant, licet ipsi historiam Iustiniano imperante conscripserint. Cappadociam enim veteres in tres partes secuerunt, videlicet in Cataoniam, quae a Melitena initium accipit, et in eam quae a Tauro monte Taurica nuncupatur, nec non in regionem ipsam mediterraneam, in qua et Caesarea urbs est, Cappadociae metropolis. veteres autem maiorem et minorem Cappadociam appellant; ac maiorem quidem a Caesarea et Tauro ad Ponticum mare usque, quam terminat Halys quidem fluvius ab occasu, Melitene vero ab oriente. atque haec quidem est maior Cappadocia, ut testatur Polybius, qui Romanam historiam scripsit; qui quidem terminat Cappadociam a Tauro et Lycaonia ad Ponticum mare usque, ipsa siquidem Neocaesarea et Colonea et

σάρεια ἢ τε Κολώνεια καὶ ἡ Μελιτηνὴ σύμπασα Καππαδοκία λέγεται. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα Περσικόν· Πέρσης γάρ τις ἀνήρ — ἐν P 6
 κρηγίῳ Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ, ἡ οὐκ οἶδα ἄλλω τινί, λέων
 προσαπωτήσας τοῦ ἵππου τοῦ βασιλέως ἐδράξατο· καὶ κατὰ τύ-
 5 χην εὐρεθεὶς ὁ Πέρσης ἐν τῷ τοῦ θηρὸς συναντήματι, τὸν ἀκινά-
 κην σπασάμενος ἐρρύσατο τὸν βασιλέα παρὰ μικρὸν κινδυνεύοντα
 καὶ τὸν λόντα ἐθανάτωσεν. οὗτος οὖν ὁ Πέρσης ἐπὶ τινος ὄρους
 ἐψηλοτάτου ἀναβάς, καὶ πῦσαν τὴν γῆν περισκοπήσας ὄσσην
 10 ὄφθαλμὸς ἀνθρώπινος περιβλέπει κατὰ τε ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς
 ἄρκτον τε καὶ μεσημβρίαν, δωρεὰν παρὰ τοῦ βασιλέως πῦσαν
 εἴληψε ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Πολύβιος. καὶ κατοικεῖται πρὸς μὲν
 Κολώνειαν παρὰ Ἀρμενίων, πρὸς δὲ τὴν μεσογαίον, ὅπου περ ἔστιν
 ἡ Ἀμάσεια καὶ ὁ λεγόμενος Λαζυμῶν, παρὰ τῶν καλουμένων
 Λευκοσύρων· ὁμοῦ πάντας τοὺς Καππαδόκας, καὶ τοὺς μέχρι
 15 θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατοικοῦντας, Ἡρόδοτος Λευκοσύρους
 καλεῖ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Σύρων τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ταύρου
 καὶ Κιλικίας οἰκούντων, Μελανοσύρων προσαγορευομένων. μικρὰ
 δὲ Καππαδοκία ἢ νῦν χρηματίζουσα εἰς θῆμα, ἥτις ὁμορὸς ἔστι
 Ἀσκασίας καὶ διαβαίνει μέχρις αὐτῆς Καισαρείας, πλατύνεται
 20 δὲ ἕως ἀρχῆς τῶν Βουκελλαρίων, καταλήγει δὲ πρὸς ἀνατολὰς
 μέχρις αὐτῆς Ῥοδεντοῦ καὶ τοῦ φρουρίου τοῦ καλουμένου Λούλου
 καὶ αὐτῆς Ποδενδοῦ. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῆς Κιλικίας εἰσὶ μέρη, ὧν
 ἀπάρχεται ἡ Ταρσὸς καὶ ἡ Μόψου ἐστία καὶ Ἄδανα. καὶ ἦδε

4 προσκαπτήσας C τὸν ἵππον C 9 τε add A 21 μέχρι C
 22 σκοπεῖτο V 23 ὄρεα V

Melitene universa Cappadocia appellatur. est vero nomen Persicum: nam cum Artaxerxi regi, aut nescio an alteri cuidam, leo inter venandum occurrisset eiusque equum invasisset, oblatus casu Persa quidam in hoc leonis occursu, stricto acinace, regem de vita periclitantem liberavit et leonem interfecit. hic itaque Persa cum altissimum quendam montem conscendisset, universam regionem, quoad longissime humani oculi acies peringere posset, circumspiciens, tam orientem et occidentem quam meridiem et septentrionem versus, omnem eam dono a rege accepit. haec porro narrat Polybius. atque habitatur quidem Coloneam versus ab Armeniis, ad mediterranea vero, ubi est Amasea et Dasymon qui dicitur, a Leucosyris. omnes tamen Cappadoces, etiam usque ad mare Ponticum habitantes, Herodotus Leucosyros nuncupat, ad discrimen Syrorum qui ultra Taurum et Ciliciam incolunt, qui Melanosyri appellantur. minor autem Cappadocia, quae nunc inter themata censetur, finitima est Lyconiae et Caesaream usque pertingit, ac extenditur ad initium thematis Buccellariorum usque; desinit vero ad orientem Rodentum usque, et ad propugnaculum quod vocatur Luli, atque ad ipsam Podendum usque. ulteriora autem sunt partes Ciliciae, quarum praecipuae urbes sunt Tarsus Mopsuestia et Adana. et haec quidem est minor

μὲν ἡ μικρὰ Καππαδοκία, ἡ ἀπὸ τῆς εἰς Θέματος ὄνομα χρηματιζουσα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄνω χρόνων εἴτε Ἰουστινιανοῦ εἴτε ἄλλου τινὸς τῶν βασιλέων τμηθείσης τῆς Καππαδοκίας εἰς τρία μέρη τὸ μὲν μεσόγειον ἐκλήθη Χαρσιανὸν ἀπὸ Χαρσίου τινὸς ἄρχοντος τῷ τότε καιρῷ εὐδοκιμήσαντος ἐν τῷ πρὸς Πέρσας πολέμῳ, καὶ διὰ 5 τοῦτο εἰς Θέματος τάξιν καὶ στρατηγίδα μέχρι τοῦ νῦν ἐχορηγήσεται· τὸ δὲ κάτω καὶ πρὸς Θάλασσαν ἐκλήθη Ἀρμενιακὸν διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ πλησιόχωρον τῶν Ἀρμενίων, τὸ δὲ ἀνωθεν καὶ ὁμοροῦν τοῖς Λυκίοσι καὶ τῷ Ταύρῳ Καππαδοκία μικρὰ, ἡ νῦν, ὡς ἔφαμεν, εἰς Θέματος ὄνομα χρηματιζουσα. ἐβασιλεύετο δὲ μέχρις 10 Ἀγρούστου Καίσαρος. ἦν δὲ ὑπὸ τὴν Περσικὴν ἔξουσίαν, πρὶν ἢ τὸ Ῥώμης ἀνξήθῃναι βασιλεῖον. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτόνομος, ὅτε Ἀριαράθης ἤρχεν αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἰμνη ἡ τὸ ἄλλας τίκτουσα, ἦν ἀπὸ τῆς βαρβαρίζοντες Κυρατίαν καλοῦσιν, Ἀριαράθεια ἐπωνόμαστο. μετὰ δὲ Ἀριαράθην βασιλεύει αὐτῆς 15 Ἀρχέλιος ὁ κηδεστῆς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. μετὰ δὲ τοῦτον πανσαμένης τῆς βασιλείας εἰς ἐπαρχίαν παρὰ τῶν Ῥωμαίων τὸ σῆμα μετέβαλε, καὶ ἀνθύπατος ταύτην ἔδασμολογεῖ τε καὶ διετάττετο. εἰσι δὲ πόλεις ἐπίσημοι κατὰ τὴν πρώτην ἐπαρχίαν

P 7 τέσσαρες, Κωισάρεα μητρόπολις, ἡ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Καίσαρος 20 Ἰουλίου ὀνομασθεῖσα, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Μάζακα ἀπὸ Μο-

1 ὄνομα θέματος AV	2 ἄλλων τινῶν V	5 παρεδοκιμήσαντος V	8 αὐτῶν τὸ V	9 ἡ add A	10 ὄνομα θέματος AV	12 ἡ τῶν Ῥωμαίων A	13 τὸ om V	16 κηδεστῆς ἦτοι ὁ συμπεθερὸς Ἡρώδου A	17 ταῦτα A	ἐπαρχίας AV	18 ἐθασμολογεῖ V
--------------------	-----------------	----------------------	--------------	-----------	---------------------	--------------------	------------	--	------------	-------------	------------------

Cappadocia, quae non ita pridem thematis nomen nacta est. superioribus vero temporibus, sive Iustiniani sive alterius cuiusdam ex imperatoribus, Cappadocia in tres partes secta, mediterranea pars Charsianum vocabatur, a Charsio quodam duce, qui tum bello adversus Persas prospere gesto celebris erat; atque iccirco in thematis et praefecturae ordinem in hunc usque diem relata est. inferior vero pars, ad mare vergens, Armeniacum appellata est, quod sit regio Armeniis vicina. superior autem pars, finitima Lycanibus et Tauro, Cappadocia minor; quae nunc, ut diximus, thematis appellationem nacta sub regum dominatu fuit usque ad Augustum Caesarem; ante vero Romani imperii incrementum sub Persica potestate erat. sed et sui iuris fuit, cum Ariaratha rex ibi regnaret; ex quo etiam lacus sales gignens, quem modo barbari Caratia appellant, Ariaratha nuncupabatur. post autem Ariaratham regnavit in eadem Archelaus affinis Herodis regis Iudaeorum. at postmodum cum desisset gubernatio regia, in praefecturam a Romano forma administrationis est immutata, et proconsul tributa ab ea colligebat et ipsi praererat. sunt autem in prima praefectura urbes celebriores quattuor, Caesarea metropolis, a magno illo Caesare Iulio ita nuncupata; quae antea vocabatur Mazaca, a Mosoch primo Cappadocum auctore. altera urbs

σὺν τοῦ τῶν Καππαδοκῶν ἀρχηγόνου, δευτέρα δὲ πόλις Νύσσα, τρίτη Θερμά, τετάρτη Ῥεγιοποδαπός. τῆς δὲ δευτέρας Καππαδοκίας εἰσὶ πόλεις ἕκαστὸν ἡγεμόνα δέκται, Τύανα Φανσινοπούλις Κίβστηρα Ναζιανζός Ἐρύσιμα Παρνασός Ῥεγίδωρα Μοκισσός, 5 καὶ φρούριον τὸ καλούμενον Κάρον. τῆς δὲ τρίτης Καππαδοκίας, ἣ νῦν ὀνομάζεται Ἀρμενιακόν, εἰσὶ πόλεις ἑπτὰ, Ἀμάσεια Ἴβωρα Ζάλικχος Ἄνδραπα Ἀμίνος Νεοκαισάρεια Σινώπη.

Διαβεβήθηται δὲ παρὰ πῦσιν ἐπὶ κακοτροπία τὸ τῶν Καππαδοκῶν γένος, ὡς καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἔξερχθῆναι ταυώτην, 10 "τρία κάππα κάκιστα, Καππαδοκία Κρήτη καὶ Κιλικία." καὶ ἐν ἐπιγράμμασι

Καππαδοκαὶ φαῦλοι μὲν αἶε, ζώης δὲ τυχόντες
φαυλότεροι, κέρδους δ' εἴνεκα φαυλότατοι·
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρις μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,

15 δὴ τότε γίνονται φαυλεπιφαυλότατοι.

καὶ ἄλλως

Καππαδοκὴν ποτ' ἔχιδνα κακὴ θάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε γεσσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

ἔκ δὲ ταύτης τῆς τὰ τοιαῦτα βλασφημομένης ἰβλάστησαν ἄνδρες, 20 μᾶλλον δὲ εἰπεῖν ἑξανέτιμλαν ὥσπερ ἀστέρας πολύφωτοι, ἐπὶ σοφίᾳ διαβήτοι, ζηλωταὶ τῆς Χριστιανῶν πίστεως, Γρηγόριος ὁ Φανματοουργός ὁ Νεοκαισαρείας ἐπίσκοπος, Φιλίδιμος τε ὁ Ἀμοκίας,

1 τῶν om C ἀρχηγόνου C 2 Ῥεγιοποδαπός V 5 φρούριον A τρίτης add A 7 Ἄνδραπα V 12 καππαδοκίαις A δὲ τυχόντες] δ' εἴνεκα A, δὲ εἴνεκα C 14 μεγάλης om C 17 ποτ' ἔχιδν' ἔθακεν. ἀλλ' αὐτὴ C 18 αἵματος γεσσαμένη C 19 τῆς om A

Nýssa, tertia Therma, quarta Rhegedandus. secunda vero Cappadociae praefectura urbes habet octo, Tyana Faustianopolin Cybistram Naziaszum Erysiμα Parnasum Rhegedora Mocissum, et propugnaculum quod Corum dicitur. tertiae autem Cappadociae quae nunc appellatur Armeniacum, urbes sunt septem, Amasea Ibora Zalichus Andrapa Aminus Neocaesarea Sinope.

Ceterum famosa apud omnes est ob nequitiam Cappadocum gens, adeo ut proverbium eiusmodi de illis feratur "tria cappa pessima, Cappadocia Creta et Cilicia." et in epigrammatibus "Cappadoces semper mali, singulam vero nacti peiores, lacri vero gratia pessimi. cum vero bis aut ter magnum prehenderint currum, tunc eane evadunt mali ter et amplius." et aliud, "Cappadocem quosdam echidna mala memorat. sed et ipsa mortua est gustans sanguinem venena iaculantem." ex hac autem adeo infami gente pullularunt, imo vero veluti fulgidae quaedam stellae emicauerunt, vera sapientiae laude celeberrimi et Christianae fidei propugnatores acerrimi, Gregorius ille thaumaturgus, Neocaesariensis episcopus, et Phaedimus Amaseus, et rex celeberrimus, qui sub Lici-

καὶ βασιλεὺς ὁ ἀοιδίμος ὁ ἐπὶ Λικινίου μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς τῶν
Χριστιανῶν πίστει, καὶ Βασίλειος ὁ Κομάνων ἀρχιεπίσκοπος,
ὃς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ἐτελειώθη, μεθ' ὃδ' κατετέθη τὸ λείψανον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείος τε ὁ μέγας ὁ Καισαρείας
ἐπίσκοπος, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ὁ Ναζιωνζοῦ τὴν ἐπισκοπὴν 5
κληρωσάμενος, νυνὶ δὲ ἐν τῶ τῶν ἀποστόλων ναῶ κατατεθεὶς μετὰ
τῶν πατριαρχῶν ταύτης τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλο-
χρίστου βασιλέως Κωνσταντίνου, οἱ τε ἀδελφοὶ τοῦ μεγάλου Βα-
σιλείου, Πέτρος τε καὶ Γρηγόριος καὶ Ναυκράτιος, Καισαρίης τε
ὁ ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. 10

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς Καππαδοκίας ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

Θέμα τρίτον τὸ τῶν Θρακησιῶν.

Τὸ δὲ νῦν καλούμενον Θρακησιῶν θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ'
ἀρχὰς Ἀσία μικρὰ ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης κρατῶν ἀνθύπατος
Ἀσιάρχης ἐλέγετο. καὶ ἵνα μὴ λέγω τοὺς ἔξωθεν, αὐτὸς ὁ μύρ- 15
P 8 τος τῆς ἀληθείας Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ ἀπόστολος ἐν ταῖς
πράξεσι τῶν ἀποστόλων τὸ αὐτὸ λέγει, μεμνημένος Ἀλεξάνδρου
τοῦ τότε πρωτεύοντος τῶν Ἐφesiῶν, Ἀσιάρχην αὐτὸν ἀποκαλῶν.
Θρακηῖοι δὲ ἐπεκλήθησαν ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας. ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν Ἀνατάτου τοῦ τῶν Λυδῶν βασιλέως ἀνὴρ τις μετὰ τῆς 20
γυναικὸς καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων ἐκ Μυσίας τῆς τῶν Θυρακῶν χώρας
ὀρμώμενος, ἧς καὶ Ὀμηρος μνημονεύει λέγων οὕτως,

1 τῶν om C	2 καὶ ὁ βασιλεὺς AV	5 ἀρχιεπίσκοπος V
6 ἐν add A	8 Κωνσταντίνου om C	9 ναυκράτιος V
καὶ καισαρίης τε V,	καὶ καισαρίης δὲ A	11 ὡς om C
20 ἀλυό- του C	τῆς om V	21 ἐαυτοῦ V

nio martyrium pro fide Christiana subiit, et Basiliscus Comanensium
archiepiscopus, qui etiam ipse martyrio obiit et cum quo conditae fue-
runt reliquiae Ioannis Chrysostomi; praeterea Basilius magnus Caesa-
riensis episcopus, et Gregorius theologus, qui fuit episcopus Nazianze-
nus et nunc in aede apostolorum una cum patriarchis huius urbis a pio
et Christianae fidei studiosissimo imperatore Constantino positus iacet.
insuper fratres Basilii magni, videlicet Petrus Gregorius et Naukratius,
nec non Caesarius Gregorii theologi frater.

Atque haec quidem de Cappadocia veluti compendio dicta sint.

Thema tertium dictum Thracensiorum.

Quod vero nunc Thracensiorum thema appellatur, olim quidem et ab
initio Asia minor dicebatur, et qui huic praerat proconsul praefectus
Asiae nuncupabatur. et ne externos afferam, ipse testis est veritatis
Lucas evangelista et apostolus, qui in Actis apostolorum idem asserit,
ubi mentionem faciens Alexandri, qui tum temporis apud Ephesios pri-
matum obtinebat, eum appellat praefectum Asiae. Thracensiorum vero
appellatio hanc originem habet. temporibus Akyatti Lydorum regis, vir
quidam cum uxore et liberis profectus ex Mysia Thraciae regione, cuius

Μυσῶν τ' ἀγχιμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἰππημέλων,
 διεπέρασεν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀσίας εἰς χώραν τὴν λεγομένην Λυ-
 δίαν, καὶ κατέφασε πλησίον τῆς πόλεως Σάρδεων. τοῦ οὖν βα-
 σιλέως πρὸς τῷ τῆς πόλεως τείχει καθ' ἑξομέτου δεήρχετο ἡ γυνή
 5 τοῦ Θρακῆος ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς βιστάζουσα στάμνον, ἐπὶ δὲ
 τῶν χειρῶν ἡλακᾶτην καὶ ἄτρακτον, ὄπισθεν δὲ πρὸς τὴν ζώνην
 ἵππος τις προσιδέετο· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κορυφῆς ὁ στάμνος ἦν
 μεσὸς τοῦ ὕδατος, ἐν δὲ ταῖς χερσὶν εἰργάζετο τήθουσα ἐκ τῆς
 ἡλακᾶτης τὸν ἄτρακτον, ὄπισθεν δὲ πρὸς τὴν ζώνην ἠκολούθει ὁ
 10 ἵππος ἀπὸ τῆς πηγῆς πεποτισμένος. ταύτην ἰδὼν ὁ βασιλεὺς με-
 γάλως ἐθαύμασε, καὶ ἠρώτησε πόθεν καὶ τίς καὶ ποίας ἐστὶ πό-
 λεως. ἡ δὲ ἀπεκρίνατο Μυσῆ μὲν εἶναι τὸ γένος, Θρακῆς δ'
 ἐστὶν αὕτη τὸ πολίχνιον. λαβὼν οὖν βασιλεὺς ἀπὸ τῆς γυναικὸς
 ἀφορμὴν, πρεσβείαν πρὸς τὸν τῆς Θρακῆς βασιλέα ποιησάμενος,
 15 Κότυν ὀνομαζόμενον, ἐκείθεν ἔλαβεν ἄνδρας μετοίκους μετὰ γυ-
 ναικῶν καὶ τέκνων, ὄχλον ἱκανόν. ἐκ τούτου τοῦ γένους ὠνομά-
 σθησάν οἱ τὴν μικρὰν Ἀσίαν οἰκοῦντες Θρακῆσιοι διὰ τὸ εἶναι
 αὐτοὺς ἐργονόους ἐργώδεις τε καὶ χειρῶνακτας. ὅλον δὲ τὸ τῶν
 Θρακησίων θῆμα ἐκ γενῶν συνίσταται τοιῶνδε, Λυδῶν Μαιόνων
 20 Καρῶν Ἰώνων· καὶ Ἴωνες μὲν καλοῦνται οἱ κατοικοῦντες Μίλητόν
 τε καὶ Ἐφεσον, οἱ δὲ τὸ μεσόγειον Σαρδιανοὶ Λυδοὶ τε καὶ Μαιό-
 νες καὶ Κᾶρες καὶ οἱ τῆς μικρῆς Φρυγίας οἰκῆτορες. καὶ οὕτως

4 τὸ πόλεως τείχος V 5 τῆς κεφαλῆς μὲν C 7 ἡ στάμνος
 ἢ μεσὸς A 10 τῆς om A 13 πολίχνιον C 19 τόσων V
 20 ἰώνων καρῶν C

etiam meminit Homerus, inquiring sic "Mysorumque comminus pugnan-
 tium et illustrium Hippemolgorum," in eam Asiae regionem venit, quae
 Lydia dicitur, et prope Sardorum urbem habitavit. rege itaque ad mu-
 rum urbis cōsidente, praeteriit Thracis uxor urnam capite gestans,
 manibus vero colam et fusum, a tergo autem equus zonae alligatus; at-
 que urna quidem, quam vertice gerebat, referta erat aqua, manibus vero
 nens colam et fusum exercebat; pone autem equus, quem adaquarat,
 cingulo annexus sequebatur. hac conspecta rex vehementer admiratus
 est, et unde, quanam, ex qua urbe esset, interrogavit; quae respondit
 Mysiam se natione esse: est vero id Thraciae oppidulum. rex itaque
 arrepta ex hac muliere occasione, missa ad regem Thraciam Cotyn nū-
 cupatum legatione, colonos inde cum uxoribus et liberis accepit, turbam
 satis numerosam. ex hac natione appellati sunt Asiae minoris incolae
 Thracēsii, quod sint operosi ac laboriosi et opere manuario vietum sibi
 quaeritantes. universam vero Thracēsiorum thema hīsce gentibus con-
 stat, Lydis Maeonibus Caribus Ionibus. atque Iones quidem nuncupan-
 tur qui Miletam et Ephesum incolunt; qui vero mediterranea habitant,
 Sardani Lydi Maeones et Cares et minoris Phrygiae incolae. atque

μὲν οἱ Θρακῆσιοι· ταύτην δὲ τὴν ἱστορίαν Νικόλαος ὁ Δαμασκη-
 νός γράφει ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ αὐτοῦ βιβλίῳ, ὃ γεγονὸς ὑπο-
 γραφεὺς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. ὠνομάσθησαν δὲ Θρακῆσιοι
 διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐκ τῆς τῶν Θρακῶν γῆς, ὥσπερ εἶπομεν.
 εἰσι δὲ πόλεις περὶ τὴν Ἀσίαν κα', πρώτη μὲν Ἐφεσος, δευτέρα 5
 δὲ Σμύρνα, τρίτη Σάρδεις, τετάρτη Μίλητος, πέμπτη Πριήνη,
 ἕκτη Κολοφῶν, ἑβδόμη Θυάτειρα, ὀγδόη τὸ Πέργαμον, ἐνάτη
 Μαγνησία, δεκάτη Τράλλεις, ἑνδεκάτη Ἱεράπολις, δωδεκάτη
 Κολόσσαίαι αἱ τῶν λεγόμεναι Χῶναι, οὗ ἔστι ναὸς διαβόητος τοῦ
 ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἡ Λαοδίκεια, ἰδ' Νύσσα, ἰε' Στρατονί-10
 κεια, ἰς' Ἀλάβανδα, ἰς' Ἀλίνδα, ἰθ' Μύρινα, -ιδ' Τέως, κ'
 P 9 Λέβεδος, κα' Φιλαδέλφεια, καὶ ἄλλαι τινές. καὶ ταῦτα μὲν
 περὶ τούτων.

Τέταρτον θέμα τὸ καλούμενον Ὀψίκιον.

Τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον Ὀψίκιον πᾶσιν ἔχει γνώριμον 15
 τὴν προσηγορίαν· Ὀψίκιον γὰρ Ῥωμαϊστὶ λέγεται, ὅπερ σημαίνει
 τῇ τῶν Ἑλλήνων φωνῇ τοὺς προπορευομένους ἔμπροσθεν τοῦ βα-
 σιλέως ἐπὶ ἐδικαζία καὶ τιμῇ. ὅθεν οὐδὲ στρατηγὸς χρηματίζει ὁ
 τοῦ Ὀψικίου ἡγούμενος, ἀλλὰ κόμης καὶ τὴν ὀνομασίαν καὶ τὴν
 προσωνυμίαν προσαγορεύεται. ἡ δὲ περιοχὴ τοῦ Ὀψικίου ὑπὸ 20
 τοσοῦτων φυλῶν τε καὶ ἔθνων κατοικεῖται, ἀπὸ μὲν Φαλάσσης

5 παρὰ Α κα' V 8 τράλη C 11 ἀλάβανδος C 12 κα'
 Φιλαδέλφεια om V 15 δὲ om C 16 Ὀψίκιον δὲ λέγεται
 Ῥωμαϊστὶ C 17 τὴν τῶν Ἑλλήνων φωνῇ C τῶν om V et
 Bandurius: in codice id esse testatur Morellus πορευομένους C
 21 τε om C

ita quidem se habent Thracessii. hanc vero historiam scribit Nicolaus
 Damascenus decimo octavo historiae suae libro; qui quidem fuit scriba
 Herodis regis. Thracessii autem appellati sunt, quod ex Thracum re-
 gione orti essent. ceterum in Asia habentur urbes viginti et una, prima
 quidem Ephesus, altera Smyrna, tertia Sardes, quarta Miletus, quinta
 Priene, sexta Colophon, septima Thyatira, octava Pergamum, nona Ma-
 gnesia, decima Trallis, undecima Hierapolis, duodecima Colossae, quae
 nunc Chonae dicuntur, ubi visitur celeberrimum templum Michaelis
 archangelii, decima tertia Laodicea, decima quarta Nyssa, decima quinta
 Stratonicia, decima sexta Alabanda, decima septima Alinda, decima
 octava Myrina, decima nona Teos, vigesima Lebedos, vigesima prima
 Philadelphia, et aliae nonnullae. atque haec quidem de his.

Thema quartum dictum Obsequium.

Thema vero quod Obsequium vocatur, omnibus appellatione ipsa
 notam est: obsequium enim Latine dicitur id quod Graecorum lingua
 appellantur ii qui imperatori, ordinis tuendi et honoris causa, praecedunt.
 unde fit ut qui obsequio praecet, praetor non vocetur, sed comes et no-
 mine et cognominis dicatur. Obsequii vero ambitus his populis atque
 gentibus circumscribitur. a mari quidem initium sumens, hoc est a sinu

ἀρχομένου, τουτέστιν τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου καὶ τοῦ Λαοκυλίου ἀκρωτηρίου, καὶ μέχρι τοῦ Τρίτωνος καὶ τῶν ὄρεων Σιγριαίνης καὶ Προϊκονήσου, καὶ ἕως αὐτῆς τῆς Ἀβύδου Κυζικίου τε καὶ Παρίου. καὶ τὰ μὲν κάτω καὶ παρὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου ἀρχόμενα καὶ τῶν καλουμένων Πυλῶν, καὶ ἕως τῆς μεσογαίου τοῦ Μυσίου Ὀλύμπου προσαγορευομένου καὶ τῆς χώρας τῶν καλουμένων Δαγοσθηῶν καὶ αὐτῆς Προσιάδος, κατοικοῦσι Βιθυνοί· τὰ δὲ πρὸς νότον τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ Ῥυνδακοῦ κατοικοῦσι Μυσοί, τὰ δὲ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν

10 Κόζικον κατοικοῦσι Φρύγες τε καὶ Γραικοί, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Γρανίκου τὴν ὀνομασίαν πλουτήσαντες, ἐν ᾧ ποταμῷ γέγονεν ἡ πρώτη μάχη πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Περσῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. ἄνω δὲ παρεκτείνεται μέχρι τοῦ Δορυλαίου καὶ αὐτοῦ τοῦ Κοτυαίου, ἕξ ὄψαρ ἔστιν ὁ ὀνομαστότατος καὶ παλαιὸς

15 ἕκαστος Αἰώωπος, ὃ τὴν μυθοποιίαν πρῶτος εἰς τὸν βίον εἰσαγαγὼν, καὶ ἕως τῆς κομοπόλεως Μηροῦ κατὰ ἀνατολάς. πρὸς δὲ τὰς δυσμὰς καταλήγει εἰς Ἀβυδον, πρὸς δὲ πλάτος ἀπὸ τοῦ Ῥυνδακοῦ ποταμοῦ καὶ μέχρι τῆς κομοπόλεως τῆς καλουμένης Δομακτηροῦ. καὶ οὕτω μὲν τὸ Ὀφίκιον. καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐ-

20 τοῦ εἶπομεν, διὰ τὸ προπορεύεσθαι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ καταρτίζειν καὶ διευθύνειν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ μονάς. εἰσι δὲ

1 ἀρχόμενον AV	τουτέστιν om C	3 καὶ αὐτῆς προικονήσου AV	κώζικόν τε καὶ παρίον AV	4 τὰ μὲν καὶ παραθαλάσσια V	7 Γραθηῶν V	9 Ῥυνδακοῦ C	τῆς om V
11 ποταμῷ add A	14 τοῦ om V et Bandurius	15 κόσμον εἰσενεγκῶν A	16 μικροῦ C	17 δὲ τὰς om C	18 τοῦ λεγομένου A	20 ἔμπροσθεν add A	

Astaceno et a promontorio Daseylio, ad Tritonem usque et montes Sigrianae atque ipsam Proconnesum, ad ipsam quoque Abydum Cyzicum et Parium, se porrigit. et quidem inferiorem ac maritimam oram ab Astaceno sinu incipientem et a Pylis quas vocantur, usque ad mediterranea Olympi qui Mysius dicitur, et ad regionem Dagotherorum dictam, et ad ipsam Prusiadem usque Bithyni habitant. australem vero Olympi partem ad fluvium Rhyndacum usque incolunt Mysii. maritima autem et Cyzicum inhabitant Phryges et Graeci, a Granico fluvio ita nuncupati, ubi Alexander Macedo primum praellam cum Persarum duobus commisit. ulterius vero ad Dorylaeum et ipsum Cotyaeum usque extenditur; ex qua quidem urbe prodiit celeberrimus ac vetustus ille Aesopus, qui fabularum usum primus in mundum inexit; et usque ad Comopolim Meri orientem versus. ad occasum vero desinit in Abydum. in latitudine autem a Rhyndaco fluvio usque ad Comopolim Domateri cognomine. atque haec quidem est ratio Obsequii, quam profecto appellationem ei inditam esse diximus, quod praerent imperatori, ut vias et domicilia ei praepararent atque concinnarent. gentes vero ac populi

Ἔθνη τὰ συμπληροῦντα τὸ Ὀψίκιον τσαυτα, Βιθυνοί, Μυσοί, Φρύγες, Δάρδανοι οἱ καὶ Τρωῆς λεγόμενοι. ἔχει δὲ πόλεις ἐπισημοὺς τὸ θέμα τὸ καλούμενον Ὀψίκιον τσαυτάς, πρώτην μὲν Νίκαιαν τὴν μητρόπολιν χρηματίζουσαν, δευτέραν δὲ Κοτύαιον, τρίτην Δορύλαιον, τετάρτην Μίδασιον, πέμπτην Ἀπάμειαν, ἕκτην 5 Μύρλειαν, ἑβδόμην Λάμψακον, ὄγδοην Πάριον, ἐνάτην Κβζίκον, δεκάτην Ἄβυδον.

Πᾶντον θέμα τὸ καλούμενον Ὀπτιμάτων.

Τὸ καλούμενον οὐκ οἶδ' ὅπως εἰπεῖν θέμα Ὀπτιμάτος οὐδεμίαν ἔχει κοινωνίαν πρὸς θέματα· εἰς γὰρ δουλείαν μόνην προσ-10
P 10 εἰληπται δια τὸ εἶναι αὐτὸ οἰκτρότατον καὶ μήτε τούρμις μήτε δροῦγγοῖς τετιμημένον, ἀλλ' ἢ τὸν τούτου κρατοῦντα δομέστικον μόνον ἀγορευόμενον. εἰς γὰρ ὑπηρεσίαν ἐτέτακτο τῶν στρατιωτῶν, ὅτε οἱ βασιλεῖς τοῖς ἔθνεσι μετὰ τοῦ λαοῦ ἐπιστροφίτευον, στρατιωτῶν δὲ ἐκείνων τῶν ἐν τοῖς βασιλικαῖς τάγμασι τεταγμένων 15 ὅσοι γὰρ ἐν ταῖς σχολαῖς καὶ τοῖς ἰκανάτοις καὶ ταῖς λοιποῖς τάγμασιν ἐστρατεύοντο, εἰς ὑπηρεσίαν εἰς ἕκαστος αὐτῶν Ὀπτιμάτων ἐκέκτητο. ἔστι δὲ ὄνομασία τῶν ἀτιμῶν, ἴση ἕβρον φέρουσα τῶν παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένων Κορτελίων. διὸ οὐδὲ εἰς θέματος τάξιν λελόγισται, οὐδὲ στρατηγὸς ὁ τούτου ἄρχων κατονομάζεται, ἀλλὰ 20

1 ταῦτα Bandur. 5 Μηδάειον V 8 ὀπτιμάτων C plurimum. an Ὀπτιμάτων? 9 εἰπεῖν add A Ὀπτιμάτων F sed confer in sexto themate: ὅδς καταλήγει ὁ βουκελλάριος. 12 δροῦγγοῖς C τὴν V τούτου τοῦ κρατοῦντος A: corr Banduricus 14 οἱ] τοὺς C μετὰ τοῦ λαοῦ add A 15 ταττομένων V 17 ὀπτιμάτων V. an ὀπτιμάτων? vel ἀνά . . ὀπτιμάτων, ut exciderit numerus 18 ἀντιμῶν ἕβρον ἴσην C 19 λεγομένων om C 20 post οὐδὲ omisi ὁ cum C

qui Obsequium constituunt sunt hi, Bithyni, Mysii, Phryges, Dardani, qui et Troiani dicuntur. ceterum thema Obsequii urbes celebres hasce habet, primam quidem Nicaeam, quae est metropolis, alteram Cotyaenam, tertiam Dorylaeum, quartam Midaeam, quintam Apameam, sextam Myrleam, septimam Lampsaecum, octavam Parium, nonam Cyzicam, decimam Abydum.

Thema quintum dictum Optimatum.

Id quod nescio quo pacto vocatum est thema Optimatum, nihil habet commune cum thematibus, servitii siquidem tantum causa assumptum est, utpote misererrimum, neque turmis neque drungis cohenestatum, et qui huic praest, domesticus tantum nuncupatur: quippe ad ministeria militibus, cum imperatores una cum populis expeditionem aliquam facerent, praestandum, instituti fuerunt, iis inquam qui in imperatoris agminibus versabantur. quotquot enim in scholis et icanis reliquisque agminibus militabant, eorum singulis unus optimatum, cuius ministerio uteretur, erat designatus. porro appellatio ipsa tantum fere in se contumeliae habet atque vilium hominum, qui apud Romanos cortelini vocantur; ideoque nec inter themata censetur, nec qui huic praest, praetor sine

δομέστικος, ὃ ἐπὶ χεῖρα ὦν στρατηγοῦ καὶ τὴν ἀξίαν καταδέσσει-
 ρος. εἰσὶ δὲ ἔθνη τὰ συμπληροῦντα, μᾶλλον δὲ ὑπορογοῦντα
 εἰς τὴν τοιαύτην δουλείαν τῶν στρατιωτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ βασι-
 λέως τοιαῦτα, Βιθυνοὶ Ταρσιῦται Θυνοί. προσάπτεται δὲ καὶ
 5 Φρυγῶν. ἔχει δὲ πλείους ἐπισήμους τοιαύτας, πρώτην μὲν Νικο-
 μήδειαν τὴν μητρόπολιν, δευτέραν δὲ Ἐλενούπολιν, τρίτην Πρω-
 νεσον, τετάρτην Ἀστακόν, πέμπτην Παρθενούπολιν. ῥέει δὲ ἐν
 τῷ θέματι τῶν Ὀπτιμίων ποταμὸς ὃ καλούμενος Σαγγάριος, ἐν
 ᾧ ἴσθιν ἡ ἀξιοθέατος γέφυρα ἦν ἐποίησεν Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς
 10 ἐκείνος ὁ πολυῦμητος, ἐπιγραφὴν ἔχουσα τοιαύτην, ἣτις γέγρα-
 πται ἐν μιᾷ τῶν πλατῶν οὕτως λέγουσα·

καὶ σὺ μεθ' Ἑσπερίην ἕψαυχένα καὶ μετὰ Μήδων

ἔθνη καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,

Σαγγάριε, κρατεραισι ῥοαὸς ἀψίσι πεδηθεῖς

15 ἀπὸς ἐδουλώθης κοφανικῆ παλάμη·

ὃ πρὶν γὰρ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὃ πρὶν ἀτειρῆς

κεῖσαι λαϊνῆ σφειγτὸς ἀλυκτοπέτῃ.

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ καλουμένου θέματος τῶν Ὀπτιμίων.

Ἔκτον θέμα τὸ καλούμενον Βουκελλαρίων.

20 Ὅμοιος δὲ καὶ τὸ θέμα τῶν Βουκελλαρίων οὐκ ἀπὸ τόπου
 τινὸς τὴν προσηγορίαν ἐκτήσατο, οὔτε μὴν ἀπὸ ἔθνους οὕτως

9 ἔσθιν om C ἡ add AC. 13 πᾶσα βαρβαρική C 15 οὕτως
 ἐδουλώθης τυραννική C 16 γὰρ] δὲ C ἀναίματος C
 ἀτειρῆς C 19 βουκελλάριος C

strategus appellatur, sed domesticus, praetori subditus et dignitate longo
 inferior. gentes vero quae adimplent vel potius ministrando servilia
 haec officia militibus atque ipsi imperatori praestant, sunt haec, Bithyni
 Tarsiatiae Thyni; sed et Phryges attingunt. habent autem urbes ce-
 lebres hasce, primam quidem Nicomediam metropolim, alteram Helene-
 polim, tertiam Praenetum, quartam Astacum, quintam Parthenopolim.
 ceterum fuit per Optimatum thema Sangarius fluvius, iunctus ponte visu
 dignissimo, quem struxit imperator Iustinianus ille nunquam satis cele-
 bratus. in eo talis inscriptio est, in lapidum uno insculpta, istis verbis:
 τα quoque post insidiam Hesperiam Medosque feroces
 barbaricamque gregem, quantus erat, domitum,
 Sangari praevallida fluctus modo fornice vincte,
 induperatoris servitio premeris.
 invie namque olim ratibus, nullique subacte,
 iam rigida saxi compede vincte iaces.
 atque haec quidem de themate Optimatum.

Thema sextum dictum Buccellariorum.

Similiter et thema Buccellariorum non a loco aliquo appellationem
 accepit, neque a gente aliqua quae ita vocaretur, sed quod militum as-

καλουμένον, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπωκολουθεῖν τοῖς στρατιώταις καὶ τὰς τροφὰς αὐτῶν ἐκπύρεσθαι (βουκελλάριος γὰρ κατὰ Ῥωμαίων διὰλεκτον ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου καλεῖται), ὥστε εἶναι τοὺς στρατιώ-
τας εὐαφροῦς καὶ ἄβαρεῖς πρὸς τὸν πόλεμον· βουκέλλος γὰρ τὸ
κρικελοειδὲς ψωμίον καλεῖται, κελλάριος δὲ ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου. 5
τὸ γὰρ οἰκεῖον ὄνομα τοῦ ἔθνους καὶ Ἑλληνικὸν Μαριανδουνοὶ ὀνο-
μῶνται, ἐπεκλήθησαν δὲ Γαλάται. ἔστι δὲ ἀρχὴ τοῦ θέματος

P 11 ἀπὸ μὲν τῆς κομοπόλειος Μοδρηνῆς ἀρχόμενον, ἦγον· τῆς συμ-
πληρώσεως τοῦ Ὀπτιμάτου, ἀναβαίνον δὲ πρὸς τὴν μητρόπολιν
Ἀγκύραν, καὶ παρεκτείνον μέχρι τῶν ὁρίων Καππαδοκίας καὶ 10
αὐτοῦ τοῦ φρουρίου τοῦ καλουμένου Σανίανα, ἐν οἷς παρεκτείνε-
ται τὸ τῶν Γαλιτῶν ἔθνος. οἱ δὲ Γαλάται ἕποικαι εἰσι τῶν
Φράγγων, ἐγένετο δὲ ἡ τούτων ἀποικία ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ἦν
Ἄττιλος ὁ Περγαμηνὸς καὶ Νικομήδης ὁ τοῦ Ζεινδίου υἱός. τὰ
δὲ πρὸς Θάλασσαν καὶ τὸν βορρῶν πλατύνεται πρὸς αὐτὸν τὸν 15
Πόντον καὶ τὴν καλουμένην πόλιν Ἡράκλειαν, καὶ μέχρι τοῦ Παρ-
θενίου ποταμοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν Τίον. συμπεριλαμβάνει δὲ καὶ
αὐτὴν Κλυδιούπολιν Κρατιάν τε καὶ αὐτὸ τὸ Βασιλεῖον, καὶ ἕως
τῶν ὁρίων Πασφλαγονίας καὶ μέχρι Ἄλλου ποταμοῦ. καὶ ὥδε
μὲν καταλήγει ὁ Βουκελλάριος, εἰσι δὲ πόλεις αἱ συμπληροῦσαι 20
τὸ θέμα τῶν Βουκελλαρίων τοσαῦται, πρώτη μὲν Ἀγκύρα, μη-
τρόπολις ἢ τῶν Γαλιτῶν, δευτέρα δὲ Κλυδιούπολις, καὶ αὕτη

2 γὰρ om C 5 καλεῖται ψωμίον C 7 δὲ δὲ καὶ C δὲ ἡ
ἀρχὴ C 8 μοδρηνῆς C 14 Ζηπότον C et teste Moralle A
15 βορῶν C 17 τῆν om V 20 αἱ om C

ecclae essent et comestam eis veberent (bucellarius enim Latina lin-
gua vocatur is qui rei panariae custodiam gerit), ut milites expediti et
ab omni onere liberi ad bellum essent. bucellus quippe vocatur panis,
circularem figuram prae se ferens; cellarius vero custos panis. proprio
autem et Graecanico nomine populi illi Mariandyni nuncupantur, cognom-
inati etiam Galatae. est autem initium huius thematis a Comopoli
Modrenae sive a complemento Optimatum, atque ita ascendens ad metro-
polim Ancyram, et protendens se usque ad confinia Cappadociae, et us-
que ad propugnaculum Saniana dictum, in quae extenditur Galatarum
natio. sunt vero Galatae coloni Francorum. deducta porro fuit haec
colonia temporibus Attali Pergamoni et Nicomedis Zipoeti filii. quae
vero ad mare et aquilonem, ad Pentam ipsum usque extendantur, et ad
urbem quae Heraclea dicitur, et usque ad Parthenium fluvium atque
ipsam Tium. comprehendit vero etiam ipsam Claudiopolim et Cratiam
atque ipsum Basilaicum, ad confinia Paphlagoniae usque et usque ad
Halyn fluvium. atque hic quidem est terminus Buccellariorum. sunt
vero urbes quae thema Buccellariorum constituunt hae, prima Ancyra
metropolis Galatarum, altera Claudiopolis, et ipsa metropolis Mariandy-

μητρόπολις τῶν Μαρνανδυνῶν, τρίτη Ἡράκλεια, τετάρτη Προυσιῆς, πέμπτη τὸ Τήιον. ἔθνη δὲ κατὰ μέρος ὀνομαζόμενα τοσαῦτα, Γαλάται Μαρνανδυνοὶ Βιθυνοί.

Ἑβδομον θέμα τὸ καλούμενον Παφλαγῶνων.

5 Τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον Παφλαγῶνων ἀρχαιοτάτων ἔθνος ἐστὶ καὶ ἐπήρογον, ἐπὶ ἀναισχυντία τε καὶ κακοτροπία διαβαλλόμενον. καὶ Ὅμηρος αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ τῶν νεῶν καταλόγῳ, ἐπικούρους ἰλθόντας Πριάμου πρὸς τὴν πόλιν Ἴλιον, λέγων οὕτως,

10 Παφλαγῶνων δ' ἤγειτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
οἳ ῥα Κέτῳρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρωμινάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

15 διὸ καὶ τὸ τῶν ἡμιόνων γένος ἐκεῖθεν πρῶτον ἐκφῶναι λέγει, τεκμήριον τοῦτο τῆς αὐτῶν πονηρίας καὶ μοχθηρίας δευκνύς. καὶ ταῦτα μὲν Ὅμηρος περὶ Παφλαγῶνων· αἱ δὲ παραθαλάσσιοι πόλεις, ἧ τε Σινώπη καὶ Ἀμύστρα καὶ τὸ Τήιον καὶ ἡ λεγομένη Ἀμινός, Ἑλληνίδες εἰσὶ πόλεις καὶ Ἑλλήνων ἄποικοι. διορίζει 20 δὲ τὴν Παφλαγονίαν Ἄλυσ μὲν ποταμὸς ἐξ ἀνατολῶν, πρὸς δὲ δυσμῶς ὁ καλούμενος Βίλλαιος. καὶ αὕτη μὲν ἡ Παφλαγονία,

2 δὲ τὰ κατὰ C	3 βαρνανδυνοί A, βαρνανδυνοὶ C	4 προσ- αγορευόμενον C	5 ἔθνος om C	6 κακοπραγία AC
στελλόμενον V	8 λέγεται V	12 κτωρίων εἶχον καὶ σισα- μον C	14 τ' om C	15 ἐκφαίνεσθαι C
	16 πονηρίας πρῶτον δευκνύς C	19 Ἀμινός?		καὶ ἑλλη- νίδες οἰκίαι C

norm, tertia Heraclea, quarta Prusias, quinta Teium. gentes autem quae sigillatim nominantur, hae, Galatae Mariandyni Bithyni.

Thema septimum dictum Paphlagonum.

Quod vero Paphlagonum thema dicitur, stolidissima et contemptissima gens est, impudentia et nequitia famosa; cuius etiam Homerus in catalogo navium meminit, quod auxiliares copias ad Ilium Priami urbem duxerint, ita scribens: "Paphlagonες duxit pectus Pylaemenis hirtum ex Enetis, unde mularum generatio agrestium qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolabant; circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant, Cromnamque Aegialumque et sublimes Erythinos." quapropter et mularum genus inde primum ortum dicit, manifestum pravitatis eorum atque nequitiae argumentum. atque haec quidem Homerus de Paphlagonibus. maritimae vero urbes, Sinope et Amastra et Teium, et quae dicitur Aminus, Graecanicae sunt urbes et Graecorum coloniae. determinat autem Paphlagoniam Halys quidem fluvius ab oriente, ad occasum vero Billaeus fluvius. atque haec quidem est Paphlagonia.

εἰσὶ δὲ οἱ Παφλαγόνες γένος Αἰγύπτιον, ἀπὸ Φινέως τοῦ πρώτου τὴν Παφλαγονίαν οἰκίσαντος, ὃς ἔσχεν υἱὸν Παφλαγόνα, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα τὴν προσηγορίαν ἐκληρονόμησεν. ἔχει δὲ πόλεις ἐπι-
 P 12 σήμους ἡ Παφλαγονία τοσαύτας, πρώτην μὲν μητρόπολιν Γάγγραν, δευτέραν δὲ Ἀμάστριαν, τρίτην Σώρον, τετάρτην Δάδιβραν, 5 πέμπτην Ἰωνόπολιν, ἕκτην Πομπηϊούπολιν· πομπή γάρ εἰσι καὶ ὄνειδος καὶ ἐξουθένημα τοῦ ἀνθρωπέου γένους.

Ἔβδομον θέμα τὸ καλούμενον Χαλδία.

Τὸ δὲ καλούμενον θέμα Χαλδία καὶ ἡ μητρόπολις λεγομένη Τραπεζοῦς Ἑλλήνων εἰσὶν ἀποικίαι, καθὼς καὶ Ξενοφῶν ἐν τῇ 10 ἀναβάσει Κύρου λέγει. τὰ δὲ ἄνω καὶ μεσόγυια τῆς μικρῆς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια. τοῦτο δὲ πιστοῦται ἐξ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων· ἢ τε γὰρ Κελτζηνή καλουμένη καὶ ὁ Σιριτίης καὶ τὸ Γοιζάνον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων ἡ θεία γραφή ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν βασιλείων· τοὺς γὰρ κατοικοῦντας τὴν Σαμάρειαν αἰχμαλώτους 15 λαβόντες Ἀσσύριοι κατέκτισαν αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ Γοιζάνῳ. ἔλαβε δὲ τὴν προσωνυμίαν τοῦ καλεῖσθαι Χαλδία ἐκ τῆς τῶν Περσῶν προσηγορίας καὶ τῆς αὐτῶν ἀρχαιογόνου πατρίδος Χαλδίας, ὃθεν καὶ Χαλδαῖοι προσονομάζονται.

Ἔνατον θέμα Μεσοποταμία.

Τὸ δὲ θέμα τῆς Μεσοποταμίας οὐ πολυχρόνιον ἐστίν, οὐδὲ 20 μέγα τι ἦν καὶ περιβόητον, ἀλλὰ κλεισούρα τις ἀνώνυμος καὶ

1 φήνεος C 4 γάγγραν μητρόπολιν C 5 Δάδιβραν V
 8 ὀνομαζόμενον C 13 καλτζην A καλουμένη add A Σι-
 σπειριτίης Bandurinus cum V 16 Γοιζανῷ V, γοιζάνων C
 19 ὀνομάζονται C

sunt autem Paphlagonae Aegyptii genere, a Phineo, qui primus Paphlagoniam habitavit; qui quidem filium habuit Paphlagonem; a quo etiam regio appellationem accepit. habet vero urbes illustres Paphlagonia has, primam quidem metropolim Gangram, alteram Amastram, tertiam Soram, quartam Dadibram, quintam Ionopolim, sextam Pompeiopolim. sunt enim πομπή, id est ludibrium, probrum et vituperium generis humani.

Thema octavum dictum Chaldia.

Thema vero Chaldia nuncupatum, et metropolis quae dicitur Trapezus, Graecorum sunt coloniae, quemadmodum et Xenophon in expeditione Cyri tradit. ulteriora vero ac mediterranea sunt minoris Armeniae primordia; cuius quidem rei fidem faciunt ipsa nomina, Celtzene scilicet et Sysperites et Goezanum; de quibus etiam sacra scriptura testatur, quarto regum libro: Assyrii enim cum Samariae incolae captivos abduxissent, ad fluvium Goezanum eos transtulerunt. quod vero Chaldia dicta sit, a Persarum appellatione fluxit et a patria Chaldia, unde primam originem ducunt; unde et Chaldaei cognominati sunt.

Thema nonum, Mesopotamia.

Thema vero Mesopotamiae vetustum non est, neque vel magnum vel celebre quidquam erat, sed obacurum quoddam, nominis atque appel-

ἀκατονόμαστος. ἐπὶ δὲ τῶν ἡμερῶν Λέοντος τοῦ αὐοιδίμου καὶ σοφωτάτου ἐν βουσιλεῦσι προσέφυγε Παγκρατούκας ἐκεῖνος ὁ Ἄρμενίος καὶ Πουκρίκας καὶ Ταυτούκας οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρέδωκαν τὰ ἐκεῖσε καστέλλα, καὶ ἐπλατύνθη ὁ τόπος καὶ ἐγένετο 5 εἰς ὄνομα στρατηγίδος.

Δέκατον θέμα Κολωνείας.

Ἡ δὲ Κολώνεια κάστρον μὲν ἐστὶν ὀχυρώτατον καὶ κρημνώδης· καὶ ἐκ τοῦδε τοῦ πολιέματος ἔλαβεν ἡ γῶρα τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ καλεῖσθαι Κολώνεια· κολωνοὺς δὲ τοὺς ὑψηλοὺς καὶ ἐπηρμένους 10 τοὺς τόπους ἐκάλουον Ἕλληνας. ἀπαρχὴ δὲ ἐστὶ τῆς μικρῆς Ἀρμενίας, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ Νεοκαισαρείας τῆς τοῦ Θανατουργοῦ Γρηγορίου πατρίδος καὶ τοῦ καλουμένου Φαλακροῦ ὄρους, πλατυνομένη δὲ πρὸς τε τὴν Ἀραβρακηνῶν πόλιν, τὴν τοῦ περιφανεστάτου καὶ μεγαλομάρτυρος Ἐδστρατίου πατρίδα, καὶ διήκουσα 15 μέχρι Νικοπόλεως καὶ τῆς καλουμένης Τεφρικής, ἧς ἦρχε Χρυσόχειρ ἐκεῖνος ὁ τῶν Μυνιχιῶν περιβύητος ἀρχηγὸς καὶ Καρβέτις ὁ τούτου ἀνοσιώτερος, οὗς ἐξωλόθρευσε καὶ πρὸς τοὺς ἕδου κενθμῶνας ἀπέπεμψε Βασίλειος ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς, ὁ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλείων εὐτυχῆς τε καὶ εὐσεβέστατος. καὶ ὧδε μὲν ἡ Κολώνεια· ὡς δὲ προείπομεν, ἡ ἀρχαιογενία τοῦ θέματος ἐκ τῆς P 13 20 πρώτης τῶν Ἀρμενίων ἀρχῆς κατάγεται.

1 ἡμερῶν τοῦ μακαρίου καὶ ἀγίου πατρὸς μου Λέοντος V 3 ὁ
 ἀγαθὸς C ταύτου A 10 λόφος V οἱ Ἕλληνας C
 14 διήκον C 16 στρατηγὸς V 18 ἀπέπεμψεν ὁ ἐμὸς πάππος
 κύριος Βασίλειος ὁ τῶν V

lacionis expers claustrum. temporibus autem Leonis illius praeclari ac sapientissimi imperatoris profugit Paneratucas ille Armenius, et Pucricas et Tautucas eius fratres, et castella quae iis in locis erant tradiderunt; et dilatata regio praeturae nomen accepit.

Thema decimum, Colonea.

Colonea vero est castrum munitissimum ac praecipuum; atque ex hac parva urbe regio appellationem accepit, ut vocetur Colonea: κολωνούγ enim ardua ac editissima loca Graeci appellavere. initium autem est minoris Armeniae, incipiens quidem a Neocaesarea, Gregorii thaumaturgi patria, et a monte Phalacro dicto. extenditur vero ad Arabracenorum urbem, clarissimi illius celeberrimique martyris Eustratii patriam, pertingens Nicopolim usque et oppidum quod Tephricae vocatur, cui dominatus est Chrysocher ille famosus Manichaeorum princeps, et Carbeas, qui hunc ipsum impietate superabat; quos quidem disperdidit et ad infernales lacus detruxit Basilius Christi studiosus imperator, nostrorum imperatorum felicissimus pariter et piissimus. atque ita quidem se habet Colonea. prima vero, ut iam diximus, thematis origo a primo Armeniorum initio deducitur.

ια' θέμα Σεβαστείας.

Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ θέμα τῆς Σεβαστείας καὶ αὐτὸ ἐκ τῆς δευτέρας Ἀρμενίας ἀπάρχεται. τὸ δὲ τῆς πόλεως ὄνομα ἐκ τοῦ σεβαστοῦ Καίσαρος Ἰουλίου προσελήθη, τοῦ τὴν Καίσαρος ἀρχὴν πρώτου κρατυναμένου καὶ μοναρχίαν τὴν πολυουρχίαν κατασκευάσαντος. Καίσαρ δὲ ἐπεκλήθη οὐκ ἐκ τῆς ἀξίας ἀλλὰ ἐκ τῆς ἀνατομῆς τῆς γαστρὸς τῆς μητέρος αὐτοῦ. τελευτησάσης γὰρ αὐτῆς ἔσπαιρε τὸ βρέφος καὶ ἀπελάτιζε, καὶ διατηρηθείσης τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐξῆλθε βρυχώμενος ὥσπερ τις σκύμνος λέοντος· τὴν δὲ ἀνατομὴν τζαῖσαι καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. ὅθεν καὶ Καίσαρ ἐπωνομάσθη διὰ τὴν ἀνατομὴν, ὥσπερ εἶπομεν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Σεβαστείας. πῦσαι οὖν αἱ πόλεις αἱ καλούμεναι Καισάρειαι ἐκ τοῦδε τοῦ φιλιτάτου Καίσαρος τὴν προσωνομίαν ἐσχήκασιν.

ιβ' θέμα τὸ καλούμενον Λυκανδοῦ.

Ὁ δὲ Λυκανδὸς χθὲς καὶ πρὸ μικροῦ εἰς τύξιν θέματος καὶ 15 πόλεως ἐξημάτισεν, ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ ἡοιδίμου βυσιλέως. ἔρημος γὰρ ἦν τὸ πρότερον καὶ ἀοίκητος κάκεινη καὶ ἡ καλουμένη Τζαμανδὸς καὶ τὰ συμπαρακείμενα μέρη τῶν Ἀρμενίων· καὶ οὐκ ἦν ὄνομα αὐτῶν, οὔτε ἐν λόγῳ οὔτε ἐν ἀριθμῷ. ὅτε δὲ ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ γιγαντοειδὴς Ἀρμένιος, ὁ τῆς Ἄγγου- 20 ρίνης τῆς λαικαστρίας γαμβρός, ὁ μακρόχειρ ἐκεῖνος καὶ περι-

2 τῆς post θέμα om C 7 τῆς γαστρὸς add AC τελευτησῆς V
10 τζέσαι AC οἱ om C τζέσαι AC ἐλήθη C 14 τὸ
καλούμενον] τοῦ C 15 θέματος ἐξημάτιζεν ἀλλὰ καὶ πόλεως V
16 χρόνων τοῦ μακαρίτου καὶ ἀγίου μου πατρὸς. ἔρημος γὰρ ἦν
τὸ πρῶτον V 18 καλουμένη om V παρακείμενα C

Thema undecimum Sebasteae.

Similiter et Sebasteae thema ex minore Armenia initium habet. urbs vero nomen suum ἐκ τοῦ σεβαστοῦ, id est ab Augusto Caesare Iulio accepit; qui Caesar imperium primus occupavit et monachiam ex πολυαρχία, id est multorum dominatione, constituit. Caesar autem cognominatus fuit non a dignitate, sed ab incisione uteri matris suae, mortua siquidem ipsa palpitabat infans ac resilliebat; quapropter caeso matris utero erupit fremens instar catuli leonis. incisionem vero Romani τζαῖσαι vocant. unde et Caesar nuncupatus est ob illam sectionem, uti diximus. atque haec quidem de Sebastea. omnes itaque urbes quae Caesareae dicuntur, ab hoc carissimo Caesare appellationem sumpserunt.

Thema duodecimum dictum Lycandi.

Lycandes non ita pridem inter themata ac urbes censeri coepit, temporibus nimirum Leonis illius praeclari imperatoris: antea enim vacua ab incolis et inhabitata erat, tam ipsa quam Tzamandus et universa Armeniae finitima regio, neque eorum nomen ullo in pretio aut numero erat. magnus vero ille et giganti similis Armenius, Angurines Laeca-

δέξις, ὃν κατὰ τὴν τῶν Ἀρμενίων διάλεκτον Ἀζῶτον ἐκάλουν, —
 ἐκεῖνος γὰρ ἔλθων πρὸς Λέοντα τὸν ἀοιδίμου βασιλέα, εἶτε ὡς
 πρόσφξ εἶτε ὡς φίλος, οὐκ οἶδα, ἐκεῖνος εἶχε θεράποντα τὸν
 χθὲς καὶ πρὸ μικροῦ τελευτήσαντα, Μελίαν λέγω τὸν περιβόητον,
 ὃς καὶ συνιστράτευσεν αὐτῷ πρὸς τὸν δυστυχέστατον πόλεμον, τὸν
 τοῦ Βουλγάρου λέγω. τοῦ γοῦν Ἀρμενίου πεισόντος ἐν τῷ προ-
 λεχθέντι πολέμῳ πρὸς Συμεῶνα τὸν ἀθιέωτατον Βούλγαρον (ἦν
 γὰρ ἐξάρχων τοῦ βασιλικῆς τάγματος τῶν καλουμένων ἐξκουβί-
 των), ὅτε καὶ Θεοδοσίος ὁ πρωτοβεστιάριος τοῦ ἀοιδίμου βασι-
 10 λέως ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἤφραντώθη καὶ γέγονεν ἄθλος, ὁ γοῦν
 προλεχθεὶς Μελίας ἐκ τούτου τοῦ πολέμου διασωθεὶς καὶ πρὸς
 τὴν τῶν Ἀρμενίων χώραν ἀπάρας, εὐφρῆς ὦν καὶ πρὸς ληστουργίαν
 βαρβαρικὴν ἐπιτήδειος, συμμορίαν τιὰ τῶν Ἀρμενίων ἀνα-
 λεξάμενος, καὶ ταυτησί τῆς πόλεως τὴν ἄκραν κατοχυρώσας ὡς
 15 ἠδύνατο, καὶ κατὰ μικρὸν προῖων ὄλην ὡς εἰπεῖν τὴν πόλιν τοῦ
 πτώματος ἤγειρε, καὶ προβαίνουσα ἐπὶ τὸ πρόσθεν πᾶσα ἡ χώρα
 μεστὴ γέγονε τῶν Ἀρμενίων, κουροτρόφος οὖσα ἀγαθῆ τε καὶ ἰπ- P 14
 πόβυτος καὶ παντοίων βοσκημάτων εἰς τροφήν ἐπιτήδειος. διὸ
 καὶ θῆμα κατωνομάσθη καὶ εἰς στρατηγίδα περιδοξὸν ἀνήχθη
 20 σπουδῇ τούτου τοῦ Μελίου τοῦ κραταιόφρονος. ἡ δὲ ὀνομασία
 τῆς πόλεως ἀρχαία τις καὶ παλαιὰ ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρμενίων γενεῆς

1 τῶν om C 2 πρὸς τὸν μακαρίτην καὶ ἁγιὸν μου πατέρα,
 εἶτα V 6 γὰρ C 7 Συμεῶν τοῦ ἀθιέωτατου Βουλγάρου V
 9 τοῦ μακαρίου μου πατρὸς V 12 τῶν om C 13 σπλ-
 λεξάμενος C 16 καὶ om C προβαίνων AC πᾶσα οὖν ἡ C
 19 εἰς om C περιδοξος C ἀνήχθη om C

striae gener, longimanus ille et ambidexter, quem Armeniorum lingua Azotum vocarunt, ille, inquam, cum ad Leonem illum celebrem imperatorem venisset, sive ut profugus sive ut amicus, non satis scio, famulum habuit celebrem illum Meliam, qui non ita pridem e vivis decessit; qui etiam cum eodem imperatore expeditionem fecit infelici illo praelio, nimirum Bulgarico. cum itaque in praedicto praelio, quod cum impiissimo illo Symeone Bulgaro commissum fuerat, profligatus esset Armenius (erat enim praefectus imperatorii agminis quod excubitorum dicitur), in quo etiam Theodosius protovestiarius praeclari illius imperatoris desideratus neque ultra visus est, Melias itaque, de quo modo diximus, ex hoc praelio salvus cum ad Armenios se contulisset, industrius alioqui et ad barbaricam praedationem peridoneus, manu Armeniorum collecta, cum arcem etiam huius urbis quam poterat optime munivisset, paulatim procedens totius propemodum orbis ruinas instauravit; atque ita regio universa in veterem statum restituta Armeniis fuit referta, quippe quae fertilis admodum et pascendis equis ac pecori peraccommodata esset. quocirca et thematis appellationem accepit, atque inter celebriores praeturas est relata cura ac studio praefati Meliae fortis ac prudentis. urbis vero appellatio vetusta admodum est, ab ipsa Armeniorum gente et lin-

τε καὶ γλυττήης ὠνόμαστο. ἔστι δὲ λόγος τις περὶ αὐτοῦ χαριέις τε καὶ πρὸς μυθοποιίαν οὐκ ἄμουςος. γραφὴ γὰρ ἐν τῷ περι-
 στύλῳ τῆς πόλεως ἐντετύπεται οὕτως διαγορεύουσα, "τί Κων-
 σταντινούπολις; τί Λυκανδός; τί Θωμᾶς ὁ πρόβεικος; τί βασι-
 λεύς;" ἔστι δὲ ἡ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς αὕτη. ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ 5
 περιβόητος βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ὅτε τῶν σκήπτρων ἐκράτει τῆς
 Ῥωμαϊκῆς βασιλείας ὁ τούτου θεῖος Ἰουστίνος, μονοστράτηγος
 τῶν Ῥωμαϊκῶν ταγμάτων Καῖσαρ ὢν ἐχρημάτισε, καὶ διερχόμε-
 νος τὰ μέρη τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας κατήντησε ἐν τῇ Λυκανδίῳ. ὁ γοῦν
 Θωμᾶς ἐκεῖνος, ὁ πρόβεικος τῆς αὐτῆς πόλεως, τηλικούτος ἦν ἐπὶ 10
 βοσκήμασι πλούσιος οἶον τὸν μακάριον Ἰῶβ ἢ θεόγραφος ἱστορία
 παρίστησι, προσήνεγκε δὲ τῷ Ἰουστινιανῷ δῶρον ἐν τάξει κνι-
 σκίου θυμασιώτατον καὶ γραφῆς ἄξιον, μυριάδα προβάτων ταῖς
 χροιαῖς διαλλάττουσαν, χίλια πρόβητα μέλανα, καὶ ἕτερα λευκό-
 τριχα χίλια, καὶ ἕτερα σποδοειδῆ χίλια, καὶ ἕτερα ῥαντὰ τὸν αὐ- 15
 τὸν ἀριθμὸν διωσώζοντα, καὶ ἕτερα πυρρὰς ἔχοντα τὰς ὄψεις
 χίλια, καὶ ἕτερα φαιὰ ὠσαύτως, καὶ ἕτερα ξανθὰς ἔχοντα τὰς
 τρίχας, τὴν αὐτὴν ποσότητα φέροντα, καὶ ἕτερα περὶ τῆς αὐ-
 τῆς ὄντα ἰσότητος, καὶ ἕτερα φοινικότριχα χίλια, καὶ ἕτερα χρυ-
 σίζοντα, ἔχοντα τοὺς μαλλοὺς οἰοεὶ πινινότριχα, χίλια, ὅποιον 20
 φημίζουσι τὸ χρυσοῦν δέρας ἐκεῖνο τὸ περιβόητον Ἕλληνας. καὶ
 ὑπὸ τῶν αἰ δέκα χιλιάδες ἐτερόχροιοι καὶ παρηλλαγμένοι τοῖς χρώ-

1 τις λόγος C	2 περιβόλῳ V	10 τηλικός AC	11 ἢ θεία
παρίστησιν ἱστορία V	13 καὶ] δὲ καὶ C		15 καὶ ἕτερα
ῥαντὰ — 17 χίλια add A	20 πινινότριχα C		22 ἐτερό-
χροιαὶ AV			

gua ita dicta. porro elegans quidam sermo de hac circumfertur, fabu-
 lae propemodum affinis. inscriptio vero in peristylio urbis expressa est
 ita habens: "quid Cpolis? quid Lycandus? quid Thomas prooecus?
 quid imperator?" causa vero huius inscriptionis haec est. magnus ille
 et celebratissimus imperator Iustinianus, cum Romano imperio potiretur
 avunculus ipsius Iustinus, unicus praetor Romanorum agminum Caesar
 existens appellatus fuit. cum itaque omnes Asiae minoris partes obiret,
 tandem Lycandum pervenit. Thomas igitur ille, prooecus eius urbis,
 adeo dives pecoris atque a deo conscripta historia beatum Iobum fuisse
 testatur, obtulit hic Iustiniano donum instar sportulae summopere admi-
 randum et memorabile, decem videlicet milia ovium, coloribus inter se
 discrepantia, mille nigras, alias albo villo mille, aliasque mille cinerei
 coloris, nec non sparsi coloris totidem, alias item mille rufam colorem
 referentes, alias mustellini coloris totidem, totidem flavas, totidem nigris
 maculis distinctas, totidem phoenicei coloris, totidem auri speciem refe-
 rentes et rutilanti vellere, cuiusmodi fuisse aiunt Graeci celeberrimum
 illud aureum vellus; et ut verbo dicam, decem chiliades diverso omnes

μουσι. τοῦτο θανάσιος ὁ Καῖσαρ, καὶ τὸ δῶρον τοῦ Θωμᾶ προσδεξιόμενος, παύων ἐκέλευσε γραφῆναι ἐν τῇ πόλει τῆς πόλεως τουτοῦ τὸ ἐπιγράμμα ὅπερ ἐν τοῖς ἄνωθεν ἔφημεν. αὕτη ἡ πόλις ἐπὶ Λέοντος τοῦ αἰοίδιμου βασιλέως διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ προλε-
5 χθέντος Μέλλου, μᾶλλον δὲ τοῦ σοφοῦ βασιλέως τοῦ προμηθεῶς τὰ πράγματα διευθύνοντος καὶ σκοποῦντος ἀνδρὸς ἀρετῆν, εἰς ὄνομα θέματος ἐχηρημάτισε. καὶ τσαῦτα μὲν τὰ περὶ Λυκανδοῦ καὶ τῆς ὁμόρου αὐτῆς Τζαμανδοῦ.

γ' θέμα Σελευκίας.

10 Ἡ δὲ Σελεύκεια μέρος ἐστὶν Ἰσαυρίας, πρὸς μὲν δυσμῶς ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν Ἰσαυροί· πρὸς δὲ τὰς ἀνατολάς ἀποκέκλεισται παρὰ τῶν Κιλικίας ὄρεων, ἐν οἷς εἰσὶ πόλεις παραθαλάσσιοι πρώτη μὲν αὕτη Σελεύκεια, ἔπειτα Κώριν- P 15
κος καὶ τὸ Κωρόκιον ἄντρον καὶ λειμῶν ὁ καλούμενος Κροκοφόρος,
15 Σόλοι τε καὶ Αἰγαῖαι καὶ Πομπηϊούπολις καὶ Ἀφροδισιάς, ἣ τε Ἰσὸς καὶ κόλπος ὁμώνυμος, ἐν ᾧ ὁ Μακεδῶν ἐκεῖνος ὁ γεννάδας τε καὶ περικλυτός (Ἀλέξανδρον λέγω τὸν τοῦ Φιλίππου) τὸν πρὸς Δαρείον τὸν Πέρσην διηγωνίσαστο πόλεμον. σύνεγγυς δὲ τούτων καὶ Ταροδὸς ἡ Παύλου πατρὶς καθίσθεται. ἡ τοίνυν Σελεύκεια
20 οὗ θέμα τὸ πρὶν ἐχηρημάτιζεν, οὐδὲ στρατηγίδος ἐκεκλήρωτο ὄνομα, ἀλλὰ κλεισοῦρα τις ἦν καὶ φυλακὴ διὰ τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἐκ

1 Θωμᾶ] θανάσιος C 4 ἐπὶ τοῦ μακαρίου μου πατρὸς V
5 τοῦ ἐμοῦ πατρὸς V 6 διακρίνοντος V, non διευθύνοντος
7 τὰ add C 10 ἐστὶ τῆς Ἰσαυρίας C 12 τὰς om C 16 ὁ
post φ' add C 17 ἀλέξανδρος C 18 ἡγωνίσαστο V

inter se colore erant distinctae. quod quidem miratus Caesar, accepto Thomae dono, iocans iussit inscribi portae urbis inscriptionem, cuius supra mentionem fecimus. haec urbs a Leone praeclaro illo imperatore ob fortitudinem Meliae, cuius supra meminimus, ac potius ab illo sapiente imperatore, rem prudenter ordinante et virtutem eius viri considerante, thematis appellatione donata fuit. atque haec quidem de Lycando et finitima ei Tzamando.

Thema decimum tertium Seleucia.

Seleucia vero pars est Isauriae, quae ad occasum terminatur Tauro monte, quem incolunt Isauri, ad orientem vero circumscribitur montibus Ciliciae, in quibus sunt urbes maritimae. prima quidem ipsa Seleucia, deinde Corycus et Corycium antrum et pratium crociferum dictum. praeterea Soli et Aegaeae et Pompeiopolis et Aphrodisias et Issus sinusque eiusdem appellationis, ubi strenuus ille ac celeberrimus Macedo, Alexander inquam Philippi filius, praelium cum Dario Persarum rege commisit. his vicina est Tarsus Pauli patria. Seleucia igitur primum neque thematis appellationem neque praefecturae nomen habuit, sed claustrum

Ταρσοῦ προϊόντων Σαρακηνῶν, διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον δυσπρόσο-
δον· ὁ δὲ κύριος Ῥωμινός, ὁ καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς βασιλεὺς,
ὥσπερ πλάτος μῆκος τε καὶ μέγεθος ἐπιτιθεὶς τῇ τῶν Ῥωμαίων
ἀρχῇ, στρατηγίδα αὐτὴν ἀπέτελεσε. τὸ δὲ τῆς πόλεως ὄνομα
καὶ τὸ καλεῖσθαι Σελεύκεια ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Σελεύκου τοῦ καλοῦ- 5
μένου Νικάνορος τὴν προσωνημίαν ἐπλούτησε. τὰ δὲ ἄνω Σελευ-
κείας καὶ μεσόγαια καλεῖται Δεκάπολις, καὶ ἔστι πρώτη μὲν
Γερμανικίουπολις, δευτέρα δὲ Τιτιούπολις, τρίτη Δομετιούπολις,
τετάρτη Ζηνούπολις, πέμπτη Νεάπολις, ἕκτη Κλαυδιούπολις,
ἑβδόμη Εἰρηνούπολις, ὄγδῃ Καισάρεια, ἐνάτῃ Λαύζαδος, δε- 10
κάτῃ Δαλισανδός, ἐν ᾗ τὸ σκουτάμιον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
Θεοδώρου ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ νοῦ αὐτοῦ ἀποκρέμαται. καὶ
ταῦτα μὲν περὶ Σελευκείας.

ἰδ' θέμα τὸ καλούμενον Κιβυρραιωτῶν.

Τὸ δὲ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν ἀπάρχεται μὲν ἀπ' αὐτῆς 15
τῆς Σελευκείας τὰ πρὸς θάλασσαν τῆς ἀνατολῆς κειμένης, κατα-
λήγει δὲ πρὸς μῆκος ἐπὶ δυσμὰς ἕως αὐτῆς Μιλήτου τῆς πόλεως
καὶ τῆς Ἰασοῦ καὶ τοῦ Βαργυλιακοῦ κόλπου ἦγον τῶν καλουμέ-
νων Ἀνδανίων, ἐν ᾗ κεῖται ἡ τε Μύλασσα, πόλις διάφημος, καὶ
αὐτὰ τὰ Βαργύλια ἡ τε Μίνδος καὶ ἡ καλουμένη Στρόβηλος ἡ τε 20

3 ὄσσε C 7 μεσογαίαις V μὲν om C 10 Διοκαισάρεια V
11 ἢ ἡ ἀσπίς ἦγον τὸ AC 12 ἀπώρηται AC 14 ὀνομαζό-
μενον C 15 ἀπάρχεται C 16 πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολὴν
κειμένην AC 17 ἐπὶ] ὡς V, ὡς ἐπὶ AMorelli 18 Ἰασοῦ V,
'Ιασοῦ AMorelli 19 Ἀντανίων V et AC ἡ τε] τὰ C 20 Μα-
ργύλια V Μένδος V, Μίνδος A ὁ καλούμενος C Στρό-
βηλος AC

quoddam erat et specula ob Saracenorum e Tarso excursiones, quod
nimirum arduo et difficilem aditum habente loco sita esset. optimus
vero imperator dominus Romanus, qui latitudinem quodammodo et lon-
gitudinem magnitudinemque imperio Romano adiecit, praeturam ex ea
fecit. nomen vero urbis, et quod vocata sit Seleucia, a conditore Se-
leuco, qui nuncupatus Nicanor, fluxit. ulteriora autem Seleuciae et me-
diterranea vocantur Decapolis, id est decem urbes; quarum quidem pri-
ma est Germanicopolis, altera Titiiopolis, tertia Dometiopolis, quarta
Zenopolis, quinta Neapolis, sexta Claudiopolis, septima Irenopolis,
octava Caesarea, nona Lauzadus, decima Dalisandus, in qua clipeus seu
scutum magni illius martyris sancti Theodori in trullo templi ipsius pen-
det. atque haec quidem de Seleucia.

Thema decimum quartum, dictum Cibyrreotarum.

Thema vero Cibyrreotarum ab ipsa Seleucia initium sumit, quae
ad mare orientis sita est. desinit autem in longitudine occasum versus
ad ipsam usque urbem Miletum et Iasum, et ad sinum Barygiacum sive
eos qui Andanii nuncupantur, ubi sita est Mylassa urbs celebris, et ipsa
Barygia et Myndus et quae dicitur Strobelus et Halicarnassus, Hero-

Ἀλικαρνασός, ἡ Ἡροδότου πατρίς, ἡ τῆς Ἀρτεμισίας πόλις ἡ πολυθρόνητος, ἐν ἧ ὁ Μανσώλου τάφος ὁ περιβόητος ἴδρται. ἀνερχόμενος τοίνυν πρὸς ἀνατολὴν εὐρήσεις τὸν Κεραμεικὸν κόλπον καλούμενον καὶ πόλιν τῷ κόλπῳ ὁμώνυμον. ἐπ' ἄκρων δὲ τοῦ 5 κόλπου ἡ τε πόλις Κνιδίων κατέκειται καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος περιβόητον, ἐν ᾧπερ ἦν τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα, μνημείον τῆς Πραξιτέλους τέχνης ἀπυραμύλλητον. ἀναβαίοντι δὲ αὐθις πρὸς ἀνατολὰς κόλπος ἐστὶν Οἰδημος ὄνομα καὶ λιμὴν καλούμενος Λάρυμα, ὧν κατέναντι νῆσος ἡ Σύμη, καὶ πρὸς τὸ 10 πέλαγος, καταντικρὸν τῆς Ῥοδίων περαιῶς καὶ ὀπλοθήκης, νῆσος ἡ Ῥόδος· αὕτη πελαγία ἐξήπλωται, πρὸς βορρᾶν τε καὶ νότον ἐναποβλέπουσα. διαβαίωνν τε τὴν ἐφεξῆς θάλασσαν εὐρήσεις P 16 πόλιν Τελμισσὸν ἐκείνην τὴν περιώνυμον, ἔπειτα Πάταρα, εἶτα Ξάνθον τὴν Πρωτογένους ἐκείνου τοῦ ζωγράφου πατρίδα, ὃς τὸ 15 Διονύσιον τὸ ἐν Ῥόδῳ τοῖς ζωγραφικοῖς κατελάμπρυνε πίναξιν, εἶτα τὴν Ἀγκίων πόλιν τὴν μυρίονον τε καὶ τρισόβλιον, ἐν ἧπερ ὁ μέγας Νικόλαος, ὁ τοῦ Θεοῦ Θεράπων, ἀναβλύζει τὰ μύρα κατὰ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. εἶτα Φοῖνιξ ὁ ποταμὸς, καὶ πόλις ὁμώνυμος. εἶτα Φοσηλὶς ἡ περικλυτός. εἶτα ἡ Ἀττάλου τοῦ Περγα- 20 μνηοῦ πόλις ἐπώνυμος. εἶτα τὸ Σύλαιον. ἔπειτα Πέργη ἡ περιώνυμος. εἶτα Σίδη τὸ τῶν πειρατῶν ἐργαστήριον. εἶτα Σέλην ἡ τῶν

2 ὁ περιβόητος add A 3 τὸν καλούμενον κεραμεικὸν κόλπον C
 6 ᾧπερ C 8 αὐθις om A Οἰδημος V 9 οὗ V 11 πελαγία V
 12 καθέξης C 13 Τελμισσὸν V 14 τὸν διονύσιον τὸν C
 19 φασιλίς A, βασιλὶς V ἡ om A 21 Σέλην τὴν — ἄποιον VC

doti patria, et Artemisiae urbs celeberrima, in qua nominatissimum Mausoli sepulchrum exstat. si vero orientem versus tendas, reperies sinum qui Ceramicus dicitur, et urbem eiusdem ac sinus appellationis. in extrema autem sinus ora Cnidiorum urbs habitatur, et celebre Veneris templum, in quo erat et eius simulacrum, Praxitelis monumentum, omnium citra controversiam praestantissimum. eunti vero orientem versus sinus est Oedemus nomine, et portus qui Laryma dicitur; quorum ex adverso sita est insula Syme. et versus mare, e regione transitorialis Rhodiorum orae et armamentarii, insula ipsa Rhodus, quae etiam Pelagia dicitur, extenditur, boream et austrum versus respiciens. ulterius vero mare traiciens celebrem illam urbem Telmissum reperies, deinde Patara, hinc Xanthum, Protogenis illius pictoris patriam, qui Bacchi aedem apud Rhodios pictoriis tabulis illustravit; deinde Lyciorum urbem, unguenta spirantem et valde beatam, in qua magnus ille Nicolaus, dei servus, myra, id est unguenta, scaturit iuxta urbis nomen. hinc Phoenix fluvius et urbs eiusdem nominis cernitur; mox Phaselis celeberrimum oppidum, deinde Attali Pergameni urbs, ab eo nomen habens. inde Sylaeum, deinde Perge, celebris urbs, mox Side, piratarum officina; exinde Selga

Λακεδαιμονίων ἄποικος. εἶτα τὸ Καστέλλιον ὄρος καλούμενον. εἶτα τὸ καλούμενον Ἀνεμούριον. εἶτα Ἀντιόχεια ἡ μικρά. ἔπειτα Κιβύρρα πόλις ἐκείνη, ἐξ ἧς καὶ τὸ θέμα τὴν ἐφύβριστον καὶ πονηρὰν ὀνομασίαν ἐκληρονόμησεν. εἶτα Σελινοῦς, μικρὸν πολι-
 σμάτιον καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. εἶτα Μέλας ὁ ψυχρὸς 5
 ποταμὸς. ἔπειτα τῆς Συκῆς πολισμάτιον. εἶτα λιμὴν ὁ καλού-
 μενος παλαιός. εἶτα αὐτὴ ἡ Σελεύκεια. καὶ αὗται μὲν αἱ παρα-
 θαλάσσιοι πόλεις, ἃς ὁ τῶν Κιβυρραιωτῶν στρατηγὸς διανέμε-
 ται· ἄνω δὲ πρὸς τὴν ἡπειρον καὶ αὐτὴν τὴν μεσόγειον, ἐν ἧ
 καταλήγει τὸ τῶν Θρακησίων καλούμενον θέμα, ἀπύρχεται μὲν 10
 ἀπὸ αὐτῆς τῆς Μιλήτου, εἶτα διαβαίνει τὴν Στρατονίκειαν καὶ
 τὰ καλούμενα Μογολᾶ καὶ τὴν πόλιν Πισύης, διεκτρέχει δὲ τὴν
 καλουμένην Ἀγίαν καὶ παρέρχεται τὴν Ταυρόπολιν, συνάπτει δὲ
 πρὸς τὴν Γλῶ καὶ Οἰνιάδα, εἶτα παρέρχεται Φλιητα καὶ αὐτὴν
 τὴν Ποδάλειαν, διεκτρέχει δὲ τὸ καλούμενον Ἀνεμῶτειχος καὶ συν- 15
 ἄπτει πρὸς τὴν πόλιν Σαγαλασσόν, εἶτα καταλήγει πρὸς τὰ μέρη
 τοῦ Ταύρου, ἐν ᾧ τὸ τῶν Ἰσαύρων γένος κατῴκισται. καὶ τοσαύτη
 μὲν ἡ τοῦ Κιβυρραιώτου περιοχὴ, ἔλαβε δὲ τὴν προσωνυμίαν,
 ὡσπερ ἔφικεν, τοῦ καλεῖσθαι Κιβυρραιώτης ἀπὸ Κιβύρρας, εὐ-
 τελοῦς καὶ ἀκατονομάστου πολισματος, πρὸς ὕβριν, οὐ πρὸς ἔπι- 20
 νον, διὰ τὸ πολλάκις ἀθθάδεις τε καὶ ὕβριστὰς γενέσθαι πρὸς τὰς
 τῶν βασιλέων ἐπιταγὰς. ἡ δὲ Ῥόδος ἡ νῆσος μέση μὲν κεῖται τοῦ

1 Κάλιστον V 2 ἀνεμόριον C ἡ μικρὰ ἀντιόχεια C
 3 ἐκείνη om A 5 καὶ ποταμὸν — 6 πολισμάτιον add A 6 τῆς]
 τὸ? an τὸ τῆς? 7 αὗται vulgo 12 Μόγολα V 15 παρ-
 δάλειαν C 16 ἀγαλασσόν C 19 ὡς C

urbs, Lacedaemoniorum colonia. inde mons Castellium cognominatus, hinc Anemurium, exinde Antiochia minor, ulterius Cibyrta urbs, a qua et thema ignominiosam ac vilem appellationem accepit. inde Selinus, parvum oppidulum, et flumen eiusdem nominis; postea Melas gelidus fluvius; deinde Syces oppidulum. hinc portus dictus antiquus; inde Seleucia ipsa. atque hae quidem sunt maritimae urbes, quas Cibyrtaeotarum praetor administrat. superius autem continentem et mediterranea versus, ubi desinit thema Thracesium dictum, incipit quidem ab ipsa Miletu, transit deinde Stratoniciam et quae vocantur Mogola, et urbem Pisiam; percurrit etiam eam quae Hagia dicitur, et Tauropolim; pertingit vero etiam Tlon et Oeniadem usque. transit deinde Phileta et ipsam Podaliam; pertransiensque id quod Anemotichos dicitur, pertingit ad urbem Sagalassum. hinc desinit in partes Tauri, quas Isauri incoluerunt. atque hic quidem est thematis Cibyrtaeotici ambitus. Cibyrtaeae autem appellatio a Cibyrta villi et obscuri nominis oppidulo, uti diximus, fluxit; eaque appellatio ad ignominiam, non ad laudem indita est, quod frequenter res novas moliti, et refractarios sese adversus imperatorum mandata praeberunt. Rhodus autem insula in mediterraneo qui-

θέματος, ἀποβλέπει δὲ πρὸς βορρᾶν τε καὶ νότον, δελτωτῇ τὸ σχῆμα, τὴν δὲ γραμμὴν τριγώνου. Δωριέων δὲ ἔστιν ἄποικος τῶν ἐκ Πελοποννήσου, Ἀργείων τε καὶ Λακεδαιμονίων τῶν ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους γενεᾶς κατωγομένων, καθὼς καὶ αὐτὸς Ὅμηρος ἐν 5 τῶ τῶν νεῶν καταλόγῳ περὶ αὐτῆς τάδε φησί,

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἧς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἔγει Ῥοδίων ἀγεράων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰήλυσσόν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον.

10 καὶ ὧδε μὲν τὰ περὶ Ῥόδου.

ἡ' θέμα τὸ καλούμενον ἑπαρχία Κύπρου.

P 17

Ἐπαρχία Κύπρου τῆς νήσου ὑπὸ κομισιλίαιον, τουτέστι βουλευτῆν, πόλεις δεκαπέντε, Κωνσταντία μητρόπολις, Κίτιον, Ἀμαθοῦς, Κυρήνεια, Πάφος, Ἀρσινόη, Σόλοι, Λάπιθος, 15 Κέρμια ἦτοι Λευκοσοία, Κυθήρεια, Τάμασος, Κούριον, Νέμενος, Τριμυθος, ὃθεν ὁ ἅγιος Σπυρίδων, Καρπάσιον. ἡ μὲν οὖν Κύπρος ἡ νῆσός ἐστι μεγάλη καὶ ἐπιφανεστάτη, κειμένη ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ, καθὼς φησιν ὁ περιηγητῆς Διονύσιος

Κύπρος δ' εἰς ἀγάς Παμφυλίου ἔνδοθι πάντου.

1 τε om C δελτῶ C 6 ἧς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου om C
8 Ῥόδου — κοσμηθέντες om C 9 λίνδον ἄπονν ἰήλυσσόν C
11 ἡ' — Κύπρου] ἑπαρχία τῆς νήσου κύπρου. ἡ' C 13 δεκα-
τριεὶς V 15 Κέρμια ἦτοι Λευκ.] Κιθῆρια V Ταμασία V
Κούριον, Νέμενος add A. sed apud Morellum Νέμεβος 16 Κά-
πασος V ἡ μὲν Κύπρος νήσος V 19 ἐνδόθῃ C

dem huius thematis sita est, ad boream pariter et austrum respiciens: literae enim A speciem prae se fert, triangulari videlicet figura. ceterum Doriensium colonia est, qui ex Peloponneso, Argivis et Lacedaemoniis, ab Hercule genus ducunt; quemadmodum et ipse Homerus in catalogo navium de ea scribit:

quin et Tlepolemus satus Hercule, fortis et ingens,
ipse Rhodo naves ter trinas duxit, onustas
magnanimis Rhodiis: Rhodum enim triquetro ordinae cingunt
Lindus Ialysusque atque argillosa Camirus.

atque haec quidem de Rhodo.

Thema decimum quintum praefectura Cypri dictum.

Praefectura Cypri insulae a consiliario administrata fuit: urbes in ea sunt quindecim, Constantia metropolis, Citium, Amathus, Cyrenea, Paphus, Arsinoë, Soli, Lapithus, Cermia seu Leucusia, Cythaeaea, Tammasus, Curium, Nemevus, Trimythus, ex qua S. Spyridion, Carpasium. Cyprus itaque est magna et illustris insula, in sinu Pamphylio sita, quemadmodum scribit Dionysius Periegetes:

Pamphylio in ponto Cyprus se tendit ad ortum.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς Κινύρου, ἢ τῆς Βίβλου
καὶ Ἀφροδίτης, ὡς Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ νήσων καὶ Ἰστρος
ἐν ἀποικίαις Ἀγυπτίων ἱστορήσαν. βασιλεύετο δὲ πρότερον ὑπὸ
πολλῶν καὶ διαφόρων βασιλέων, κατελύθη δὲ ἡ τοιαύτη βασιλεία
ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, τοῦτέστι τῶν Πτολεμαίων. ἕως γὰρ Ἀλε- 5
ξάνδρου τοῦ Μακεδόνα βασιλεύετο ἦγον ἐτυραννεῖτο, ὅφ' ὧν
τυράννων Ἀνάξαρχος ὁ φιλόσοφος ἀναιρεῖται μετὰ τὸν θάνατον
Ἀλεξάνδρου. καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ πρὸς Δημόνικον τὸν ἀ-
τῆς βασιλεύοντα λόγους διαφόρους πεποίηκε. κρατησάντων δὲ
τῶν Ῥωμαίων ἐπαρχία γέγονε, καὶ διηρέθη, ὡς προέλεγκται, εἰς 10
πόλεις ἰε'. τοῦ χρόνου δὲ παραδραμόντος, καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν
ὄπλων κατωθέντων ἐξ ἀμελείας, ἐκράτησαν αὐτῆς οἱ Σαρακηνοὶ
ἐπὶ τῆς Ἡρακλείου βασιλείας, καὶ πρῶτος ἐν αὐτῇ διαπεράσας
Ἀβουβάχαρος, οὗ καὶ τῆς θυγατρὸς ἐν αὐτῇ τάφος φαίνεται,
ταύτης ἐκράτησεν. ὁ δὲ μακάριος καὶ περιώνυμος καὶ αἰδιμος 15
ἐν βασιλεῦσι Βασίλειος εἰς θέματος τάξιν ταύτην κατέστησε, καὶ
διεπέρασεν ἐν αὐτῇ στρατηγὸν Ἀλέξιον ἐκείνον τὸν περιβόητον, τὸ
γένος Ἀρμένιον, ὃς καὶ ἐπεκράτησεν αὐτῆς χρόνους ἑπτὰ. πάλιν
δὲ ἀφῆρέθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ταύτην φορολογοῦσιν ὡς
καὶ πρότερον.

20

1 δὲ om C 3 ἱστορήσαν om C 4 τοιαύτη AMorelli et C,
αὐτῆς V et Bandurinus 6 τοῦ βασιλέως Μακεδόνων A ἐτρα-
τεῖτο ἐφ' AC 8 καὶ] διὸ καὶ V 9 ἐπεποίηκε C 11 ἐφ' V
12 κατωθέντων C: ceteri κατωθέντων 13 βασιλείας Ἡρακλείου AV
περάσας V 14 ὁ βουβάχαρος A, ὁ βουβαρχος C τάφος ἐν
αὐτῇ C 15 περιώνυμος ἐν βασιλεῦσι, ὁ ἐμὸς πάππος Bas. V
16 αὐτὴν C 17 Ἀλέξανδρον στρατηγὸν V

appellationem vero suam accepit a Cypro filia Cinyrae vel Bibli et Ve-
neris, ut Philostephanus libro de insulis et Istrus de coloniis Aegyptio-
rum memoriae prodiderunt. multi autem ac diversi reges antea in ea
regnarunt. dissipata vero est regia eius administratio sub Macedonibus,
hoc est Ptolemaeis: nam ad Alexandrum regem Macedonum usque regi-
bus sive tyrannis paruit, a quibus tyrannis Anaxarchus philosophus
sublatus est post Alexandri obitum. et Isocrates rhetor varias orationes
ad Demonicum in ea regnantem conscripsit. postquam vero Romani eam
occuparunt, in praefecturam redacta et in quindecim, ut diximus, urbes
fuit divisa. at successu temporis enervatis per negligentiam armis Ro-
manorum, in Saracenorum potestatem venit, regnante Heradio. ac pri-
mus quidem in eam cum traiecisset Abubacharus, cuius pariter et filiae
sepulchrum ibi cernitur, in suam potestatem eam rededit. beatus vero
ac nobilis praeclarusque imperator Basilius eam in numerum thematum
rededit, traiecitque in eam Alexium praefectum, magni nominis virum,
natione Armenium, qui et annis septem ei imperavit. rursus autem a
Saracenis erepta est, quibus et tributum pendit, ut et antea.

15' θέμα τὸ καλούμενον Σάμος νῆσος.

Ἡ νῆσος αὕτη ὀνομασίαν ἔσχε τοῦ καλεῖσθαι Σάμιος ἀπὸ
 Αἰγαίου καὶ Σαμίας τῆς Μαιάνδρου τοῦ ποταμοῦ θυγατρὸς, ἣ
 διὰ τὸ ὑψηλὸν τῆς νήσου καὶ ἀπόκρημον· οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἕλλη-
 5 νες σάμον τὸν ὑψηλὸν ἐκάλουσαν τόπον. ταύτης ἐκράτησε τῆς νήσου
 Πολυκράτης ἐκείνος ὁ εὐτυχεστάτος, οὗ καὶ Ἡρόδοτος μείλαν οὐ
 μικρὰν ἐποίησατο. σοφοὶ δὲ γεγόνασιν ἔξ αὐτῆς ἔξοχώτατοι, ὃ
 τε Πυθαγόρας ἐκείνος ὁ Σάμιος, ὁ Μνησάρχου υἱός, Ἐπίκουρος
 τε ὁ Νεοκλέους καὶ Μέλισσος καὶ ἄλλοι πλείονες. ὅτε οὖν ἐγένετο P 18
 10 ὁ μερισμὸς τῶν θεμάτων, διὰ τὸ εἶναι ἐπιφανεστάτην τὴν νῆσον,
 μητρόπολιν αὐτὴν καὶ ἀρχὴν τοῦ θέματος τῶν πλωϊζομένων τε-
 θεύκασιν· ἣ γὰρ μεσόγειος καὶ ἣ καταντικρὸν ἄκρα τῆς Σάμου,
 αὐτὴ τε ἣ Ἐφεσος καὶ Μαγνησία καὶ Τράλλεις ἣ τε Μύρινα καὶ
 Τέως καὶ Λέβεδος, καὶ ἕως τοῦ Ἀτραμυττίου, τὰ ἄνω καὶ πρόσ-
 15 γεια τῷ τῶν Θρακησίων στρατηγῷ ἦγον τῷ ἡγουμένῳ τοῦ ἰπι-
 κοῦ τάγματος ἐκείνῳ ἐκληροδοτήθησαν. διήρηται δὲ τὸ θέμα τῆς
 Σάμου εἰς τούμας δύο, μίαν μὲν τὴν Ἐφεσίον, δευτέραν δὲ τὴν
 Ἀτραμυττηνῆν. ὃ δὲ στρατηγὸς τοῦ θέματος αὐτὴν ἔλαχε Σμύρ-
 ναν τὴν πόλιν προαιτώριον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ θέματος
 20 Σάμου.

1 θέμα ἔξαιδέκατον τῆς σάμου C 8 Ἀγαίου AMorelli et C
 8 ἐκείνος add A 9 νεόκλους AV γοῦν V 12 μεσόγειος C
 τῆς σάμου ἄκρα C 14 πρόσγαια C 16 δὲ add C 17 τῆς
 om V ἐφεσίων ABandurii, non Morelli 18 Σμύρνην (vel
 σμύρναν) τὸ θέμα AC

Thema decimum sextum Samus insula.

Samus insula appellationem suam accepit ab Aegaeo et Samia, Mae-
 andri fluminis filia; vel quod ipsa insula sublimis ac praerupta sit: ve-
 teres enim Graeci σάμον sublimem locum nuncuparunt. huic insulae im-
 peravit Polycrates ille felicissimus, cuius et Herodotus non exiguam
 mentionem fecit. ex hac porro prodierunt viri sapientiae laude insignes,
 Pythagoras nimirum ille Samius, Mnesarchi filius, et Epicurus Neoclis
 et Melissus aliique non pauci. cum igitur thematum particio facta est,
 hanc, quod illustrissima insula esset, metropolin et caput thematis nava-
 lis constituerunt. mediterranea enim regio, et promontorium quod e
 regione Sami est, ipsaque Ephesus et Magnesia et Tralles et Myrina et
 Teus et Lebedus et Atramyttium usque, ulteriora ac contigua Thrace-
 siorum praefecto sive equestri agminis duci, ipsi themati attributa sunt.
 divisum autem est thema Sami in turmas duas, unam quidem Ephesiam,
 alteram Atramyttinensem. praefectus vero thematis ipsam urbem Smyr-
 nam praetorium habuit. atque haec quidem de themate Sami.

ἰς θέμα τὸ καλούμενον Αἰγαῖον πέλαγος.

Τὸ δὲ καλούμενον Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ αὐτὸ χρηματίζον εἰς θέμα, ἀπὸ Αἰγῶος τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ τὴν προσωνομίαν ἔλαχε, καθὼς φασιν οἱ τὸν Ὅμηρον σχολιάσαντες. οὐκ ἔστι δὲ νῦν χρεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδους 5 μεμεστομένην. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἄλλως αὐτοῦ τὴν ὀνομασίαν τέθεικεν· ἀπὸ γὰρ τῆς ἄκρας Αἰολίδος, ἣν Αἶγα οἱ ἐπιχώριοι ὀνομάζουσιν, ὅθεν ὁ Αἰγεατικὸς ἀπάρχεται κόλπος, τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν, ὁμωνύμως τῷ ζῳῷ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἄρτεμιδωρος τὰ αὐτὰ φησι τῷ Στράβωνι. ἄκρα τις ἔστιν Αἰολίδος, 10 ἣν Αἶγα οἱ ἐπιχώριοι ὀνομάζουσιν, ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος τὴν τοιαύτην ὀνομασίαν προσεἴληφεν. Αἰολίδος δὲ λέγω οὐκ ἔθνος ὀνομασίαν, ἀλλὰ γλώττης ἰδίωμα. ἡ γὰρ τῶν Ἑλλήνων γλώττα εἰς πέντε διαλέκτους διήρηται, πρώτην μὲν τὴν τῆς Ἀττικίδος, δευτέραν τὴν Ἰώνων, τρίτην δὲ τὴν Αἰολέων, τετάρτην δὲ τὴν 15 Δωριέων, πέμπτην δὲ τὴν κοινήν, ἣ πάντες χρώμεθα. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Μιλήτου μέχρι τῆς Ἐφεσίων πόλεως καὶ αὐτῆς Σμύρνης καὶ Κολοφῶνος Ἰώνων ἔστι κατοικία, οἵτινες τῇ τῶν Ἰώνων διαλέκτῳ χρῶνται· ἀπὸ δὲ Κολοφῶνος μέχρι Κλαζομενῶν καὶ τῆς ἀντιπέρας τῆς Χίου γῆς καὶ αὐτῆς τῆς Μιτυλήνης καὶ τοῦ καλου- 20 μένου Περγάμου Αἰολέων ἔστιν ἀποικία, οἵτινες διαλέκτῳ χρῶν-

1 θέμα αἰγαῖον πέλαγος ἑπτακαιδέκτον C 4 σχολιογραφῆ-
σαντες A 5 πῶν om C 6 τὴν ὀνομασίαν ἄλλως αὐτοῦ C
7 ἀντέθεικεν AV 10 τὸ αὐτὸ C 11 οἱ ἐπιχώριοι] τινὲς C
15 τὴν τῶν Ἰώνων AV 18 ῥωμαίων C 20 καλουμένου om V
21 κατοικία AMorelli et C

Thema decimum septimum Aegaeum pelagus.

Aegaeum vero pelagus etiam ipsum inter themata relatum, ab Aegeo Neptuni filio appellationem suam accepit, ut aiunt ii qui scholia in Homerum scripserunt. nullus autem nunc usus est historiae Graecae, quod mendacis sit referta. at Strabo geographus eius appellationem aliunde derivat, siquidem a promontorio Aeolidis, quod incola Aega appellant, unde Aegeaticus sinus initium sumit, ita dictum est, communi cum animalis appellatione. eiusdem est ac Strabo sententiae etiam Artemidorus. promontorium quoddam est Aeolidis, quod Aega incolae appellant, a quo et pelagus eiusmodi appellationem accepit. Aeolidis autem dico non gentis appellationem, sed linguae proprietatem: Graecorum enim lingua in quinque dialectos divisa est, primam quidem Atticam, alteram Ionicam, tertiam Aeolicam, quartam Doricam, quintam communem, qua omnes utimur. atqui a Mileto quidem Ephesum usque et Smyrnam ipsam et Colophonem, Ionum est sedes et colonia, qui quidem Ionum dialecto utuntur. a Colophone autem usque ad Clazomenas, et trans Chium atque ipsam Mitylenen et Pergamum, Aeolum est colonia, qui quidem

ται τῶν *Αιολέων*. τὰ δὲ ἐπέκεινα τούτων, ἀπὸ τοῦ λεγομένου *Λεκτοῦ* καὶ ἕως *Ἄβυδου* καὶ αὐτῆς *Προποντίδος* καὶ μέχρι *Κυζίκου* καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου *Γρανίκου*, πάντες *Γραικοὶ* ὀνομάζονται καὶ κοινῇ διαλέκτῳ χρῶνται, πλὴν *Βυζαντίων*, ὅτι
 5 *Δωριέων* ἐστὶν ἀποικία. προσφικέωνται δὲ τῷ στρατηγῷ τοῦ *Αἰγαίου* πελάγους αἱ τε *Κυκλάδες* νῆσοι καλούμεναι, καὶ τῶν *Σποράδων*, ὧν προέχουσιν, ἣ τε *Μιτυλήνη* καὶ *Χίος* καὶ αὐτὴ ἡ *Ἀἴμνος*. οὐκ εἰσὶ δὲ τῶν *Κυκλάδων* ἀλλὰ τῶν *Σποράδων* καλουμένων· αἱ γὰρ *Κυκλάδες* *Ἀἴηλον* τὴν νῆσον ἐκύκλωσαν, ὡς φησὶν
 10 ὁ περιηγητὴς *Διονύσιος*,

Ἀἴηλον ἐκύκλωσαντο, καὶ ὄνομα *Κυκλάδες* εἰσὶν.

P 19

καλοῦνται δὲ διαφόροις ὀνόμασι, *Ἀἴμνος* *Σκῦρος* *Μῆλος* *Ἄμολγος* *Θήρα* *Θηρασία* καὶ *Ῥήνεια*. οὐκ οἶδα δὲ εἰ τῶν *Κυκλάδων* εἰσὶ πᾶσαι διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς προσγείους καὶ τῇ Ἑλλάδι ὄνομο-
 15 ρούσας. τὸ δὲ *Αἰγαῖον* πέλαγος βαρύνει οὐκ ἐστὶν καὶ δυσπέρατον, καὶ κύματα μακρὰ καὶ ὄρεσιν ζοικότα προσαναγεῖρον τοῖς πλείουσιν, εἴτε διὰ τὸ πυκνὸν τῶν νήσων, εἴτε καὶ διὰ τὸ ρεῦμα τοῦ πόντου τὸ καταβαῖνον εἰς *Ἄβυδον* καὶ προσαρασσόμενον ταῖς νήσοις μετὰ
 20 μέγαλον ῥοιζήματος. ἀπὸ δὲ τοῦ *Λεκτοῦ* καὶ ἕως τῆς *Προποντίδος* τῆς τε *Κυζίκου* καὶ τοῦ *Παρίου*, καὶ αὐτὸς ὁ καλούμενος Ἑλλησποντος ἣ τε *Προικόνησος*, καὶ μέχρι τοῦ *Ῥυνδακοῦ* πρᾶ-

2 *Σηοῦ* V 8 δὲ om C 9 *νῆσον τὴν Ἀἴηλον* V 10 *Διονύσιος* om V
 13 *θησία* C 16 *ἀναγεῖρον* V 17 *καὶ* om C
 21 *τοῦ* om C

Aeolum dialecto utuntur. ulteriora his a Lecto et usque Abydum et ipsam Propontidem et Cyzicum et flumen Granicum appellatum, omnes Graeci vocantur et communi utuntur dialecto, exceptis Byzantiis, quia Dorum est colonia. pertinent autem ad Aegaei maris praefecturam et insulae Cyclades nuncupatae, et ex Sporadibus quae reliquas excellunt, Mitylene et Chius et ipsa Lemnus. neque enim sunt hae ex Cycladibus, sed ex iis quae Sporades appellantur: Cyclades enim Delum insulam in orbem cingunt, ut ait Dionysius Periegetes:

Delum cinxerunt et Cyclades appellantur.

variis autem hae ac diversis appellantur nominibus, Lemnus Scyrus Melus Amoligus Thera Therasia et Rhenea: neque tamen scio an omnes Cycladum sint, quod ipsae sint terrae proximae atque Helladi contiguae. est autem Aegaeum mare navigatum et traiectu perquam difficile: ingentes enim ac decumanos fluctus volvit, qui navigantibus montium instar assurgunt, vel ob densitatem ac frequentiam insularum, vel propter Ponti in Abydum defluxum, qui magno impetu in has insulas fertur eisque illiditur. a Lecto vero ad Propontidem usque et Cyzicum et Parium, atque adeo ipse Hellespontus et Proconesus, ad Rhynadacum flu-

μοῦ, καὶ ἕως αὐτοῦ τοῦ Δασκυλίου καὶ τοῦ Κιανοῦ κόλπον, τῆ
τοῦ Αἰγαίου πελάγους κρατοῦντι προσεκεκῶντο. καὶ ταῦτα μὲν
περὶ τοῦ θέματος τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

P 20

Τ Ο Τ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥΣ

ΠΕΡΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ ΗΓΟΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ,
ΤΟ Β.

Πρῶτον θέμα τὸ ἐπὶ τῆς δύσεως Εὐρώπης κείμενον γῆς, τὸ
δομοαζόμενον Θρακῶν, ἐν ᾧ τὸ Βυζάντιον ἴδρυται καὶ τὸ τῶν
Ῥωμαίων βασίλειον. δικαίον ἐστὶ προκατάρχειν τῆς Εὐρώπης 10
γῆς τὸ Βυζάντιον, τὴν ἤν οὖσαν Κωνσταντινούπολιν, ἐπεὶ καὶ
πόλις ἐστὶ βασιλεύουσα τοῦ τε κόσμου παντὸς ὑπέρεχουσα ὡς τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ βασιλέως τὴν ἐπωνυμίαν κληρονομί-
σασα· ἀρχὴν δὲ τῆς Εὐρώπης ἐγὼ τίθημι, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ Βυ-
ζάντιον τῆς Θράκης ἐστὶ μέρος τὸ κάλλιστόν τε καὶ τιμιώτατον. 15
τὸ τολῆνν θέμα τῆς Θράκης ἄρτι τὴν θέσιν καὶ τὴν δομοασίαν
ἔλαχε θέματος, ἀπ' οὗ τὸ τῶν Βουλγάρων γένος τὸν Ἰστρον πο-
ταμὸν διεπέρασεν, ἐπεὶ πρότερον εἰς βασιλείας διττὰς διήρητο·

1 τοῦ om C κνασοῦ C 2 τὸ αἰγαῖον πλάγος C καὶ om V
μὲν] δὲ V 6 περὶ — β'] ἐνταῦθα τὰ τῆς δύσεως A et, qui
ἦγουν τῆς εὐρώπης addit, C

men usque et ipsum Dascylium et Cianum sinum, Aegaei maris praefecto adscribuntur. atque haec quidem de themate Aegaei maris.

CONSTANTINI PORPHYROGENITI

IMPERATORIS LIBER II. DE THEMATIBUS OCCIDENTIS,
SIVE EUROPAE.*Thema primum.*

Primum thema, quod ad occasum terrae Europae situm, nominatur Thracium, in quo Byzantium conditum est et Romanorum regia. aequum est Byzantium, quae nunc urbs Cpolis est, initium facere Europae soli, quia et urbs imperatoria est, et universi orbis praerogativam tenet, quippe quae Constantini magni imperatoris heres est nominis. principium autem Europae iccirco eam statuo, quia ipsum Byzantium pars est Thraeciae pulcherrima atque honoratissima. igitur Thraeciae thema nuper in numerum ac ordinem thematum positum fuit, ex quo tempore Bulgarorum gens Istrum fluvium traiecit, quandoquidem prius in duo regna divisa fuerat Thracia. testantur id ipsa urbium nomina,

καὶ μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἣ τε Μεσημβρία
καὶ ἡ Σηλυμβρία, βασιλῶν προσηγορίας ἔχουσαι πόλεις πρὶν ἢ
τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν ἀξήθηναί τε καὶ διαδραμεῖν πάντα τὰ
τοῦ κόσμου πληρώματα. ἀφ' οὗ γὰρ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴ τὴν
5 ἑαυτῆς σαγήνην ἐξήπλωσεν εἰς πάντα τὰ τοῦ κόσμου τέματα,
πάντας ὡς εἰπεῖν διεσκέδασε καὶ μετεσκεύασεν εἰς μίαν ἀρχήν, καὶ
ζυγὸν ἠνάγκασε τελεῖν ἕνα πάντας. ἀρξαμένης δὲ τῆς σαγήνης
διασπῆσθαι καὶ διαρρήγνυσθαι, ἄλλως καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ
ὀνόματα μετεποιήθησαν. ἐπαρχία δὲ Θράκης ὑφ' ἡγεμόνα ἐτέ-
10 τακτο καὶ ὑπὸ τὸν λεγόμενον κονσιλιάριον, τοῦτέστι βουλευτήν·
Ταῦρος γὰρ ἀνθύπατος ἐκράτει τῆς Θράκης ἐπὶ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντινου, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν πόλεις ὑφ' ἡγεμόνα καὶ κονσιλι-
ριον γ'. διασπείσης δὲ τῆς σαγήνης, ὡς εἶπομεν, καὶ τῶν βαρ-
βάρων ἐκπορθησάντων τὰς πόλεις, εἰς μικρὰ τμήματα διηρόθη ἢ
15 τῆς Θράκης ἀρχῆ· ἣ τε γὰρ Βουλγαρία καὶ αὐτὸς ὁ Ἰστρος καὶ
τὸ περιώνυμον ὄρος τὸ διήκον ἄχρι τοῦ Πόντου, τὸ καλούμενον
Αἶμος, τῆς Θράκης εἰσι μέρη, νυνὶ δὲ ἀλλότρια χρηματίζουσι.
τὸ δὲ τῆς Θράκης θέμα ὑπὸ τὸν βασιλέα Κωνσταντινουπόλεως
ἐτέτακτο καὶ εἰς ὑπουργίαν αὐτοῦ ἐχρημάτιζε, καὶ οὐδέπω τις P 21
20 στρατηγὸς ἦν ἐν αὐτῷ. ἀφ' οὗ δὲ τὸ θεομισήτων τῶν Βουλγάρων
ἔθνος ἐπεραιώθη εἰς τὸν Ἰστρον ποταμὸν, τότε καὶ αὐτὸς βασι-
λεὺς ἠναγκάσθη διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σκυθῶν καὶ αὐτῶν τῶν
Βουλγάρων εἰς θέματος τάξιν ἀγαγεῖν αὐτὸ καὶ στρατηγὸν ἐν αὐ-
6 διεσκεύασε? 8 τὰ ὀνόματα καὶ τὰ πράγματα C 21 αὐτὸς
ὁ β. C

tum Mesembria tum Selymbria, quae civitates a regibus appellationem habebant, priusquam Romanorum imperium auctum fuisset et omnes terrarum fines percurrisset. etenim ex quo Romanorum principatus sagenam suam ad omnes mundi limites expandit, cunctos, ut ita dicam, dispersit et ad unum imperium reduxit ac iugum unum subire omnes coegit. verum cum sagena rimis fatiscere ac perfringi coepit, iam varie et res et nomina commutata sunt. praefectura autem Thraciae sub ducis ac consiliarii potestate constituta est. Taurus quippe proconsul obtinebat Thraciam temporibus Constantini magni, tenens sub ditione sua urbes tres et quinquaginta, a duce et consiliario administratas. sed cum sagena, ut dixi, rimas fecisset, urbibus a barbaris expugnatis ac dirutis, Thraciae imperium in exigua segmenta divisum est. etenim Bulgaria et Ister fluvius et mons percelebris, Haemus nuncupatus, qui usque ad Pontum pertinet, Thraciae partes fuerunt; nunc autem alienae ac seinnctae sunt. ceterum Thraciae thema sub imperatore Cpolitano constitutum atque ad eius iura et ministeria redactum erat, nec ullus unquam praeter in ea fuerat: at ex quo infensa deo Bulgarorum natio ad Istrum fluvium traiecit, tunc etiam imperator ipse coactus fuit, ob incarsus et impressiones Scytharum et ipsorum Bulgarorum, ad the-

τῷ χειροτονῆσαι. ἐγένετο δὲ ἡ τῶν βαρβάρων περαιώσεις ἐπὶ τὸν Ἰστρὸν ποταμὸν εἰς τὰ τέλη τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγωνάτου, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν φανερόν ἐγένετο· πρότερον γὰρ Ὀνογονοδούρους αὐτοὺς ἐκάλουν. ἡ δὲ Θράκη ὀνομασίαν μὲν εἶχεν ἀπὸ Θρακῆς βασιλέως τοῦ πάλαι ἐν αὐτοῖς τελευτήσαντος, ἢ ἀπὸ νύμφης Τιτανίδος, ἀφ' ἧς καὶ Κρόνου Δόλογος, ὅθεν τὸ πρῶτον ἔθνος τῶν Θρακῶν Δόλογοι ὀνομάζονται. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἱεροκλῆς ὁ γραμματικὸς ὁ γράψας τὸν Συνέκδημον, τὸ τῶν Δολόγων ἔθνος τῇ Θράκῃ συναριθμῶν, λέγων οὕτως “εἰσὶν αἱ πῦσαι ἐπαρχίαι καὶ πόλεις, αἱ ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων διοικούμεναι τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπαρχία μὲν ἕξδ', πόλεις δὲ ἠδέ.” ἀρχὴν οὖν τῆς Εὐρώπης τὴν βασιλῖδα τῶν πόλεων καὶ τοῦ κόσμου παντός, τὴν νέαν Ῥώμην Κωνσταντινούπολιν ἐγὼ τίθημι· διὰ τοῦτο καὶ τὸ περὶ αὐτὴν θέμα, τὸ καλούμενον Θράκη, τῶν ἐν τοῖς Εὐρώπης μέρεσι θεμάτων πρῶτον τεδείκαμεν, ὡς καὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τῆς πάλαι Βυζαντιδος καλουμένης ἐν τῇ τῶν Θρακῶν ἰδρυθείσης χώρα. αὐτὸ δὲ τὸ Βυζαντιον Μεγαρέων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ἐστὶν ἀποικία, τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων· διὸ καὶ τῆς τῶν Δωριέων γλώττης ἐν ἐπιστήμῃ τυγχάνουσιν. εἴπωμεν τοίνυν, ὡς ἀρχαία τάξις ἐκρά-
20
τει, καὶ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν τὰ ὀνόματα.

7 τῶν Θρακῶν add C 15 τῶν] τὸ libri 20 εἴπωμεν AC et F
i. e. Federici Morelli editio: correxit Bandurius

matis ordinem Thraciam reducere et praetorem in eo themate creare. barbarorum autem transitus ad Istrum fluvium circa finem imperii Constantini Pogonati exstitit; unde eorum nomen inclaruit ac pervagatum est: antea quippe Onogunduros eos appellabant. Thracia vero appellationem accepit a rege Thrace, qui olim illic e vivis excesserat; aut a nympha Titanide, ex qua et Saturno Dolonchus natus est, unde Dolonchorum natio primum nomen nacta est. testis autem huius rei est Hierocles grammaticus, qui conscripsit Συνέκδημον, id est commentarium peregrinationis comitem, Dolonchorum gentem Thraciae connumerans, cum ita loquitur “sunt omnes praefecturae et urbes, quae ab imperatore Romanorum Cpoli degente administrantur, praefecturae quidem 64, urbes autem 935.” quocirca principium Europae imperatricem urbium et mundi totius, novam Romam ego constituo; ac propterea thema circa ipsam, quod appellatur Thracia, in Europaeis partibus situm, thematum primum statuimus, quippe cum urbs ipsa olim Byzantii nuncupata in Thracum regione stabilita sit. attamen Byzantium ipsum Megarensium et Lacedaemoniorum ac Boeotorum est colonia, Graecorum antiquissimorum: iccirco etiam Doriensium lingua utuntur scite et eleganter. dicamus itaque, ut antiquus ordo obtinebat, et ipsarum praefectararum nomina.

Ἐπαρχία Θράκης ἦγον Εὐρώπης, ὑπὸ κομισιῶν, τοῦ-
 ἔστι βουλευτῶν, πόλεις ἰδ', Εὐδοξιούπολις, Ἡράκλεια, Ἀρκα-
 διούπολις, Βιζύη, Πάνιον, Ὀρνοι, Γάνος, Καλλίπολις, Μή-
 ριζος, Σαλτική, Σανάδα, Ἀφροδισία, Ἄπρος, Κοίλια.

5 ἔπαρχία Ῥοδόπης, ὑπὸ τὴν αὐτήν, πόλεις ζ', Παρθικόπο-
 λης, Ἡράκλεια Στρώμονον, Αἶνος, Μαξιμιανούπολις, Σέρραι,
 Φίλιπποι, Τραιανούπολις.

ἔπαρχία Αἰμιμόντου, ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις ξξ', Ἀδριανού-
 πολις, Ἀγγιάλος, Δεβελτός, Πλουτινόπολις, Τζόιδος.

10 ἔπαρχία Θράκης, ὑπὸ κομισιῶν, πόλεις ε', κλίμα Με-
 στικόν καὶ Ἀκόντισμα, Φιλιππούπολις, Βερόη, νῆσος Θάσος,
 νῆσος Σαμοθράκη.

ἔπαρχία Μυσίας, ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις ιε', Τόμις, Διονυ-
 σόπολις, Ἄκραι, Καλλάτις, Ἰστρος, Κωνσταντιάνη, Ζέλλα,
 15 Τρόπαιος, Ἀξιούπολις, Καπιδάβα, Κάρπος, Τρώσμις, Νοβιό-
 δονος, Αἴγισσος, Ἀλμυρίς.

Ἔως ὧδε τὸ τῆς Θράκης θέμα κατὰ τὸν Ἱεροκλέους Συν- P 22
 ἔκδημον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸ τῆς Μακεδονίας θέμα, ὃ ὑπὸ τὸ
 Ἰλλυρικόν καὶ τὴν ἐκεῖσε τοποθεσίαν τέτακται. ἄρχεται οὖν
 20 οὕτως.

1 ἦγον om Hierocles ἀπὸ C 5 τῶν αὐτῶν F. malim τὸν
 αὐτῶν, coll. th. 9 praef. Pann. 8 ε'] immo ε' 13 ἰδ' F
 14 Κωνσταντιάνη om C 18 κατὰ F

Praefectura Thraciae sive Europae. a consiliariis reguntur urbes
 quattuordecim, Eudoxiopolis, Heraclea, Arcadiopolis, Bizya, Panion,
 Orni, Ganos, Callipolis, Merizus, Saltice, Savada, Aphrodisia, Apros,
 Coelia.

praefectura Rhodopes: sub eadem urbes septem, Parthicopolis, He-
 raclea Strymni, Aenus, Maximianopolis, Serrae, Philippi, Traianopolis.

praefectura Haemimonti, sub duce, sex urbes, Adrianopolis, Anchia-
 lus, Develtus, Plutinopolis, Tzoidus.

praefectura Thraciae sub consiliario, urbes quinque, Clima Mesti-
 con, Acontisma, Philippopolis, Beroë, insula Thasus, insula Samothrace.

praefectura Mysiae, sub duce, urbes 14, Tomis, Dionysopolis,
 Acræ, Callatis, Ister, Constantiana, Zelpa, Tropaeus, Axiopolis, Capi-
 dava, Carpus, Trosmis, Noviodunum, Aegissus, Halmyris.

Hucusque Thraciae thema, ut habetur in Hieroclis comite peregrina-
 tionis: postea vero Macedoniae thema, quod sub Illyrico et eius de-
 scriptione locatur: sic ergo incipit.

Δεύτερον θέμα Μακεδονίας.

Μακεδονία ἡ χώρα ἀνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Αἰὸς καὶ
Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
εἶε δύο, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιοχάρμη, 5
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

ἄλλοι δ' ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Αἰόλου, ὡς Ἑλλάνικος ἱερείῳ
πρώτῃ τῶν ἐν Ἄργει “καὶ Μακεδόνος Αἰόλου, οὗ νῦν Μακεδόνες
καλοῦνται, μόνοι μετὰ Μυσῶν τότε οἰκοῦντες.” λέγεται δὲ
καὶ Μακεδονίας μοῖρα Μάκετα, ὡς Μαρσύας ἐν πρώτῳ Μακε- 10
δονιακῶν “καὶ τὴν Ἡρῆστιαν δὲ Μάκεταν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ
Μακεδόνος.” ἀλλὰ καὶ τὴν ὅλην Μακεδονίαν Μακετίαν οἶδεν
ὀνομαζομένην Κλειδήμος ἐν πρώτοις Ἀτθίδος· “καὶ ἐξῆλθοῦσαν
ἐπὲρ τὸν Αἰγιαλὸν ἄνω τῆς καλουμένης Μακετίας.” οἱ δὲ τῆς
Μακεδονίας βασιλεύσαντες ἀπογόνους ἑαυτοῦς Ἡρακλέους ὀνο- 15
μάζουσιν, Ἡρακλέους ἐκείνου τοῦ βουφάγου καὶ λεοντοφόνου
τυγχάνοντος, οὗ τὴν εἰκόνα καὶ τὸ μέγεθος καὶ ὄλον αὐτοῦ τὸν
χαρακτήρα ἐν τῷ Ἰπποδρόμῳ ὁ χαλκοῦς ἀνδριὰς ἀπεμάξατο· ὅς
ἦν Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρούωνος υἱός, ὡς Ἕλληνες ψευδολογοῦσι
τοῖς γράμμασι. διὸ καὶ ἀντὶ ταινίας καὶ στέμματος καὶ πορφύρας 20
βυσιλικῆς τῷ δέσματι τῆς κεφαλῆς τοῦ λέοντος ἑαυτοῦς ταινιοῦσι,
καὶ στέμμι τοῦτο καὶ κόσμον ἡγοῦνται, καὶ ἐπὲρ πάντα λίθον καὶ

5 δ' C 7 ἱερῶν vulgo 8 οὐ] οὔτω F 11 Ἡρῆστιαν F
13 πρώτῃ? αὐ πρώτῃ Ἀτθίδι? 15 Ἡρακλέως ὀνομάζουσιν Ἡρα-
κλέως C 17 καὶ ὄλον] περὶ ὄλον F

Secundum thema Macedoniae.

Macedonia regio appellationem hanc accepit a Macedone Iovis filio
ex Thyia Deucalionis, ut ait poeta Hesiodus:

illa satu Saturnigenae genuisse tonantis
natos Magnetem atque Macedona fertur, equestri
arte insignes, Pierias aedesque colentes.

alii vero a Macedone Aeoli filio, ut auctor est Hellenicus libro primo
de sacris quae in Argo: “et ex Macedone Aeoli filio, a quo nunc Ma-
cedones vocantur, soli cum Mysia tunc habitantes.” Macedoniae autem
portio Maceta dicitur, ut scribit Maryas libro rerum Macedoni-
carum: et Eretheam quoque appellant Macetam a Macedone.” verum
totam quoque Macedoniam nuncupavit Macetiam Clidemus in primis re-
rum Atticarum commentariis: “et emigrarunt trans Aegialium supra Ma-
cetiam nuncupatam.” qui vero Macedoniae reges exstiterunt, nepotes
Herculis se vocarunt, Herculis inquam illius, qui buphagus et leonicida
dictus est; cuius quidem effigiem staturam et omnem characterem in
Hippodromo aenea statua expressit. hic Alcmenae et Amphitryonis
filius fuit, ut Graeci fabulosis literis consignarunt. ideoque pro redimi-
culo et corona et purpura regia leonini capitis exuvio se redimunt,
atque hoc gestamen coronam et ornatum esse censent; eoque magis

μάργαρον τούτῳ ἐγκαλλωπίζονται. καὶ μάρτυς ἀξιόπιστος αὐτὸ τὸ νόμισμα τοῦ Μακεδόνο^ς Ἀλεξάνδρου, τοιαύτη εἰκὼν καλλωπιζόμενον. [εἰ] ἐκράτησε δὲ ἡ βασιλεία τῶν Μακεδόνων ἀρξασμένη ἀπὸ τοῦ τρίτου υἱοῦ Ἡρακλέους Καρανοῦ προσογορευομένου, 5 αὐξήθεισα δὲ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου, μεγαλυνθεῖσα δὲ καὶ ὑπερφυῆς γενομένη καὶ τῶν ἄκρων τῆς γῆς αὐτῶν ἐκρηναύσασα ἐπ' αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν αὐτοῦ διαδόχων, καταλήξασα δὲ εἰς Περσεία τὸν Φιλίππου, ὥστε καὶ αὐτὸ ἀποβαλεῖν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα· ἀλγυμάλωτος γὰρ αὐτὸς ὁ Περσεὶς 10 μετὰ γυναικὸς καὶ τέκνων, ἤττηθεις ὑπὸ Αἰμιλίου ἀνθυπάτου καὶ στρατηγῶν τῶν Ῥωμαίων, εἰς τὴν Ῥώμην ἀπήχθη δέσμιος, καὶ πάντα τὰ τῆς βασιλείας τῶν Μακεδόνων ἐπίσημα, ὥστε ἀπὸ βασιλείας εἰς ἐπαρχίαν τὸ σχῆμα μεταβαλεῖν, καὶ νῦν εἰς θέματος τάξιν καὶ στρατηγίδος αὐτὴν καταλήξει.

- 15 Ἐπαρχία Μακεδονίας, ὑπὸ κομισιάρχιον, πόλεις λά', Θεσ- P 23
σαλονίκη, Πέλλη, Ἐθροπος, Δίος, Βέρροια, Ἐορδαῖοι, Ἐδεσσα, Κέλλη, Ἀλμωπία, Ἡράκλεια Λάκκου, Ἀντανία, Γέμινθος, Νικεδῆς, Διόβουρος, Ἡδομένη, Βράγγλος, Πρίβανυ, Μαρώνεια, Ἀμφίπολις, Νεάπολις, Ἀπολλωνία, Τόπειρος τὸ νῦν Ῥούσιον, 20 Νικόπολις, Ἰθάπολις, Ἀκανθος, Κερκυόπυργος, Βέρπη, Ἄραλος, Διοκλητιανούπολις, Σεβυστόπολις.

3 ἐκράτει F. fortean scribendum ἐπεκράτει (pro εἰ ἐκράτει) Morellus
5 ὑπὸ? 8 φίλιππον C 15 λβ' C 18 πρίβανα A

quam pretiosis lapillis et unionibus se decorari putant; ac testis huius rei fide dignus est nummus Alexandri Macedonis, eiusmodi figura insignitus. siquidem regnum Macedonum florere ac vigere coepit a tertio Herculis filio, qui Caranus vocabatur; auctum vero propagatumque a Philippo, patre Alexandri; denique magnitudinem ac splendorem admirabilem assecutum est atque extremas terrarum oras attingit sub ipso Alexandro eiusque successoribus; ac tandem decidit ac desit sub Perseo Philippi filio, qui regiam quoque dignitatem amisit: etenim captus est ipse cum coniuge et liberis ab Aemilio proconsule et duce Romani exercitus, a quo victus fuerat, et mox Romam in vinculis adductus, et una cum eo omnia regni Macedonum insignia, ita ut a regio statu ad praefecturae formam Macedonia mutata fuerit, ac nunc in thematis et provinciae ordinem redacta.

Praefectura Macedoniae, sub consiliario, urbes 31, Thessalonice, Pelle, Europus, Dius, Berroea, Eordaei, Edessa, Calle, Almeria, Heraclea Laeci, Antania, Gemiadus, Nicedes, Dioburus, Hedomene, Bragylus, Pribana, Maronea, Amphipolis, Neapolis, Apellonia, Topirus Rhusium nunc dicta, Nicopolis, Ithapolis, Acanthus, Ceraeopyrgus, Berpe, Aralus, Diocletianopolis, Sebastopolis.

Const. Porph.

ἐπαρχία Μακεδονίας, ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις ἧ', Στόλοι, Ἄργος, Εὐστράιον, Πελαγονία, Βάργαλα, Κελαινίδιον, Ἄρμονία, Ζάπαρα.

ἐπαρχία Θεσσαλίας, ὑπὸ τὸν αὐτόν, πόλεις ἰζ', Λάρισσα, Δημητριάς, Θῆβαι, Ἐχιναιὸς, Λάμια, Τρίκη, Γόμφοι, Ἀπάτη, 5 μητρόπολις αἱ νῦν λεγόμεναι Νέαι Πάτραι, Καισάρεια, Φάρσαλος, Βουραμίνσιος, Σάλτος, Ἰωαννούβιος. νῆσος Σκίαθος, νῆσος Σκεπία, νῆσος Πεπάρηθος.

Ἔως ὧδε τὸ θέμα Μακεδονίας.

Τρίτον θέμα Στρυμόνος.

10

Τὸ δὲ θέμα τοῦ Στρυμόνος τῇ Μακεδονίᾳ συντέτακται, καὶ οὐδαμοῦ τούτου λόγος ἐστὶ περὶ θέματος, ἀλλ' εἰς κλεισούρας τάξιν λελογισταί· καὶ Σκύθαι αὐτὸ ἀντὶ Μακεδόνων διανέμονται, Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτιμήτου ἐν τοῖς ὄρεσι τοῦ Στρυμόνος καὶ ταῖς διαβάθραις τῶν κλεισουρῶν τούτους ἐγκατοικίσαντος.

15

Τέταρτον θέμα Θεσσαλονίκη.

Τὸ δὲ νῦν εἰς θέματος τάξιν χρηματίζον Θεσσαλονίκη καὶ αὐτὸ Μακεδονίας μέρος τυγχάνει. καὶ ἵνα μὴ λέγω τοὺς ἔξωθεν καὶ παλαιούς τοῦ τοιούτου μάρτυρας πράγματος, ἀξιόχρεως μάρτυς ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολος Παῦλος, Μακεδονίαν 20 ταύτην ἀποκαλῶν. γράφει δ' οὕτως "παρόντος ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως." ἢ γὰρ Θεσσαλονίκη μητρόπολις ἐστὶ

4 15' F 7 Βουρθαμίνσιος F

praefectura Macedoniae, sub duce, urbes octo: Stoli, Argos, Eustrasum, Pelagonia, Bargala, Celaenidium, Harmonia, Zapara.

praefectura Thessaliae, sub eodem duce urbes 17: Larissa, Demetrias, Thebe, Echinaeus, Lamia, Trice, Gomphi, Apate, metropolis quae nunc Novae Patrae nuncupantur, Caesarea, Pharsalus, Buraminis, Saltus, Ioannubius, insula Sciathus, insula Scepila, insula Peparethus.

Hucusque Macedoniae thema porrigitur.

Tertium thema Strymonis.

Thema Strymonis Macedoniae coniunctum est, neque usquam eius mentio fit nomine thematis, sed in clausurae ordinem reputatum est; et Scythae ipsum loco Macedonum depascuntur, postquam Iustinianus Rhinotmetus eorum sedes in montibus Strymonis seu in traiecta clausuram collocavit.

Quartum thema Thessalonice.

Thessalonice, quae hoc tempore in thematis ordine existit, et ipsa Macedoniae pars est; et ne externos et antiquos huius rei testes proferram, locuples testis est S. Christi apostolus Paulus, qui Macedoniae hanc appellat, dum ita scribit "perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicensi." etenim Thessalonice metropolis est Macedoniae.

τῆς Μακεδονίας. ἀλλὰ καὶ Ἱεροκλῆς ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Μακεδονικαῖς αὐτὴν τέθεικε πόλεισιν. ἔχει δὲ τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Θεσσαλὸς ἐκεῖ νικήσας τῇ Θυγατρὶ καὶ τῇ πόλει ὁμωνύμως τὸ ὄνομα ἔθετο.

5 Πέμπτον θέμα τῆς Εὐρώπης Ἑλλάς.
 Ἑλλάς ἢ χώρα ἐκλήθη ἀπὸ Ἑλληνοῦ τοῦ Δευκαλίωνος, ὃς δυναστεύσας τῆς Φθιώτιδος τοὺς ὑπηκόους ἑαυτῷ γενομένους ἀντὶ Γραικῶν Ἑλληνας ἐκάλεσε· καὶ τότε πρῶτον Ἑλλάς ὠνομάσθη. οὐκ ἦν δὲ τοῦτο παλαιὸν ὄνομα ἔθνους ἀλλὰ φωνῆς τῆς Ἑλληνι-
 10 κῆς ἰδίωμα, ὡς ὁ συγγραφεὺς Ἀλέξανδρός φησι, τὴν ὀνομασίαν νεωτερικὴν εἰδώς. δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦτο σύμπασά P 24 πῶς εἶχεν ἢ χώρα. οὐδ' ὁ ποιητὴς ἐκινήσθη Ἑλλήνων, Ἀργείους αὐτοὺς ἀποκαλῶν, ἀλλὰ Θεσσαλοὺς μόνον ἀποκαλῶν, καὶ Ἑλλάδα τὴν ὑπ' Ἀχιλλεῖ πύλιν, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν ὁ πολυτίτωρ,
 15 οὐδαμοῦ τοὺς σύμπαντας ὠνόμασεν Ἑλληνας, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετὰ Ἀχιλλεύου ἐκ τῆς Φθιώτιδος πρὸς τὴν Ἴλιον ἐκπλεύσαντας. ἔχει δὲ τὸ θέμα τῆς Ἑλλάδος πόλεις θ', πρώτην μὲν Σκάρφειαν, β' Ἐλευσίαν, γ' Δαύλιον, δ' Χαιρώνειαν, ε' Ναύπακτον, ε' Δελφούς, ζ' Ἀρφισσαν, καὶ τὰς λοιπὰς. συναριθμοῦν δὲ ταύταις
 20 καὶ νῆσον τὴν Εὐβοίαν, ἣν τινες Χάλιν ἢ Χαλκίδα ἐπονομάζουσιν. ἔχει δὲ μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὰς καλουμένας νήσους Κυκλάδας καὶ νῆσον τὴν Αἴγιον, κατατιθεῖ δὲ καὶ μέχρι Θερμοπυλῶν, ἐν ᾧ τόπω

2 ἀντὶ C θπὸ vulgo: corr C 3 Θεσσαλεῖς C 11 δοκεῖν?

quia etiam Hierocles grammaticus inter Macedoniae urbes eam collocavit. appellationem autem ab eiusmodi causa obtinet: Philippus Amyntae filius, ibi victoria a Thessalis reportata, filiae et civitati idem nomen imposuit.

Quintum thema Europae Hellas.

Hellas regio appellationem accepit ab Hellene Deucalionis filio; qui cum dominatus esset Phthiotidi, subditos sibi incolas pro Graecis Hellenas nuncupavit; ac tunc primum Hellas nominata fuit. hoc vero nomen haud antiquum fuit gentis, sed Graecanicae vocis proprietates, ut Alexander historicus ait se compertum habuisse Helladis vocem recentiorem esse. quin etiam opinor universam regionem id nominis non obtinere; neque vero poeta Hellenum meminit, cum Argivos ipsos appellat: verum Thessalos solos, et Helladem vocat urbem quae Achilli parebat, ut Alexander polyhistor scribit. nusquam universos Graecos Hellenas nuncupavit, neque alios praeter eos qui cum Achille ex Phthiotide Ilium navigarunt. ceterum thema Helladis urbes continet 79, quarum prima est Scarpia, secunda Eleusis, tertia Daulium, quarta Chaeronea, quinta Naupactum, sexta Delphi, septima Amphissa, et ceterae. his adnumerat etiam insulam Euboeam, quam nonnulli Chalin vel Chalcida nuncupant. haec porro secum habet etiam insulas Cyclades cognominatas, et Aeginae insulam, atque inferiora usque ad Thermopylas, ubi Leonides ille

Ἔνατον θέμα Δυρράχιον.

Δυρράχιον ἢ ποτε Ἐπίδαμος, ὑπὸ κοινοῦβιαρίου, πόλεις θ',
Σκάμπα, Ἀπολλωνία, Βουλλίς, Ἀμαντία, Πουλχεριόπολις, Ἀῦλων,
Ἀήστρων, Σκεῦπτων, Ἀλήνιδος μητρόπολις.

Ἐπαρχία Δακτίας μεσογαίου, ὑπὸ κοινοῦβιαρίου, πόλεις πέντε, 5
Πανταλία, Γερμανός, Νάϊσος ἢ πατρὶς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου,
Ῥεμισιάννα.

ἐπαρχία τῆ παλαιᾷ, ὑπὸ κοινοῦβιαρίου, πόλεις ε'.

ἐπαρχία Δαρδανίας, ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις γ'.

ἐπαρχία Παννονίας, ὑπὸ τὸν αὐτόν, πόλεις β'. 10

Καὶ ὡδε μὲν ἐπαρχίας τῆς νέας Ἠπείρου, τοῦτ' ἔστι τοῦ
Δυρραχίου τοῦ πάλαι καλουμένου Ἐπιδάμου. ῥητέον δὲ περὶ τῆς
δογμασίας αὐτοῦ, πόθεν καλεῖται Δυρράχιον. Δυρράχιον πόλις
Ἑλληνική, καὶ Ἐπίδαμος κληθεῖσα ὑπὸ Ἐπιδάμου τοῦ ἀρχαίου
ἥρωος. τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἥς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὁ 15
Δυρράχιος· ἀφ' ἧς ἔστι τόπος ἐν Ἐπιδάμῳ Μελισσῶνιος, ἐνθα
Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθε. μετὰ δὲ τὸν Ῥιζόνικον Λισσός ἐστι
πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμος, Κερκυραίων κτίσμα, ἢ
νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ χειρρονήσῳ λεγομένη ἐφ' ἧς ἴδονται,
ὡς Φίλων γράφει. Δέξιππος ἐν χρονικῶν δεκάτῳ Μακεδονικῇ 20

3 Σκάμπα ed ante Bandurium, Σκάμπα et Σκάπτα Hierocles
πουλχεριόπολις C 4 Σκεπῶν Hierocles 7 Νεμισιάννα ACF
11 μὲν αὖ ἐπαρχία? 13 καλεῖται δυρράχιον C: vulgo καλεῖται
τὸ δυρράχιον 14 ἐπὶ C 15 ἧς ἡράσθη Ποσειδῶν AFC
20 χειρρονήσῳ AF: corr Valesius

Nomen thema Dyrrachium.

Dyrrachium, olim Epidamnus, sub consiliario, urbēs novem,
Scampta, Apollonia, Bullis, Amantia, Pulcheriopolis, Aulon, Lestron,
Sceupton, Alenidus metropolis.

Praefectura Daciae mediterraneae, sub consiliario, urbēs quinque,
Pastalia, Germanus, Naisus, patria magni Constantini, Remesiana.

praefectura antiqua, sub consiliario, urbēs quinque.

praefectura Dardaniae, sub duce, urbēs tres.

praefectura Pannoniae, sub eodem, urbēs duae.

Atque ita se habent praefecturae novae Epiri, hoc est Dyrrachii,
quod oppidum olim Epidamnus dicebatur; de cuius nominis ratione ali-
quid memorandum est. Dyrrachium urbs Graecanica et Epidamnus
appellata ab Epidamno heroë prisco: huic erat filia Melissa nomine, ex
qua et Neptuno Dyrrachius natus est; a qua est locus Epidamni Mel-
lissonius dictus, ubi Neptanus cum Melissa rem habuerat. post Rizoni-
cum autem sinum Lissus est urbs et Acrolissus et Epidamnus a Corcy-
raeis cōdita, quae nunc a peninsula, cui insidet, nomen Dyrrachii
tenet, ut scribit Philo. Dexippus in 10 Chronicorum urbem ipsam

τόπον αὐτὸν εἰσι νῆσοι ζ', Πελοποννήσιοι λεγόμεναι. καὶ οὕτως μὲν ἡ Πελοπόννησος.

Ἐβασιλεύετο τὸ πρῖν ἡ Πελοπόννησος ἐκ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους, μέχρις ἂν Φίλιππος ὁ Μακεδῶν τούτων ἐκράτησε. 5 διενεχθέντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ πρωτείων, ἀφ' ὅσπερ ὑπ' ἀμφοτέρων ὁ Πέρσης ἠτήθη, Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ περιβόητος, πέψῃ μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὅτε Μαρδόνιος ἐκεῖνος σὺν παντὶ τῷ λαῷ ἐπεπύκει, νηΐτη δὲ στόλῳ ὑπ' P 25 Ἀθηναίων, ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐνανύρχει τοῦ στόλου, — μάχη οὖν 10 ἐκροτήθη πρὸς ἀμφοτέρων περὶ πρωτείων, καὶ διεκράτησεν ἐπ' ἀμφοτέροις ὁ πόλεμος ἔτη κζ', καθὼς Θουκυδίδης ὁ περιώνυμος γράφει. ὑπ' ἀλλήλων οὖν διαφθαρέντων καὶ τῆς νεολαίας ἀπολυμένης εἰσήλθε Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ, καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐδουλώσατο, ὥστε φηθῆναι ἐπ' αὐτοῦ τουτοῖ τὸ λό- 15 γιον "ἐν δὲ διχαστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔλλαχε τιμῆς." ὕστερον δὲ πάλιν τῶν Μακεδόνων ὑπὸ Ῥωμαίων ἠττηθέντων, πᾶσα ἡ Ἑλλάς τε καὶ ἡ Πελοπόννησος ὑπὸ τῆν τῶν Ῥωμαίων σαγήνην ἐγένετο, ὥστε δούλους ἀντ' ἐλευθέρων γενέσθαι. ἰσθλαβῶθη δὲ πᾶσα ἡ χώρα καὶ γέγονε βάρβαρος, ὅτε ὁ λοιμικὸς θάνατος πᾶσαν 20 ἐβόσκειτο τὴν οἰκουμένην, ὀπηνίκα Κωνσταντῖνος ὁ τῆς κοπρίας ἐπώνυμος τὰ σκῆπτρα τῆς τῶν Ῥωμαίων διεῖπεν ἀρχῆς, ὥστε τινὰ τῶν ἐκ Πελοποννήσου μέγα φρονούντα ἐπὶ τῇ αὐτοῦ εὐγενείᾳ, ἵνα

1 αὐτῆς C 3 τὸ om C τῶν om C 18 δούλοις vulgo

haec ipsa loca septem sunt insulae, quae Peloponnesiae nuncupantur. ac sic quidem Peloponnesus se habet.

Olim quidem regio illa gubernabatur imperio ab Heraclidarum genere, donec Philippus Macedo eos devicit. etenim cum Athenienses adversus Lacedaemonios de principatu contendissent, ex quo ab utrisque Persa victus est, Xerxes ille famosissimus, pedestri praelio a Lacedaemoniis superatus tum cum Mardonius cum universis copiis concidit, navali vero expeditione ab Atheniensibus tum cum Themistocles classi praefuit; certamine itaque inter utrosque commisso de praerogativa, bellum utrinque per 27 annos productum est, ut percelebris Thucydides memoriae prodit. ergo profligatos a se invicem, iuventute prostrata, invasit Philippus, Alexandri pater, et utrosque servituti addixit, ita ut hoc carmen de ipso prolatum sit "in dissidiis autem vel nequissimus principatum obtinet." postea autem, vice versa Macedonibus a Romanis superatis, omnis Graecia et Peloponnesus Romanorum sagenae iugum subierunt, ita ut Graeci servi pro liberis evaserint. ceterum in servitute redacta fuit universa regio ac barbara effecta, quando pestilens morbus in omnem terrarum orbem grassatus est, quo tempore Constantinus Copronymus Romanorum imperii sceptrum rexit. itaque quempiam e Peloponneso oriundum de nobilitate sua, ne dicam ignobilitate gloriam-

μη λέγω δυσγενεῖα, Εὐφήμειον ἐκεῖνον τὸν περιβόητον γραμματικὸν ἀποσκῆψαι εἰς αὐτὸν τουτοῦ τὸ θρυλούμενον λαμβεῖον "γαρσδοιδῆς ὄψις ἐσθλαβωμένη." ἦν δὲ οὗτος Νικήτας ὁ κηδεύσας ἐπὶ θυγατρὶ Σοφίᾳ Χριστοφόρον τὸν υἱὸν τοῦ καλοῦ Ῥωμανοῦ καὶ ἀγαθοῦ βασιλέως.

5

[Ἑβδομον θέμα Κεφαλληνία.]

Ἡ δὲ Κεφαλληνία συμπεριεληπτὰ τῇ Πελοποννήσῳ· οὐδέποτε γὰρ εἰς τάξιν ἐξημαρτίζετο θέματος, οὐδέ ὀνομαστός τις ἐκ ταύτης ἐγένετο εἰ μὴ ὁ παρ' Ὀμήρῳ πολυθρύλητος Ὀδυσσεύς. ὁμοίως δὲ καὶ νῆσος ἢ Ζάκυνθος ἢ τε Λευκάς καὶ ἢ Ἰθάκη ἢ τοῦ Ὀδυσσεύος πατρίς, καὶ ἄλλα τινὰ νησιδία, καὶ αὐτὴ Κέρκυρα ἢ τῶν Φαιάκων πόλις, τὸ τοῦ Ἀλκίνοῦ βασιλείου, ὅπερ Ὀμηρος ἐκθειάζει ὑπὲρ πάντας τοὺς τότε τινῶν ἀνδρῶν βασιλεύοντας. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Ἄγδοον θέμα Νικόπολις.

15

Ἐπαρχία τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου τῆς Ὠωκικῆς, ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις δώδεκα, Νικόπολις μητρόπολις. ἐκλήθη δὲ Νικόπολις δι' αἰτίαν τοιαύτην. Καῖσαρ ἐκεῖνος ὁ σεβαστὸς καὶ περὶ ὠνόμομος Ἀύγουστος πόλεμον ἔσχε μετὰ Κλεοπάτρας τῆς Αἰγυπτίας καὶ

6 κεφαλληνία C . 12 δπερ C

tem Euphemius, illustris ille grammaticus, cavillatus salse fuit hoc trito et pervagato senario "vieta facies in servitutum redacta." hic autem fuit Nicetas, qui filiam suam Sophiam collocavit Christophoro filio Romani, egregii ac probi imperatoris.

Septimum thema Cephallenia.

Cephallenia Peloponneso comprehensa est: nunquam enim ex numero thematum fuit, neque celebris quisquam ex ea oriundus erat, nisi clarissimus apud Homerum Ulysses; ac pariter etiam Zacynthus insula et Leucas et Ithaca, Ulyssis patria, et aliae quaedam parvae insulae, atque ipsa Corcyra, Phaeacum civitas, Alcinoi regia, quem quidem Homerus divinis laudibus in caelum extollit supra cunctos principes qui tunc in paucos dominabantur. atque haec quidem de his.

Octavum thema Nicopolis.

Praefectura veteris Epiri Phocensis, sub duce, urbes duodecim: Nicopolis est metropolis. vocata autem est Nicopolis ob eiusmodi causam. Caesar ille Augustus et fama super aethera notus bellum gessit

Ἀντωνίου τοῦ ταύτης ἀνδρός, ὃς ἦν πρότερον ἐπὶ ἀδελφῇ τοῦ
 Καίσαρος γαμβρός, ἀπέστη δὲ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς δι' ἔρωτα
 τῆς Κλεοπάτρας αὐτῆς, καὶ τῆς Αἰγυπτίων γῆς πάσης ἐκράτησεν. P 26
 ναυτικῶ οὖν στόλῳ ἐπὶ ναοὶ χιλιαῖς καὶ διακοσίαις συνέβαλον
 5 μετὰ Καίσαρος ἐν πολέμῳ, ἐν αὐτῷ τῷ ἀκρωτηρίῳ τῷ καλουμένῳ
 Ἀκτίῳ· καὶ νικήσας ὁ Καίσαρ τὸν Ἀντώνιον καὶ τὴν Κλεοπάτραν
 ἔκτισε πόλιν, καλέσας αὐτὴν Νικόπολιν διὰ τὸ ἐκίσει ἡττηθῆναι
 τὸν Ἀντώνιον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀκτίου
 καὶ τὰς καλουμένας Ἰνδικτίωνας ἐκάλεσεν. οὕτω γὰρ γράφει
 10 Ἡρόδοτος ὁ Ἰλλουστριος. "Ἰνδικτίων τοῦτ' ἔστιν Ἰνακτίων, ἡ περὶ
 τὸ Ἀκτιον νίκη· διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν Ἰνδικτίων ἀπὸ πρώτης καὶ
 καταλήγει μέχρι τῆς ι', καὶ πάλιν ὑποστρέφει καὶ ἄρχεται ἀπὸ
 πρώτης, διὰ τὸ τὸν Ἀντώνιον συνάροντα γενέσθαι Ἀγούστῳ τῷ
 Καίσαρι μέχρι τοῦ ι' χρόνου. μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν
 15 Ἀγούστος." μητρόπολις δὲ τοῦ θέματος πόλις Δωδώνη, ἐφ'
 ἧς ἡ δρυς ἡ φθεγγομένη τὰ τῶν δαιμόνων μυστήρια· ἧς μνημο-
 νεύει καὶ ὁ θεολόγος Γρηγόριος, λέγων οὕτως "ἡ Δωδωναίας δρυὸς
 ληρήματα ἡ Κασταλίας μαντικώτατον πόμα." ἐκίσει γὰρ ἦν ἡ
 πηγὴ Κασταλίας ὄνομα ἔχουσα ἀπὸ νόμφης τινὸς οὕτω καλουμέ-
 20 νης, καὶ ποταμοῦ ὃν Ὅμηρος Ἀχελῶον ὀνομάζει, οὗ τὸ εὐδωρ
 ὑπερβαίνει ἐπὶ γλυκύτητος πάντα τὰ τῶν ποταμῶννάματα. καὶ
 ταῦτα μὲν περὶ Νικοπόλεως.

12 τῆς add C
 Banduriana

18 μαντικὸν Morellus in notis

21 ἐπὶ om

adversus Cleopatram Aegyptiam et Antonium eius virum, qui prius Caesaris affinis ob sororem fuerat. ceterum a Romanorum dominatu descivit ob amorem Cleopatrae, et universam Aegyptiorum terram obtinuit: itaque navali praelio, cum navibus mille ducentis, cum Caesare in acie congressus in ipso promontorio quod Actium nuncupatur; et cum Caesar Antonium et Cleopatram vicisset, urbem condidit, quam Nicopolin nominavit, quod eo loci superatus esset Antonius. iam vero a dicto promontorio Actio etiam vocari indictiones instituit: sic enim Hesychius Illustris scribit "indictio, hoc est inactio, victoria scilicet circa Actium. iccirco certe incipit indictio a prima et desinit in decima quinta, et retro commeat atque incipit a prima, quia Antonius collega fuerat Augusti Caesaris usque ad decimum quintum annum, postea vero solus imperavit Augustus." ceterum thematis huius metropolis urbs est Dodone, in qua quercus erat, quae daemonum arcana et oracula edebat; cuius quidem meminit et Gregorius theologus, sic inquam "aut roboris Dodonaei aniles fabulae, aut Castaliae divina valde pocula." nam eo loci fons erat Castaliae nomen obtinens, a nymphis quadam sic nuncupata, et a fluvio, quem Homerus Acheloum appellat; cuius aqua dulcedine omnes fluminum liquores superat. atque haec quidem de Nicopoli.

* Ένατον θέμα Δυρράχιον.

Δυρράχιον ἢ ποτε Ἐπίδαμνος, ὑπὸ κομισιάρχου, πόλεις θ',
Σκάμπτα, Ἀπολλωνία, Βουλλῖς, Ἀμαντία, Πουλχεριόπολις, Ἀῦλον,
Ἀήστρων, Σκεύπτων, Ἀλήνιδος μητρόπολις.

Ἐπαρχία Δακτίας μεσογαίου, ὑπὸ κομισιάρχου, πόλεις πέντε, 5
Πανταλία, Γερμανός, Νάϊσος ἢ πατρὶς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου,
Ῥεμισιάννα.

ἐπαρχία τῆ παλαιᾷ, ὑπὸ κομισιάρχου, πόλεις ε'.

ἐπαρχία Δαρδανίας, ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις γ'.

ἐπαρχία Παιονίας, ὑπὸ τὸν αὐτὸν, πόλεις β'. 10

Καὶ ὧδε μὲν ἐπαρχίας τῆς νέας Ἠπειροῦ, τοῦτ' ἔστι τοῦ
Δυρραχίου τοῦ πάλαι καλουμένου Ἐπιδάμνου. ἤτιον δὲ περὶ τῆς
ὀνομασίας αὐτοῦ, πόθεν καλεῖται Δυρράχιον. Δυρράχιον πόλις
Ἑλληνική, καὶ Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ὑπὸ Ἐπιδάμνου τοῦ ἀρχαίου
ἥρωος. τοῦτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἧς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὁ 15
Δυρράχιος· ἀφ' ἧς ἔστι τόπος ἐν Ἐπιδάμνῳ Μελισσιῶνιος, ἐνθα
Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθε. μετὰ δὲ τὸν Ῥιζόνικον Λισσός ἐστι
πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμνος, Κερκυραίων κτίσμα, ἣ
νῦν Δυρράχιον ὀμωνύμως τῇ χειρρονήσῳ λεγομένη ἐφ' ἧς ἴδρυται,
ὡς Φίλων γράφει. Δέξαιπος ἐν χρονικῶν δεκάτῳ Μακεδονικῇ 20

3 Σκάμπτα ed ante Bandurium, Σκάππα et Σκάπτα Hierocles
πουλχεριόπολις C 4 Σκεπῶν Hierocles 7 Νεμισιάννα ACF
11 μὲν αὖ ἐπαρχία? 13 καλεῖται δυρράχιον C: vulgo καλεῖται
τὸ δυρράχιον 14 ἐπὶ C 15 ἧς ἡράσθη Ποσειδῶν AFC
20 χειρρονικῶ AF: corr Valesius

Nonum thema Dyrrachium.

Dyrrachium, olim Epidamnus, sub consillario, urbēs novem,
Scampta, Apollonia, Bullis, Amantia, Pulcheriopolis, Aulon, Lestron,
Sceupton, Alenidus metropolis.

Praefectura Daciae mediterraneae, sub consillario, urbēs quinque,
Pastalia, Germanus, Naisus, patria magni Constantini, Remesiana.

praefectura antiqua, sub consillario, urbēs quinque.

praefectura Dardaniae, sub duce, urbēs tres.

praefectura Pannoniae, sub eodem, urbēs duae.

Atque ita se habent praefecturae novae Epiri, hoc est Dyrrachii,
quod oppidum olim Epidamnus dicebatur; de cuius nominis ratione ali-
quid memorandum est. Dyrrachium urbs Graecanica et Epidamnus
appellata ab Epidamno heroe prisco: huic erat filia Melissa nomine, ex
qua et Neptano Dyrrachius natus est; a qua est locus Epidamni Me-
lissionius dictus, ubi Neptanus cum Melissa rem habuerat. post Rizoni-
cum autem sinum Lissus est urbs et Acrollissus et Epidamnus a Corcy-
raeis condita, quae nunc a peninsula, cui insidet, nomen Dyrrachii
tenet, ut scribit Philo. Dexippus in 10 Chronicorum urbem ipsam

πόλιν αὐτὴν καλεῖ, γράφων οὕτως "καὶ Μακεδόνων Ἐπίδαμον, ἐσώτερον Δυρράχιον μετονομασθεῖσαν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα οὔσαν, κατὰ κρᾶτος αἰροῦσιν." P 27

Ἔως ὧδε ὁ μερισμὸς τῆς βασιλείας ἐγένετο τοῦ κρατοῦντος 5 βασιλέως τὸ Βυζάντιον. τὰ δὲ ἀντίπερα, ἕπερ Ἴονιος κόλπος, τῷ βασιλεύοντι τῆς Ῥώμης ὑπήκοα. οὕτω γὰρ ἐμέρισεν ὁ μέγας βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τοῖς τρισὶν υἱέσιν αὐτοῦ, Κωνσταντῖνῳ καὶ Κωνσταντίῳ καὶ Κώνσταντι, τῷ μὲν πρώτῳ υἱῷ τὰς ἄνω Γαλλίας καὶ τὰ ἐπέκεινα Ἕλληων ἕως τοῦ ἑσπερίου ἄκταντος καὶ 10 ἕως αὐτὴν πόλιν τὴν Κάνταβρον, τῷ δὲ Κώνσταντι τῷ ὑστάτῳ υἱῷ τὴν Ῥώμην καὶ τὰς κάτω Γαλλίας τὴν τε νῆσον Σαρδῶ καὶ αὐτὴν Σικελίαν καὶ τὴν ἀντίπερα Λιβύην Καρχηδόνα τε [καὶ] τὴν τῶν Ἄφρων μητροπόλιν, καὶ ἕως Κυρήνης αὐτῆς, τῷ δὲ Κωνσταντίῳ 15 ἀπὸ τοῦ Δυρραχίου καὶ αὐτὸ τὸ Ἰλλυρικὸν τὴν Ἑλλάδα τε καὶ τὰς ἐπέκεινα νήσους, τὰς τε Κυκλάδας καὶ τὰς καλουμένας Σποράδας καὶ ἕως Ἑλλησπόντου, τὴν τε καλουμένην μικρὰν Ἀσίαν, ἄμφοτέρας τε καὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνην καὶ τὴν Κιλικίαν καὶ αὐτὴν Αἴγυπτον· ἡ γὰρ Λιβύη τῷ τῆς Ῥώμης ὑπέκειτο βασι- 20 λεύοντι. καὶ οὕτως μὲν ὁ παλαιὸς τε καὶ ὁ πρώτος μερισμὸς τῆς βασιλείας Ῥωμαίων· ἡ δὲ Δαλματία τῆς Ἰταλίας ἐστὶ χώρα, ἐξ οὗπερ ἐβλάστησεν ὁ πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατος καὶ ἀσεβέ-

3 αἰροῦσιν vulgo

6 ὑπήκοον C

7 κωνσταντῖνον καὶ

κωνσταντα καὶ κωνσταντίον C

9 τοῦ add C

12 τῶν om

Banduriana 17 τε καὶ] τε τὰς?

Macedonicam vocat, sic inquit "et Macedonum Epidamnum, quae postea Dyrrachium nominata est, urbem Macedoniae magnam ac beatam vi capiunt."

Hucusque imperii divisio facta est, ut illa essent imperatoris qui Byzantium tenet; quae vere ulterius sunt et Ionico sinu continentur, imperatori Romanae obtemperabant. sic enim magnus Constantinus imperator partitus est imperium tribus suis liberis, Constantino Constantio et Constanti; ac primo quidem superiora Galliae loca, et quae trans Alpes sunt, usque ad occidentem Oceanum atque urbem Cantabrum, Constanti vero, minimo nato, Romam et inferiorem Galliam atque insulam Sardiniam ipsamque Siciliam et Africam ulteriorem Carthaginemque Afrorum metropolim ad ipsam Cyrenem usque, Constantio denique, quae citra Dyrrachium, et Illyricum, Helladem et insulas posteriores, et quae Cyclades ac Sporades nuncupantur, usque ad Hellespontum, ac parvam Asiam dictam, utramque Syriam ac Palaestinam itemque Ciliciam ipsamque Aegyptum: nam Libya Romano imperatori subdita fuit. atque eiusmodi quidem fuit antiqua et prima Romani imperii divisio. ceterum Dalmatia Italiae regio est, ex qua ortam habuit omnium qui unquam fuerunt hominum profligatissimus maximeque impius impe-

στατος βασιλεὺς Διοκλητιανός, ἀπὸ τινος χωρίου καλουμένου Σα-
λῶναι, ἐν ᾧ ἔστιν ὕδωρ πότιμον καὶ γλυκύτατον ὑπὲρ πάντα τὰ
ὑδατα, ὡς φασιν οἱ γενεσάμενοι.

Δέκατον θέμα Σικελία.

Νῆσός ἐστι μέγιστη καὶ ἐπιφανεστάτη ἡ Σικελία. οὐκ ἦν 5
δὲ τὸ πρότερον ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ βασιλέως Κωνσταντινουπόλεως,
ὅτε ἡ Ῥώμη ἐβασιλεύετο· νῦν δὲ ἐγένετο ἡ καινονομία αὕτη διὰ
τὸ τὴν Ῥώμην ἀποθέσθαι τὸ βασιλεῖον κράτος καὶ ἰδιοκρατορίαν
ἔχειν καὶ δεσπόζεσθαι κυρίως παρὰ τινος κατὰ καιρὸν πάπα. κρα-
τεῖται δὲ νῦν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸ τὸν αὐτο- 10
κράτορα Κωνσταντινουπόλεως θαλασσοκρατεῖν μέχρι τῶν Ἡρα-
κλέους στηλῶν καὶ πάσης ὁμοῦ τῆς ᾧδε θαλάσσης. ἔσχε δὲ τὴν
ἱστορίαν τοῦ καλεῖσθαι Σικελία ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης, καθὼς ὁ
γραμματικὸς Στέφανος γράφει. "Σικελία ἡ νῆσος Σικανία πρότε-
ρον ὠνομάζετο, εἶτα Σικελία ἐκλήθη, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἱερείων 15
τῆς Ἡρας β'. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Αὔσονες ὑπὸ τῶν Ἰαπέ-
γων ἐξ Ἰταλίας ἀνέστησαν, ὧν ἦρχε Σικελός· καὶ διαβάντες εἰς
τὴν νῆσον τὴν τότε Σικανίαν καλουμένην περὶ τὴν Αἴτναν καθιζό-
μενοι ᾤκουν αὐτοὶ τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Σικελός, βασιλείην
ἐγκαταστησάμενος καὶ ἐντεῦθεν ὀρμώμενος [ὁ Σικελός οὗτος], 20
πάσης ἤδη τῆς νήσου τότε ταύτης Σικελίας καλουμένης ἀπὸ τοῦ

7 συντ C
τε vulgo

11 ἠρακλείων C.

18 τὴν αἰτίαν?

18 τότε]

rator Diocletianus, ab oppido oriundus omni nomen erat Salonae; unde
manat aqua ad potum suavissima supra omnes aquas, ut asserunt, qui
gustarunt.

Decimum thema Sicilia.

Sicilia insula maxima et celeberrima est. haec utique non fuit
antea sub potestate imperatoris Cpolitani, quando Roma imperatori
subiecta erat: nunc autem haec innovatio facta est, quia Roma regium
deposuit principatum, et propriam administrationem ac iurisdictionem
obtinet, eique proprie ac legitime dominatur qui suo tempore papa est.
nunc vero sub ditione est Cpolis, quia Cpolitanus imperator maris prin-
ceps est usque ad Herculis columnas et nostri totius mediterranei. fama
autem est Siciliam appellationem accepisse ab eiusmodi historia; ut scri-
bit Stephanus grammaticus. "Sicilia insula Sicania prius nominabatur,
deinde Sicilia appellata est, ut ait Hellanicus lib. 2 De sacris Iunonis.
eodem tempore etiam Ausones ab Iapygibus ex Italia detrusi sunt, qui-
bus praecerat Sicelus; et trajecta insula, Sicania dicta, circa Aetnam
sedes stabillentes et ipsi et rex eorum Sicelus habitarunt, ibi regno
constituto; atque inde profectus Sicelus totam sibi mox subegit insulam,

Σικελοῦ τούτου, ὃς καὶ ἐν αὐτῇ ἔβασίλευσε.” καὶ Μένικπος δὲ ταῦτά φησιν “ἔλθόντες εἰς Σικελίαν στρατὸς πολλὸς ἐξ Ἰταλίας. P 23 τοὺς τε Σικανὸς κρατήσαντες μάχῃ ἀπέστειλαν εἰς τὰ μισημβρωὰ καὶ τὰ ἐσπερία μέρη αὐτῆς, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ὅ ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες.” μεγίστη δὲ αὐτῇ μαρτυρεῖται τῶν ἐπτά, καθά φησιν Ἀλέξιος ὁ κωμικός.

10 τῶν ἐπτά νήσων, ὃς δέδειχεν ἡ φύσις
 θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,
 ἵστί μεγάλη, καὶ δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη
 Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Λιδὸς Κρήτη τροφός,
 Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος.
 Λέσβος δὲ τᾶξιν ἑβδόμη λαχοῦσ' ἔχει.

τῶν δὲ νησιωτῶν οἱ μὲν ἰθαγενεῖς πάσαι Ἀθῆνες ἐξ Ἰταλίας Σικελοῖ
 15 λέγονται, οἱ δὲ ἐπηλύδες Ἕλληνες εἰσι Σικελιωταί, ὡς Ἰταλιῶται.
 ἔχει δὲ πόλεις ἐπισήμους τὴν τε Συράκουσαν καὶ τὸ καλούμενον
 Ταυρομένειον καὶ αὐτὴν τὴν Ἀκράγαντα, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις
 τὰς μὲν ἡρημωμένας τὰς δὲ κρατουμένας παρὰ τῶν Σαρακηνῶν.
 τὴν μὲν οὖν Συράκουσαν ἐπὶ Βασιλείου τοῦ αἰοδίδμου βασιλέως
 20 παρέλαβον οἱ Σαρακηνοί, τὸ δὲ Ταυρομένειον ἐπὶ Αἰοντίου τοῦ
 σοφωτάτου βασιλέως. ὅσα τοίνυν κατελείφθησαν κἄστρα, παρὰ
 τῶν ἁδίων Σαρακηνῶν κρατοῦνται· μόνη δὲ ἀντιπέραν ἡ Καλα-

6 Ἀλεξίς?

12 πέμπτη εὐβοία C

17 ταυρομένειον C

quae tum ab hoc Sicelo Sicilia nuncupata est, qui in ipsa regnavit." haec vero Menippus his verbis narrat. "profecti in Siciliam cum ingenti exercitu ex Italia, Sicanis praelio superatis, ad meridionales et occidentales regionis partes eos delegarunt; et ut pro Sicania Sicilia insula vocaretur effecerunt, uberrimamque soli regionem habitantes incoluerunt." maxima autem insula e septem esse probatur etiam Alexii comici testimonio, cuius hi sunt versus:

ex insulis septem, indicavit quas parens
 natura terrigenis, Sicilia est maxima,
 ut fama fert; secunda Sardo, tertia
 Cynrus; Iovis quae Creta nutrix quarta stat.
 Euboea quinta angusta, sexta Cyprus est:
 at Lesbos ordinem est adepta septimum.

porro ex insularibus indigenae quondam Ligures ex Italia Siculi dicuntur, advenae autem Graeci sunt Siceliotae, ut Italiotae. ceterum insignes urbes habet, Syracusas et Taaromenium dictum, ipsumque Agrigentum, et ceteras civitates, partim desertas partim a Saracenis occupatas. Syracusas certe sub Basilio illo praeclearo imperatore ceperunt Saraceni, Taaromenium vero sub Leone sapientissimo imperatore. quotquot igitur deserta fuere oppida, haec ab impiis Saracenis detinen-

βραία κρατεῖται παρὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐν ἧ καὶ τὸ Ῥήγιόν ἐστι καὶ τὸ πολισμάτιον τῆς ἁγίας Κυριακῆς τῆς τε ἁγίας Σεβηρήνης καὶ ὁ Κρότων καὶ ἄλλα τινά, ὧν περὶ ὁ στρατηγὸς Καλαβρίας κωμῶσει. εἰσι δὲ αἱ ὑπὸ Σικελίαν καὶ τὸν ταύτης στρατηγὸν πόλεις κβ'. τὸ δὲ ἀρχαῖον αὐτῆ ἡ νῆσος ἐτυραννεῖται, ἵνα μὴ λέγω⁵ ἔβασιλεύετο, ὑπὸ τε Ἰέρωνος καὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου· παρέλαβον δὲ αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ στόλου μεγάλου, ὅτε Μάρκελλος ἐκεῖνος ἐστρατήγει καὶ ναύαρχος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου ἐνεδεικνυτο, ὅτε καὶ Ἀρχιμήδης ὁ γεωμέτρης ἐν αὐταῖς ταῖς Συρακούσαις ὧν νυκτὸς ἀλούσης τῆς πόλεως ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἀγγ-
 ρέθη· ὃν ὁ Μάρκελλος ἐκεῖνος τοσοῦτον ἐθρήνησεν ὡς μηδένα κοπετὸν ἀπολειφθῆναι τῆς ἐκείνου ταφῆς. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Σικελίας.

Ἐνδέκατον θέμα Λογγοβαρδίας.

Ἡ δὲ Λογγοβαρδία διισοῖς ὀνόμασι κέκληται, παρὰ μὲν τισι¹⁵ Λογγοβαρδία, τοῦτ' ἐστὶ πολυγένεια, παρὰ δὲ τισι Λαγοβαρδία ὡς πολυγένεια. ἡ δὲ γῆ ἦν κατοικοῦσιν, ἡ τε Βοθρενοτὸς καὶ Νεάπολις ἡ μητρόπολις καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος καὶ ὁ ἐν αὐτῷ Πυρχάνος, Ἑλλήνων εἰσὶν ἀποικίαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἰουστινιανοῦ, μᾶλλον δὲ Ζήνωνος, παρέλαβον οἱ Γότθοι τὴν τε Νεάπολιν καὶ²⁰ τὰς λοιπὰς παρακεκίμενας πόλεις· ὧν ἦρχε Βουτελῖνος ὁ τῶν Φράγ-

8 στόλου C: ceteri στρατοῦ ἀνεδεικνυτο? 18 Οὐρσοῦβιον
 Morellus, Λέσβιον Bandurinus cum mss

tar. sola vero trans mare Calabria a Christianis tenetur, in qua etiam Rhegium est et oppidulum S. Cyriacae et S. Severinae, et Croto, et alia quaedam oppida, quibus dux Calabriae dominatur. sunt autem sub Sicilia et eius duce urbes viginti duae. ceteram haec insula antiquitus dominatu tyrannico regebatur, ne dicam regio, ab Hierone et Dionysio tyranno; Romani vero eam ceperunt cum magna classe, quando Marcellus ille exercitui imperabat et navarchus classis Romanae constitutus erat, tum cum Archimedes geometra, Syracusis manens, noctu expugnata urbe, a milite quodam interfectus est; quem Marcellus usque adeo luxit ut nullus abfuerit planetus ab eius sepultura. atque haec quidem de Sicilia.

Undecimum thema Longobardiae.

Longobardia duobus nominibus est appellata, siquidem a nonnullis Longibardia a promissa barba incolarum dicta est, a quibusdam vero Lagobardia eadem origine. terra autem quam incolunt, et Bothrenotos et Neapolis metropolis et Vesuvius mons, et qui in ipso est Pyrchanus, Graecorum sunt coloniae. Iustiniani autem seu potius Zenonis temporibus Gotthi ceperunt et Neapolim et reliquas urbes adiacentes. his

γών στρατηγός, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Νάρσης παρὰ τὸν ποταμὸν
Κασουλίῶν καὶ τελείως ἠφάνισε, καθὼς τὸ ἐπιγράμμα λέγει·

P 29

ῥεΐθρου Κασουλίτου ποταμοῦ βεβαρημένα νεκροῖς

δέξαστο Τυρσηνῆς ἡϊόνος προκάλη,

5 ἦνικα Θραγκικὰ φύλα κατέκτανεν Αὐσονὶς αἰχμῆ,

ἔπνῳσα δειλαίῳ πείθετο Βουτιλίτῳ.

ἄλβιον ἄν τόδε χεῖμα, καὶ ἴσσειται ἀντὶ τροπαίου

αἵματι βαρβαρικῷ δῆρον ἐρευθόμενον.

ὑπετάγησαν οὖν οἱ Θράγγοι ἐπὶ τότε χρόνῳ, ἔχοντες καὶ Λαγο-

10 βάρδους συμμίκτους· καὶ ἔκτοτε μέχρι τῆς σήμερον χρηματίζει

εἰς τῆς τάξης θέματος ἢ καλουμένη Λογγιβαρδία. ἐπὶ δὲ τῆς βασι-

λειας Μιχαὴλ τοῦ υἱοῦ Θεοφίλου ἀνῆλθεν ἀπὸ Ἀφρικῆς στόλος ἐς

κομπαρίων, ἔχων κεφαλὴν τὸν τε Σολδανὸν καὶ τὸν Σάμαν καὶ

τὸν Καλφούς, καὶ ἐχειρῶσαντο διαφόρους πόλεις τῆς Δαλματίας

15 καὶ τὴν τε Βούτοβαν καὶ τὴν Ῥώσαν καὶ τὰ κάτω Δεκάτηρα.

ἦλθον δὲ καὶ πρὸς τὴν τούτων μητρόπολιν, ἣ Ῥαούσιον λέγεται,

καὶ ταύτην ἐπὶ χρόνον ἐπολιόρκουν ἰκανόν· οἱ δὲ τοῦ κάστρου

Ῥαουσίου ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, ἔξαιτούμενοι διὰ στόλου

βοήθειαν. τῶν δὲ εἰς τοῦτο ἀποσταλέτων ἀνεληθόντων, ἔδρον

20 ὑπὸ Θεοῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀρχὴν Βασιλεῖον τὸν ἀεΐδιμον βα-

σιλέα ἤδη λαβόντα, ὃς καὶ τὰ τῆς αὐτῶν πρεσβείας καὶ δέησις

2 Κασουδίον valgo

αἰχὴ A, omisiss ἡϊόνος — αἰχμῆ. eadem om C

ἄλβιστον τότε Iacoba.

3 Κασουδίον valgo

ῥεΐθρου AC

4 τυρσηνῆς

7 ἄν] καὶ AC:

8 δειλόν AC

imperabat Butelinus Francorum dux, quem Narses debellavit prope
flumen Casulinum et internecione delevit, ut epigramma narrat:

plena cadaveribus taboque infecta fluenta

Tusca Casulini cepit arena rubens,

cum Francos acies populos Romana cecidit,

et quot parebant agmina Butilino.

nae felix amnis, qui praefert signa tropaei,

dum rubet aeternum sanguine barbarico.

igitur Franci subditi sunt tunc temporis, etiam Longobardis admixti;
et exinde ad hodiernum usque diem Longobardia in ordinem thematis
redacta fuit. sub imperio autem Michaëlis, filii Theophili, classis ab
Africa ascendit triginta sex navigiorum, quae Soldanum et Samanum
et Calphum duces habebant. hi subegerunt sibi varias Dalmatiae urbes,
et Butoban et Rosan et inferiora Decatera. venerunt etiam ad eorum
metropolim, quae Ragusium dicebatur, eamque satis longo tempore ob-
sederunt. urbis autem Ragusinae cives ad imperatorem legatos mise-
runt, qui auxiliarem classem exposcerent. cum legati ad regiam venis-
sent, invenerunt Basillium praeclarum illum imperatorem dei numine iam
imperatoris dignitate ornatam; qui cum eorum legationis ac supplica-

ἐπακούσας καὶ στόλον ἱκανὸν καὶ δροστήριον ἄρχοντα πρὸς τὴν
 τούτων βοήθειαν εὐθὺς ἐξαπέστειλε. τοῦτο δὲ ὑπὸ αὐτομόλου
 μαθόντες οἱ Ἄφροι, καὶ περὶ τὴν πολιορκίαν ἀπρακτῆσαντες,
 μᾶλλον δὲ πτήξαντες τὴν τοῦ βασιλικοῦ στόλου κατ' αὐτῶν πυρου-
 σίαν, ἀνεπέρασαν ἐν Λογγιβαρδίᾳ, καὶ πολιορκήσαντες τὸ κά- 5
 στρον Βάρης ἔκκησαν ἐν αὐτῷ, παραλαβόντες πάντα τὰ κάστρα
 καὶ τὴν πᾶσαν Λογγιβαρδίαν καὶ τὰ λοιπὰ κάστρα Καλαβρίας
 μέχρι Ῥώμης, ὡς εἶναι πάντα τὰ ὑπ' αὐτῶν πορθηθέντα κάστρα
 ρν'. Βασίλειος οὖν ὁ αἰοιδίμος βασιλεύς, τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀρχὴν
 παρὰ θεοῦ εἰληφώς καθὰ προείρηται, καὶ ταῦτα ἀναμαθῶν, 10
 προαπέστειλε μὲν στρατὸν κυβαλλαρικὸν καὶ πλοῖα ρ', ἔγραψε δὲ
 πρὸς Λοδοῦχον τὸν ἑγγα Φραγγίας καὶ τὸν πάπα Ῥώμης τοῦ
 συννεπαμῦναι τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ. οἱ δὲ ὑπέβξαντες τῇ βασιλικῇ
 ἐνταῦξαι, καὶ ἀμφοτέρω ἐνωθέντες τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπο-
 σταλέντι στρατῷ κυβαλλαρικῷ καὶ πλωτῶν, κατεπολέμησαν τοὺς 15
 ἀπὸ Ἀφρικῆς Σαρακηνούς καὶ ἐπόρθησαν τὸ κάστρον Βάρης,
 δέσμιοι λαβόντες καὶ τὸν ἀμνηρῶν Σολδατὸν· ὃν καὶ ἀναλαβόμενος
 μετὰ τῶν Σαρακηνῶν Λοδοῦχος ὁ ἑγγε Φραγγίας οἴκαδε ἀπήει-
 ὁ δὲ βασιλεὺς κατέσχε τὴν πᾶσαν Λογγιβαρδίαν, καθὼς καὶ σή-
 μερον παρὰ τῶν Ῥωμαίων βασιλέων δεσποῖται. 20

P 30

Δωδέκατον θέμα Χερσῶνος.

Ἡ δὲ Χερσῶν τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν εἰς ὄνομα θέματος οὐδὲ
 ἐν μητροπόλει σχήματι· ἄλλ' οἱ τοῦ Βοσπόρου κρατοῦντες ἐκρά-

2 διὰ C 12 Λοδοῦχον? 23 τὴν βόσπορον C

tionis capita audisset, et classem idoneam et ductorem strenuum ad
 suppetias ipsis ferendas extemplo misit. hoc autem cum per transfugam
 rescivissent Afri, et nihil in obsidione promoverent, immo etiam impe-
 ratoriae classis adversus se impetum exhorrescerent, traiecerunt in Lon-
 gobardiam; ubi castro Baris obsesso immorati sunt, omnibus castellis
 expugnatis cum universa Longobardia ac reliquis Calabriae oppidis
 Romam usque, ita ut omnium castrorum ab iis expugnatorum numerus
 esset centum quinquaginta. Basilius itaque ille praeclearus imperator
 iam imperatoria dignitate a deo accepta, ut paulo ante dictum est,
 simulatque id rescivit, exercitum praemisit equitum et naves centum.
 scripsit etiam ad Ludovicum regem Franciae et papam Romae, ut exer-
 citui auxillares manus praerberent: hi imperatoriae legationi faventes, et
 ambo iuncti exercitui equestri et navali ab imperatore misso, Saracenos
 Afros debellarunt et castrum Baris expugnarunt, captivum etiam ameran-
 Soldanum tenuerunt, quem cum Ludovicus rex Franciae una cum Sara-
 cenis accepisset, ad suos rediit. imperator vero totam Longobardiam
 subditam habuit, ut etiam nunc imperator Romanus ei dominatur.

Duodecimum thema Chersonis.

Cherson antiquitus nomen thematis haud usurpavit neque in metro-
 polis forma exstitit, sed qui Bosporum occupabant, etiam Chersonem

των και Χερσώνος αὐτῆς και τῶν λοιπῶν κλιμάτων, ὥστε και βασιλεύειν τοὺς ἐν τῷ Βοσπόρῳ κατοικοῦντας λέγεται. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία οὕτως. Βόσπορος πόλις Πόντου κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, και πορθμὸς ὁμώνυμος, ἀπὸ Ἰούς τῆς Ἰνάχου καλούμενος, καθὼς Αἰσχύλος ἐν τῷ Προμηθεῖ γράφει·

ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται.

Στράβων δὲ ἐν ἐνδεκάτῳ τῶν γεωγραφικῶν τάδε γράφει "τοῖς δὲ 10 τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ὑπήκοοι Βοσποριανοὶ πάντες καλοῦνται, και ἔστι τῶν μὲν Εὐρωπαϊῶν μητρόπολις τὸ Παντικάπαιον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν τὸ Φαναγόρειον." μαρτυρεῖ δὲ και Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαιδεκάτῃ ὅτι ἐβασιλεύετο ὁ Βόσπορος Κόντι τῷ Βοσποριανῷ βασιλεῖ, ὃ και διάδημα ἐκέλευσε φορεῖν ὁ Καῖσαρ, και 15 τὰς πόλεις αὐτῷ καθυπέταξεν, ἐν αἷς συναριθμεῖ και αὐτὴν Χερσῶνα. δύο δὲ εἰσι τόποι Βόσποροι καλούμενοι, εἷς μὲν ὁ Κιμμέριος καλούμενος πλησίον Χερσῶνος, ἐν ᾧ και τὸ βασιλεῖον τῶν Βοσποριανῶν ἦν, ἕτερος δὲ ἐν Βυζαντίῳ, καθὰ Φαβιωρῖνος γράφει "Βυζαντιῶν λιμὴν Βόσπορος καλεῖται." μαρτυρεῖ δὲ και τὸ ἐπι- 20 γραμμα τοῦ κλονος τῆς ἀντιπέρας γῆς Χρυσοπόλευς, ἐν ᾧ μαρμαρήνῃ δάμαλις ἴδρυνται, φάσκον οὕτως·

7 σῆς om C	9 δεκάτῳ vulgo	10 ἐπήκοοι vulgo	11 μαντι- κάπαιον A, μαντικάπειον C
13 ὅτι C	ὁ om C	16 βοσπόρειοι C	17 καλούμενος
add A	19 βοσπόριον C		

ipsam regebant, nec non reliquas regiones, adeo ut Bospori incolae regnare dicerentur. sic autem historia se habet. Bosporus Ponti civitas, iuxta Cimmericum sinum, et traiectionis cognominis ab Ione Inachi filia nominantur, velut Aeschylus in Prometheo scribit:

mortalibus dein sempiterna fama erit
traiectionis, Bosporusque inde audies.

Strabo autem lib. 11 Geographiae haec scribit: "Bospori proceribus subditi omnes Bosporitae nuncupantur. atque Europaeorum quidem metropolis est Panticapaeum, Asianorum vero Phanagorium," testificatur etiam Phlegon in Olympiade 15 Bosporum sub dominatu fuisse Cotyis Bosporiani regis, cui Caesar iussit diadema gestare, et urbes eius ditioni subegit, in quibus connumerat hanc etiam Chersonem. duo autem sunt etiam loci Bospori appellati, unus quidem Cimmericus dictus, iuxta Chersonem, in quo et regia Bosporianorum fuit, alter Byzantii, ut Favorianus scribit "Byzantinorum portus Bosporus dicitur." testatur id etiam epigramma inscriptum columnae erectae ex adverso terrae Chrysopolis, cui marmorea iuvenca insidet, quae sic loquens inducitur:

Ἰναχίης οὐκ εἰμι βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμείῳ
 κλήζεται ἀντιωπὸν Βοσπόριον πέλαγος·
 κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
 ἐς Φάρον· ἤδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς·
 εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτε πλῶεν ἐκαῖνος 5
 τῆδε Φιλιππειῶν ἀντίπαλος σκαφέων.
 Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε, νῦν δὲ Χάρητος
 εὐνέτις, ἠπίροις τέρομαι ἀμφοτέραις.

ὁ δὲ Χάρης ἐκαῖνος ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων. οἱ δὲ ἐγχώριοι
 Φωσφόριον αὐτὸ καλοῦσι παραγραμματίζοντες, ὅθεν οἱ τὰ πάτρια 10
 συγγεγραφότες τοῦ Βυζαντίου ἄλλην ἐπιτιθέασι μυθικὴν ἱστορίαν,
 ὅτι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης τὸ Βυζάντιον πολιορκοῦντος

1 Ἰναχίης βοὸς οὐκ εἰμι τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμοῦ Βοσπόριον ἀντι-
 ωπὸν κλήζεται πέλαγος AC, cf. Symeon mag. p. 479 4 πάρον
 ἄθε A 5 ἐκλον δὲ ὅτ' A ἐκλον A, πλέεν C 7 βοίδιον
 δὲ καλέμην ἐγὼ νῦν AC

Inachiae non sum bovis figura, nec a me
 vocatur adversum mare Bosperium:
 quippe hanc pridem ira gravis abegit Iunonis
 in Pharam, ast ego mortua sum Cecropis.
 uxor eram Charetis, comes illi facta navigationis,
 eum ille contra Philippi classem proficisceretur.
 buculae mihi nomen fuit, nunc vero Charetis
 coniuux utraque terra delector.

Chares autem ille fuit dux exercitus Atheniensium. ceterum indigenae
 nomen depravantes Phosphorium illud appellant, unde factum est ut qui
 Origines Byzantinas scripsere, aliam adiunxerint fabulosam historiam,
 Philippo Macedone Byzantium obsidente